

ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อนักศึกษาคู ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูปแบบ

ปริญญานิพนธ์
ของ
บุญสิทธิ์ ไชยชนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์
พฤษภาคม 2552

ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อนักศึกษาคู ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูปแบบ

ปริญญานิพนธ์
ของ
บุญสิทธิ์ ไชยชนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อนักศึกษาคู ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูปแบบ

บทคัดย่อ

ของ

บุญสิทธิ์ ไชยชนะ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพหุติกรรมศาสตร์ประยุกต์
พฤษภาคม 2552

บุญสิทธิ์ ไชยชนะ. (2552). ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป. ปรินญาณิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา ดร. สรณญ ภู่งง ดร. ยุทธนา ไชยจุกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยในชั้นเรียนและการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม 2) เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำและสูง ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรมและเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม และ 3) เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/2551 ที่อยู่ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป จำนวน 66 คน ที่ได้รับการสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) กลุ่มละ 33 คน ซึ่งโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มทดลองจะได้รับการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน และโปรแกรมวิชาภาษาไทย เป็นกลุ่มควบคุม สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนและแนวคำถามการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปรแบบสองทาง (Two way MANCOVA) และข้อมูลเชิงคุณภาพการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการเรียนรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษาครูที่มีระดับการเรียนรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษากลุ่มที่ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งมีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .121

สำหรับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถแยกได้ตามองค์ประกอบ ดังนี้

ระดับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .180

ระดับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับเจตคติการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .252

ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .821

THE EFFECT OF SELF-ESTEEM AND COMPETENCY OF CLASSROOM RESEARCH
PROMOTION PROGRAM ON PROFESSIONAL DEVELOPMENT PROCESS
OF TEACHER TRAINEES

AN ABSTRACT
BY
BUNSIT CHAICHANA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Doctor of Philosophy Degree in Applied Behavioral Science Research
at Srinakharinwirot University

May 2009

Bunsit Chaichana. (2009). *The Effect of Self-Esteem and Competency of Classroom Research Promotion Program on Professional Development Process of Teacher Trainees*. Dissertation, Ph.D. (Applied Behavioral Science Research). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr.Dusadee Yoelao, Dr. Sadhon Phookong, Dr. Yutthana Chaijukul.

The objective of this research are: - 1) to study the effect of interaction between self-efficacy in classroom research and Self-Esteem and Competency of Classroom Research Promotion Program on self-esteem and classroom research competency of teacher trainees, with control of classroom research knowledge prior to program application; 2) to compare self-esteem and classroom research competency between teacher trainees with high and low levels of self-efficacy in classroom research, with control of classroom research knowledge prior to program application; and 3) to compare self-esteem and classroom research competency between teacher trainees who utilized Self-Esteem and Competency of Classroom Research Promotion Program and those who did not, with control of classroom research knowledge prior to program application.

The sample consisted of 66 teacher trainees on Thai and English major programs at Yala Rajabhat University, selected via simple random sampling. The Thai program teacher trainees were the control group and English program teacher trainees were the experimental group. Each group consisted of 33 teacher trainees. Their self-efficacy in classroom research was measured to indicate their classification block variables. Training for self-esteem and competency in classroom research was given to the experimental group. The instruments were as follows: a self- esteem and competency in classroom research promotion program; a self-esteem test; a self-efficacy in the classroom research test; and a classroom competency research test. The research was analyzed by quantitative data with a two way MANCOVA, and qualitative data with content analysis.

The results of this research were as follows:

1. No statistically significant joint-interaction at 0.05 level was found between self-efficacy in classroom research, Self-Esteem and Competency of Classroom Research Promotion Program, self-esteem and classroom research competency of teacher trainees, with control of classroom research knowledge prior to program application.

2. No statistically significant difference –at 0.05 level- was found in self-esteem and classroom research competency between teacher trainees with high and low levels of self-efficacy, with control of classroom research knowledge prior to program application.

3. The levels of self-esteem and classroom research competency between teacher trainees who utilized / did not utilize the Program –with control of classroom research knowledge prior to program application, showed a statistically significant difference at 0.001 level.

The levels of self-esteem in teacher trainees who utilized / did not utilize the Program—with control of classroom research knowledge prior to program application, showed a statistically significant difference at 0.001 level; in which the level of self-esteem in teacher trainees who utilized the Program was higher than those who did not, with the effect size of 0.121

Regarding classroom research competency, the components are:-

The levels of classroom research knowledge in teacher trainees who utilized / did not utilize the Program showed a statistically significant increase at 0.001 level; in which the level of classroom research knowledge in teacher trainees who utilized the Program was higher than those who did not, with the effect size of 0.180

The levels of attitude toward classroom research in teacher trainees who utilized / did not utilize the Program showed a statistically significant increase at 0.001 level; in which the level of attitude toward classroom research in teacher trainees who utilized the Program was higher than those who did not, with the effect size of 0.252

The levels of classroom research skills in teacher trainees who utilized / did not utilize the Program showed a statistically significant increase at 0.001 level; in which the level of classroom research skills in teacher trainees who utilized the Program was higher than those who did not, with the effect size of 0.821

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ผลการใช้โปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัย
ในชั้นเรียนที่มีต่อนักศึกษาคู ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป

ของ

บุญสิทธิ์ ไชยชนะ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพหุติกรรมศาสตร์ประยุกต์
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน..... พ.ศ. 2552

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎี โยเหลา)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สธญ ภู่ง)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎี โยเหลา)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ยุทหนา ไชยจุล)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สธญ ภู่ง)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ยุทหนา ไชยจุล)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล เลี้ยววาริณ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง รองศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ โยเหลา ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ดร.สรณ ภู่ง และ ดร.ยุทธนา ไชยจุลกุล ซึ่งอาจารย์ทั้ง 3 ท่าน ได้สละเวลาในการให้คำปรึกษา ติดตามตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง เป็นกำลังใจและให้ข้อคิด ตลอดจนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ในการดำเนินชีวิตในแวดวงวิชาการ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะจดจำและนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตต่อไป

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิลาสลักษณ์ ชวัลลี และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล เลี้ยววาริณ ประธานและกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำเพื่อให้ปริญญานิพนธ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวรรณ ภควัตชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภลักษณ์ สินธนา รองศาสตราจารย์บรรพต พรประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประทีป จินนี้ และ ดร.วรรณะ บรรจง ผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และบุคลากรของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ทุก ๆ ท่าน ที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ ให้ความช่วยเหลือ ทั้งทางด้านวิชาการและคุณธรรมในการดำเนินชีวิต ตั้งแต่ปริญญานิพนธ์และปริญญานิพนธ์ พระคุณและความเมตตาจากคณาจารย์และพี่น้องสถาบันวิจัยทุกท่าน เป็นความทรงจำและความประทับใจ ที่ผู้วิจัยมิเคยลืม

ผู้วิจัยขอบคุณ ดร.เสกสรรค์ ทองคำบรรจง และ ดร.ทิพย์สุดา จันทร์แจ่มหล้า ที่กรุณาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล ให้กำลังใจและเป็นกำลังใจตลอดมา

ขอขอบใจนักศึกษาวิชาชีพอครุ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา รุ่นที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ โดยเฉพาะวิชาเอกภาษาอังกฤษ ที่เป็นกลุ่มทดลอง และเอกภาษาไทยที่เป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ให้ความร่วมมือในการรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณมิตรภาพและกำลังใจจากพี่ ๆ น้อง ๆ ทั้งปริญญานิพนธ์และปริญญานิพนธ์ จากรุ่นที่ 1 ถึงปัจจุบันที่มีอาจเอ่ยนามได้ทุกคน ที่มีส่วนสำคัญในการให้กำลังใจ คำแนะนำ ให้ผู้วิจัยสามารถฝ่าฟันอุปสรรคมาได้ จนกระทั่งประสบความสำเร็จในขั้นนี้

ขอขอบใจครอบครัวไชยชนะ อันประกอบไปด้วย คุณพูนศรี เด็กชายบรรณสรณ์ เด็กชายศุภลักษณ์ ไชยชนะ และคุณยายประคอง ภักดี ที่ได้ให้กำลังใจและเสียสละเวลาของครอบครัวให้กับผู้วิจัย การทำปริญญานิพนธ์ให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

เหนือสิ่งอื่นใด ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อสมหมาย ไชยชนะ ผู้สร้างแรงบันดาลใจในการศึกษาและเป็นครูคนแรกที่ควรบูชายัง คุณแม่กิ่ง ไชยชนะ ผู้ซึ่งให้ชีวิต และกำลังใจผู้วิจัยเรื่อยมา รวมทั้งพี่น้องทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

บุญสิทธิ์ ไชยชนะ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
นิยามปฏิบัติการ	5
นิยามคำศัพท์	7
สมมุติฐานการวิจัย	9
2 แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย	10
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความหมาย และการนิยามปฏิบัติการ	11
ที่มาและแนวคิดทฤษฎีของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	11
ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	11
ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	13
วิธีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	14
วิธีวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	16
สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ความหมายและนิยามปฏิบัติการตัวแปร	17
การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน	19
ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน	25
ลักษณะและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน	25
ขั้นตอนการวิจัยในชั้นเรียน	31
การรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน ความหมายและนิยามตัวแปร	36
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน	36
ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตน	37
แหล่งที่มาของการรับรู้ความสามารถของตน	38
การรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน	40
การวัดความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน	41
แนวคิด หลักการของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	42
ความหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	42
ความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในฐานะครูนักวิจัย	43
ขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	44
สรุปและกรอบแนวคิดในการวิจัย	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	51
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	51
แบบแผนการทดลอง.....	51
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย.....	53
ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล.....	64
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	90
สังเขปวัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	90
สรุปผลการวิจัย.....	93
อภิปรายผลการวิจัย.....	94
ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	110
ภาคผนวก ก.....	111
ภาคผนวก ข.....	139
ภาคผนวก ค.....	142
ภาคผนวก ง.....	150
ประวัติย่อผู้วิจัย	211

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและการวิจัยเชิงวิชาการ.....	28
2 แสดงลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนและไม่ใช้ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน.....	30
3 แสดงลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน.....	30
4 แสดงเกณฑ์การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....	48
5 แสดงจำนวนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยจำแนกตามการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยในชั้นเรียน.....	52
6 แสดงตัวอย่างโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน.....	54
7 แสดงตัวอย่างแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน.....	62
8 แสดงตัวอย่าง ตารางการจัดกิจกรรมในชั้นการทดลอง.....	65
9 แสดงตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมครั้งที่ 2 การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้านความสามารถและเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้บทบาทสมมติและการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน.....	69
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้ของการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรมฯ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	75
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม จำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	77
12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ก่อนหลังการใช้โปรแกรม.....	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
13	ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถ ของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม.....	82
14	การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ใช้และไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม.....	83
15	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที และค่าความเชื่อมั่นรายด้านของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตน ด้านการวิจัยในชั้นเรียน.....	132
16	แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที และค่าความเชื่อมั่นรายด้านของแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน.....	133
17	ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที และค่าความเชื่อมั่นรายด้านของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย.....	135
18	ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที ค่าความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่นรายด้านของความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน.....	136
19	แสดง ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) และค่า Shapiro – Wilk ของตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	140
20	แสดงผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวนแปรปรวนร่วม ด้วยวิธี Box'M test ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	140
21	แสดงผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนในตัวแปรตามทุกตัว ด้วยวิธี Levene's test ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	141
22	แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรร่วม (ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการทดลอง) กับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังการทดลอง.....	141

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
23 แสดงรายละเอียดของโปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาท ครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน.....	152

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	แสดงขั้นตอนการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน.....	35
2	แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบความรู้ความสามารถของตน.....	36
3	แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย.....	50
4	แสดงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มได้รับ/ไม่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาท ครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนหลังจากการควบคุมความรู้เกี่ยว กับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม.....	85
5	แสดงระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มได้รับ/ ไม่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและ สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนหลังจากการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัย ในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม.....	86

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2542 ในหมวด 4 มาตรา 24 และ มาตรา 30 ระบุให้ครูต้องทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะในการคิด การจัดการ ฝึกให้มีความสามารถในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม ความรับผิดชอบ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 14-17) ทั้งนี้ต้องมีการพัฒนาครูทั้งระบบ รวมทั้งการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการผลิตครูโดยได้เพิ่มจากเรียนการสอนจาก 4 ปี เป็น 5 ปี และได้เพิ่มเนื้อหาวิชาเป็น 7 ภาคเรียน รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพอีก 1 ปีการศึกษา รวมทั้งมีการกำหนดให้นักศึกษาวิชาชีพครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน และมีการนำเสนอต่อประชาคม โดยมุ่งเน้นให้บัณฑิตครูมีความสามารถในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง (สำนักงานสถาบันราชภัฏ. 2546: 10) อัมพร ม้าคอง (2544) ยังได้กล่าวว่าครูไทยน่าจะมีสมรรถภาพการวิจัยมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะครูรุ่นใหม่ในยุคปฏิรูป จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงและพัฒนาบทบาทของตนเองทั้งในด้านของเนื้อหาสาระที่จะสอนและในด้านกระบวนการเรียนการสอนโดยเฉพาะกระบวนการเรียนการสอนใหม่ๆ ที่เน้นพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญโดยเน้นที่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้และกระบวนการคิดของผู้เรียนให้เป็นกระบวนการคิดที่ต่อเนื่องจนพัฒนาไปเป็นความคิดในระดับสูง (high order thinking) ทำให้สามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นเองได้ ความสำคัญของสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนก็ยังส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพครูต่อไปซึ่งจะเห็นจากผลการวิจัยของพูนทรัพย์ นาคานาค และคณะ (2551) ที่พบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพครู ($r = .58$)

สำหรับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ได้กำหนดให้นักศึกษาวิชาชีพครู (นักศึกษาครู 5 ปี) ต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยในชั้นเรียนใน 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนแรก มีการเรียนภาคทฤษฎี ในรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (EDC 106) และในขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องทำวิจัยในชั้นเรียนโดยนำเสนอเป็นภาคนิพนธ์ ในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (Teaching Practice 2) (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 2551: 5) แต่อย่างไรก็ตาม จากรายงานผลการเรียนวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (EDUC 106) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 พบว่ายังมีนักศึกษาอีกจำนวน 77 คน (ร้อยละ 28.4) ที่ไม่ผลการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้และพอใช้ (รายงานผลการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ภาคเรียนที่ 2/2550 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 2551) ซึ่งจากผลการเรียนดังกล่าวจะทำให้นักศึกษาไม่มีความสามารถ

เพียงพอที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนโดยนำเสนอเป็นภาคินพนธ์ ในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (Teaching Practice 2) ในขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพชั้นต้นเต็มรูปได้ซึ่งทั้งนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2546) ได้กล่าวว่า รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะภาพครูนักวิจัยของนักศึกษามีเพียง การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้เพียงวิชาเดียวยังไม่สามารถพัฒนาสมรรถภาพการเป็นครูนักวิจัยได้ นอกจากนั้นจากผลการศึกษาของสุทธาสินี บุญญาพิทักษ์ (2545: บทคัดย่อ) ก็ยังพบว่าโครงสร้าง หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนไม่เอื้อต่อการพัฒนาสมรรถภาพครูนักวิจัย กล่าวคือ ไม่ได้บูรณาการความรู้และไม่ได้นำกระบวนการวิจัยมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและจัดกิจกรรมแต่เน้น การถ่ายทอดความรู้/เนื้อหา การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาวิจัยยังแยกส่วนกับการสอน โดยจะ เน้นความรู้ในวิธีการรูปแบบและการนำผลการวิจัยไปใช้ ซึ่งไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานจริง จากสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวจึงสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรในการพัฒนาครูนักวิจัยในยุค ปฏิรูปนั้นไม่ได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ครูสามารถใช้ กระบวนการวิจัยในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิภาพ สูงสุด

ดังนั้นวิธีการส่งเสริมให้นักศึกษามีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนเพียงพอที่ให้นักศึกษา จัดกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับการแก้ปัญหาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ จึงมีความ จำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการส่งเสริมความรู้ และทักษะ ควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถทาง จิตใจ (Mental ability) ทั้งนี้เพราะหลักการทางจิตวิทยามีความเชื่อว่าการพัฒนาจิตใจเกี่ยวกับ สถานการณ์หนึ่งจะช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมรวมทั้งมีความคงทนของ พฤติกรรมมากกว่าการพัฒนาพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ (ดวงเดือน พันธุมนานิน. 2541) และจากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถจิตใจที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ ในการวิจัยในชั้นเรียนพบว่าการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตน (Perceived Self – efficacy) ซึ่งจะได้ จากการศึกษานี้ของปริดา เบญจการ (2548) ได้ส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการ พัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู พบว่าครูผู้ร่วมวิจัยมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าครูกลุ่มเปรียบเทียบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อสิ้นสุดการส่งเสริม นอกจากนั้น บรรจง (2551) ก็ยังได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของเอกลักษณ์และการรับรู้ความสามารถ ของตนในการเป็นครูนักวิจัยของนักศึกษาครูที่มีต่อพฤติกรรมครูนักวิจัยของนักศึกษาครูในยุคปฏิรูป การศึกษา โดยได้ศึกษากับนักศึกษาวิชาชีพครู หลักสูตร 5 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ จำนวน 5 แห่ง และจากผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมครูนักวิจัยได้รับอิทธิพลจากตัวแปรเอกลักษณ์ นักศึกษาครู ความยึดมั่นผูกพันในบทบาท การรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นครูนักวิจัย การ ถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันฝึกหัดครู จากโรงเรียนและครอบครัว ตัวแปรเหล่านี้ร่วมกันทำนาย พฤติกรรมครูนักวิจัยได้ร้อยละ 60 และจากผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเป็น มิติหนึ่งในเอกลักษณ์นักศึกษาครู และเป็นมิติที่มีค่าอิทธิพลสูงสุดในสามมิติของเอกลักษณ์ นักศึกษาครู

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป ทั้งนี้เพราะการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองประเมินคุณค่าของตนเองตามที่ตนคิดประกอบด้วยความรู้สึกต่างๆ คือความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถ มีความสำคัญ มีคุณค่าตลอดจนมีความชื่นชม พึงพอใจในตนเอง สามารถใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ในการดำเนินชีวิต สามารถเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาด้วยความมั่นใจ มีจิตใจเปิดกว้างในการรับรู้ ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (อรุณี มิ่งประเสริฐ, 2547; อ้างอิงจาก Coopersmith, 1984) ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้เป็นความภาคการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะทั่วไป และหากเป็นการเห็นคุณค่าในตนเองลักษณะเฉพาะ สไตรเกอร์และเบอร์เกอร์ (Stryker; & Burke, 2000: 287) ได้กล่าวว่าจะสามารถอธิบายพฤติกรรมของบุคคลได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้จากผลการศึกษาของ ยอร์รี เย็นแปรม (2534) ที่ได้ศึกษาถึงเกียรติภูมิแห่งตนกับการทำงานของข้าราชการครูพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองที่ได้จากการประกอบอาชีพครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงาน ใน 3 มิติ โดยครูที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในตนเองสูงจะมีพฤติกรรมที่ดีในการทำงาน ได้แก่ 1) มีความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน โดยมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีแรงจูงใจที่ดีในการทำงาน 2) ให้ความสำคัญต่ออาชีพว่ามีความสำคัญต่อชีวิต 3) อุทิศเวลาว่างนอกจากเวลางานให้กับการทำงานอย่างมาก ดังนั้นจะเห็นว่าหากมีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองในบทบาทครูวิจัยนั้นเป็นบทบาทที่มีลักษณะเฉพาะ จะทำให้นักศึกษาครูได้เห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน มีความพอใจและสามารถใช้ศักยภาพของตนในการฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนในชั้นการฝึกประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน เป็นตัวแปรในการจัดประเภทในการอธิบายความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาตามระดับของการรับรู้ความสามารถของตนในด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งทั้งนี้เพราะแบนดูรา (Bundura, 1997: 22) ได้กล่าวว่าระดับการรับรู้ความสามารถของตนจะส่งผลต่อการปฏิบัติงาน กล่าวคือ ผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถสูงจะปฏิบัติงานได้ประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถของตนต่ำแม้ว่าจะมีความสามารถที่เท่าเทียมกันซึ่งลักษณะดังกล่าวก็เกิดขึ้นกับความสามารถด้านการวิจัยด้วย ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ฟิลลิปส์ และ รัสเซล (Phillips; & Russell, 1994) เทย์เลอร์และคณะ (Taylor; et al. 1984) ที่พบว่าระดับการรับรู้ความสามารถของตนมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการวิจัย นอกจากนั้นการศึกษาของ ปรีดา เบญจคาร (2548) ก็ยังพบว่าครูที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยสูงจะมีความสามารถในการปฏิบัติวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าครูที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยต่ำ นั่นคือบุคคลที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยสูงจะมีความสามารถในการวิจัยสูงด้วย

ดังนั้นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองบทบาทครูวิจัย ซึ่งเป็นลักษณะที่ทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนและมีความมั่นใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนได้ประสบความสำเร็จได้ ร่วมกับการพัฒนาสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นการเพิ่มความรู้ เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะในการวิจัยในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยใช้ระดับการรับรู้ความสามารถ

ของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรจัดประเภทนั้น ก็จะสามารถทำให้มีรูปแบบการพัฒนาบัณฑิตครูมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนและการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
2. เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำและสูง ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
3. เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/ 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่อยู่ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นเต็มรูป จากโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป, โปรแกรมวิชาภาษาไทย, โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ, โปรแกรมวิชาการศึกษาปฐมวัย, โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา, โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ และโปรแกรมวิชาศิลปกรรม จำนวน 232 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาวิชาชีพครู โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ และโปรแกรมวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/ 2551 ที่อยู่ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป จำนวน 66 คน โดยมีการสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษสุ่มได้เข้ากลุ่มทดลอง และโปรแกรมวิชาภาษาไทย เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 33 คน หลังจากนั้นมีการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน เป็น 2 ระดับ คือ ระดับมากและระดับน้อย เพื่อเป็นตัวแปรจัดประเภท

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

การทดลองครั้งนี้ใช้เวลาตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 รวมเวลาทั้งสิ้น 4 เดือน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือการใช้/ไม่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป
2. ตัวแปรตาม มี 2 ตัว คือ
 - 2.1 การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
 - 2.2 สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.2 เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน
 - 2.2.3 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ตัวแปรจัดประเภท คือ การรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ
 - 3.1 การรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนระดับต่ำ
 - 3.2 การรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนระดับสูง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. จากผลการวิจัยทำให้ได้รูปแบบกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป ซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนานักศึกษาครูให้เป็นครูนักวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป
2. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป ตามระดับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่แตกต่างกัน
3. เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครูใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

นิยามปฏิบัติการ

1. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย หมายถึง การประเมินของนักศึกษาถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอนตามหน้าที่ของครู รวมถึงการยอมรับและเห็นคุณค่าจากสังคมที่สามารถนำการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ประโยชน์สำหรับการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความตระหนักถึงคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคมเมื่อได้แสดงความสามารถตามบทบาทครูวิจัย ด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดหมายที่จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน ด้านสร้างการยอมรับผลการกระทำของตนเอง และ ด้านความมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย วัดโดยแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ซึ่งเป็นมาตรวัดประมาณ

ค่า 6 ระดับ จาก จริงที่สุด จริง ค่อนข้างจริง ค่อนข้างไม่จริง ไม่จริง และไม่จริงที่สุด ซึ่งผู้ที่ตอบได้คะแนนรวมจากแบบวัดวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

2. สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ผลการกระทำของนักศึกษาวิชาชีพครูที่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาครูเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ประกอบด้วย ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง, การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน, การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน, การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน, การใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาผู้เรียน, การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา, การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และ การเขียนรายงานการวิจัย โดยวัดจากแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งที่ตอบได้คะแนนรวมจากแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

2.2 ด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้เชิงประเมินค่า ถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ความรู้สึกที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และความพร้อมที่จะกระทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาครูโดยการตอบคำถามจากแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้ที่ได้คะแนนมากแสดงว่ามีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า

2.3 ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง เป็นการประเมินการแสดงออกมาโดยการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นผลผลิตโดยเป็นชิ้นงานหรือร่องรอยและหลักฐานที่ของชิ้นงานนั้นๆ ประกอบด้วย

2.3.1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ร่องรอยของการสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ อันจะนำไปสู่การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

2.3.2 การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การระบุถึงสิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่วางไว้ โดยเป็นปัญหาทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย หรือทักษะพิสัย

2.3.3 การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การค้นหาวิธีการแก้ปัญหาหรือนวัตกรรมจากแหล่งต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหาต่อไป

2.3.4 การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้นเป็นอย่างดี

2.3.5 การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดรูปแบบตลอดจนวิธีการในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน

2.3.6 การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดแผนงานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการกำหนดขั้นตอนต่างๆ ของการวิจัยไว้อย่างชัดเจน

2.3.7 การใช้วัตรกรรมไปในการแก้ปัญหาผู้เรียน หมายถึง การนำวิธีการที่ได้มาจากการค้นคว้า และสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยมีร่องรอยหรือหลักฐานปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

2.3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา หมายถึง การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับระดับการวัดของข้อมูล รวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย

2.3.9 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย หมายถึง การสรุปประเด็นต่างๆ โดยนำความรู้และข้อมูลที่มีอยู่มาใช้ในการอภิปรายผลการใช้วัตรกรรมได้อย่างมีหลักการและมีเหตุผล

2.3.10 การเขียนรายงานการวิจัย หมายถึง การนำเสนอผลการวิจัยตามหลักวิชาการ ซึ่งมีรูปแบบและโครงสร้างที่เป็นลักษณะสากล

โดยวัดจากผลการประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 3 คน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งนักศึกษาที่ได้คะแนนรวมจากผลการประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีทักษะการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

3. การรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การประเมินของนักศึกษาวิชาชีพครูว่ามีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง, การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน, การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน, การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน, การใช้วัตรกรรมในการแก้ปัญหาผู้เรียน, การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา, การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และ การเขียนรายงานการวิจัยในระดับความยากที่แตกต่างกัน วัดโดยแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งผู้ที่ได้คะแนนมากกว่าเป็นผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า

นิยามคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1. **การวิจัยในชั้นเรียน** หมายถึง เป็นการวิจัยของนักศึกษาครูที่ใช้ในการแก้ปัญหการเรียนการสอนในขณะที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวางแผน (Plan), ขั้นการปฏิบัติการและการสังเกต (Action & Observe), ขั้นการสะท้อนผล (Reflect) และขั้นการสรุปผลและเขียนรายงาน

2. โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู ขัณฑ์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป หมายถึงชุดของกิจกรรมหรือกระบวนการที่พัฒนามาจากแนวคิดดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย โดยปรับปรุงมาจากแนวคิดของ บรูโน (Bruno. 1983) สไตรเกอร์และเบอร์เกอร์ (Stryker; & Burke. 2000) ประกอบด้วยด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน ด้านสร้างการยอมรับผลการกระทำของตนเอง และด้านความมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย

2.2 กระบวนการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนประกอบด้วย

2.2.1 การสร้างความตระหนักต่อการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การแสดงให้เห็นความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนต่อการพัฒนาการเรียนการสอน

2.2.2 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ร่องรอยของการสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ อันจะนำไปสู่การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

2.2.3 การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การระบุถึงสิ่งที่ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่วางไว้ โดยเป็นปัญหาทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย หรือทักษะพิสัย

2.2.4 การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย หมายถึง การค้นหาวิธีการแก้ปัญหาหรือนวัตกรรมจากแหล่งต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหาต่อไป

2.2.5 การกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดวิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้นเป็นอย่างดี

2.2.6 ออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดรูปแบบตลอดจนวิธีการในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน

2.2.7 การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดแผนงานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการกำหนดขั้นตอนต่างๆ ของการวิจัยไว้อย่างชัดเจน

2.3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผลการแก้ปัญหา หมายถึง การเลือกใช้สถิติได้เหมาะสมกับระดับการวัดของข้อมูล รวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย

2.3.9 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย หมายถึง การสรุปประเด็นต่างๆ โดยการนำความรู้และข้อมูลที่มีอยู่มาใช้ในการอภิปรายผลการใช้นวัตกรรมได้อย่างมีหลักการและมีเหตุผล

2.3.10 การเขียนรายงานการวิจัย หมายถึง การนำเสนอผลการวิจัยตามหลักวิชาการ ซึ่งมีรูปแบบและโครงสร้างที่เป็นลักษณะสากล

สมมุติฐานในการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
2. นักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำ ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
3. นักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอเป็นลำดับ ดังนี้

1. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย วิธีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย และวิธีวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

2. สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน ลักษณะและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน แนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนและ การวัดสมรรถนะการในวิจัยในชั้นเรียน

3. การรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองแหล่งที่มาของการรับรู้ความสามารถของตน การรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน และการวัดความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน

4. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ประกอบด้วย แนวคิด หลักการของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ความหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในฐานะคุณนักรัก ระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

5. สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย เป็นการสรุปแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองบทบาทครูวิจัยในกระบวนการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู ชั้นการฝึกประสบการณ์แบบเต็มรูป

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย : ความหมาย และการนิยามปฏิบัติการ ที่มาและแนวคิดทฤษฎีของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยเป็นมิติหนึ่งในทฤษฎีเอกลักษณ์ (identity theory) ซึ่งเป็นทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาสังคมที่พัฒนาโดย เชลดอน สไตรเกอร์ (Sheldon Stryker) โดยใช้กรอบแนวคิดปฏิสังสรรค์สัญลักษณ์ 4 ประการ คือ 1) มนุษย์เป็นผู้กระทำและตอบสนองการกระทำ 2) การกระทำหรือตอบสนองนั้นขึ้นอยู่กับทำให้ความหมายหรือการตีความสถานการณ์นั้นๆ 3) ความหมายที่บุคคลสร้างมโนทัศน์แห่งตน (self-conception) เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเป็นผู้กระทำหรือตอบสนองการกระทำ และ 4) มโนทัศน์แห่งตนซึ่งขึ้นอยู่กับมีการมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น และการตอบสนองการกระทำที่คนอื่นมีต่อตน โดยมโนทัศน์แห่งตนของบุคคลนั้นจะเป็นการอ้างอิงตนจากโครงสร้างของตำแหน่งในบทบาทที่ผ่านกระบวนการตีตรา ในการให้ความหมายตนเองในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม (category social) (Hogg, Terry; & White. 1995: 528; citing Burke. 1980; Thoits. 1991) ทั้งนี้การแสดงบทบาทเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันนั้นต้องอาศัยการประเมินตนเองในการแสดงเอกลักษณ์ตามบทบาท เป็นการเพิ่มความพึงพอใจและสะท้อนความเห็นคุณค่าในตนเอง และจากการแสดงบทบาทที่สมบูรณ์ทำให้บุคคลรับรู้คุณค่า (self-worth) ในบทบาทของตนเอง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับคุณลักษณะทางจิตใจที่ได้รับปฏิภิกิริยาโต้ตอบจากบุคคลอื่น ทำให้เกิดการประเมินค่าในการตอบสนองหรือเข้าใจในตัวตน โดยเฉพาะการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นสไตรเกอร์ (Stryker. 1987: 96) กล่าวว่า สามารถมองได้เป็น 2 ลักษณะ คือการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะทั่วไป และการเห็นคุณค่าในตนเองที่เป็นลักษณะเฉพาะอย่าง ซึ่งเป็นการเห็นคุณค่าในตนเองที่สามารถนำมาใช้ในการทำนายพฤติกรรมนั้นๆ ได้ดีกว่าการคุณค่าในตนเองในลักษณะทั่วไป

ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

การเห็นคุณค่าในตนเอง (self-esteem) นั้นมีการใช้ในความหมายอื่นๆ ที่แตกต่างออกไป เช่น ความภาคภูมิใจตนเอง, การเคารพนับถือตนเอง, ความรู้สึกถึงคุณค่าของ ตนเอง และการยอมรับภาพพจน์ของตนเอง เป็นต้น ซึ่ง คูเปอร์สมิธ (อังกฤษ เทศทศ. 2543 : 1-13; และ สมศักดิ์ สีดากุลฤทธิ์. 2545: 39-41; อ้างอิงจาก Coopersmith. 1981: 5) ให้ความหมาย คำว่า การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การพิจารณาและประเมินคุณค่าของตน ตามความรู้สึกและทัศนคติที่มีต่อตนเอง เป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง และแสดงถึงขอบเขตของความเชื่อที่บุคคลมีต่อความสามารถความสำคัญ ความสำเร็จและคุณค่าของตนเอง จากนิยามดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การเห็นคุณค่าในตนเองนั้นมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ 1) การเห็นคุณค่าในตนเอง เน้นที่การประเมินค่าตนเองของแต่ละบุคคล ซึ่งแตกต่างกัน 2) การเห็นคุณค่าในตนเองมีขอบเขตของประสบการณ์ มีความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ และบทบาทของบุคคลนั้น 3) การเห็นคุณค่าในตนเองเน้นที่กระบวนการตัดสินใจของแต่ละบุคคลในการตรวจสอบการปฏิบัติงานและความสามารถที่สอดคล้องกับมาตรฐานของแต่ละบุคคล ค่านิยม และคุณค่าของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการคือ 1) ความรู้สึก

ของการมีความสำคัญ (feeling of significance) เป็นวิถีทางที่บุคคลรู้สึกเกี่ยวกับการถูกยอมรับการมีคุณค่าอย่างเหมาะสม ความรู้สึกเป็นที่รักของบุคคลอื่น มีประโยชน์และเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวและสังคม 2) ความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถ (feeling of competence) เป็นวิธีการที่จะพิจารณาถึงความสำคัญโดยการกระทำให้สำเร็จตามเป้าหมายสามารถเผชิญอุปสรรคต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตด้วยความมั่นใจ ปรับตัวได้ดีใช้กลไกในการป้องกันตนเองน้อยและสามารถดำรงชีวิตอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข 3) ความรู้สึกของการมีอำนาจ (feeling of power) เป็นอิทธิพลที่บุคคลมีต่อชีวิตตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัว มีความเชื่อมั่นในอำนาจต่อการกระทำของตนเองว่าจะก่อให้เกิดผลตามที่ต้องการ และมีความสามารถเพียงพอในการกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้และ 4) ความรู้สึกของการมี คุณธรรม (feeling of virtue) เป็นการปฏิบัติตัวให้สอดคล้องกับศีลธรรมจริยธรรม ค่านิยม และวัฒนธรรมประเพณี สามารถรับรู้คุณค่าของตนเองตามความเป็นจริงมองโลกในแง่ดี พอใจในชีวิตที่เป็นอยู่ มีการแสดงออกของความคิดที่ดี และถูกต้องตามหลักศีลธรรม จะเห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นจะมี 2 ลักษณะ คือ การนับถือตนเอง คือ การเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จในภารกิจต่างๆ และการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น คือ การได้รับการยอมรับ ความสนใจ และการให้คุณค่าของผู้อื่น จนทำให้บุคคลเกิดการรับรู้ว่าคุณค่าเพียงพอ

อย่างไรก็ตามในการให้ความหมายข้างต้นนั้นเป็นการให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะทั่วไป (general self-esteem) เท่านั้น แต่การศึกษาครั้งนี้เป็นการให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีลักษณะเฉพาะ (specific self-esteem) นั่นคือการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ทั้งนี้การให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะเฉพาะนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้ ธีรวิวัฒน์ อ่อนแสง (2545: 10) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านอาชีพว่า เป็นความรู้สึก การรับรู้ ทศนคติ และการประเมินคุณค่าอาชีพของตนเองในด้านการยอมรับนับถือจากสังคมและบุคคลรอบข้าง หรือคุณประโยชน์ที่มีต่อสังคมและตนเอง เช่น มีความมั่นคง มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี เป็นต้น ส่วนสมศักดิ์ สีดากุลฤทธิ์ (2545: 39) ได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองในวิชาชีพครูแนะแนว ว่าเป็นความรู้สึกของครูแนะแนวที่มีต่อวิชาชีพ โดยการเห็นคุณค่าของวิชาชีพ มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพตามความมุ่งหวังในอาชีพและมีลักษณะที่สำคัญที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต นอกจากนั้น วรรณะ บรรจง (2551: 14) ก็ยังได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองของครูแนะแนวว่าเป็นการที่นักศึกษาที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองในความรู้ ความสามารถในการวิจัย และพร้อมที่จะใช้ผลการวิจัยที่จะใช้พัฒนาการเรียนการสอนของตน

ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงได้ให้ความหมายของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยไว้ว่า เป็นการตระหนักถึงคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคมเมื่อได้แสดงความสามารถตามบทบาทครูวิจัย และเห็นคุณค่าของการวิจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ตลอดจนปรารถนาจะประสบความสำเร็จในการทำวิจัยและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดหมายที่

จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน รวมทั้งยอมรับผลการกระทำของตนเองถึงการมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย

ความสำคัญของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

การพัฒนาให้บุคคลเกิดการเห็นคุณค่าในอาชีพและการงานของบุคคลนั้นจะเป็นแรงผลักดันให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าที่จะแสดงออกทางด้านความคิดที่ดีและถูกต้อง ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะเอื้อต่อการทำงานในหน่วยงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (ภาวินี ธนบดีธรรมจารี. 2540: 2) และเมื่อใดที่เกิดความรู้สึกว่าอาชีพที่กำลังทำอยู่นี้มีคุณค่าต่อตนเองหรือได้รับการยอมรับนับถือจากคนอื่น ๆ บุคคลนั้นจะยิ่งเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ และพึงพอใจมากยิ่งขึ้น หากอาชีพนั้นตรงกับความสามารถ ความถนัด ตามที่ได้ศึกษาอบรมมาด้วยแล้วก็จะยิ่งทำให้เกิดความรู้สึกท้าทาย และส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ตลอดเวลา ทำให้เขาเกิดความรู้สึกอยากทำงานด้วยความตั้งใจและเต็มใจ (วิชัย แหวนเพชร. 2543) ทั้งนี้จากผลการศึกษาของ ยุทธิ เ็นเปรม (2534) ที่ได้ศึกษาถึงเกียรติภูมิแห่งตนกับการทำงานของข้าราชการครู พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองที่ได้จากการประกอบอาชีพครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการทำงาน ใน 3 มิติ โดยครูที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีพฤติกรรมที่ดีในการทำงาน ได้แก่ 1) มีความเกี่ยวข้องกับผูกพันกับงาน โดยมีความมุ่งมั่นในการทำงานและมีแรงจูงใจที่ดีในการทำงาน 2) ให้ความสำคัญต่ออาชีพว่ามีความสำคัญต่อชีวิต 3) อุทิศเวลารว่างนอกจากเวลางานให้กับการทำงานอย่างมาก นอกจากนั้น วรณะ บรรจง (2551) ก็ยังได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของเอกลักษณ์และการรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นครูนักวิจัยของนักศึกษาครูที่มีต่อพฤติกรรมครูนักวิจัยของนักศึกษาครูในยุคลปฏิรูปการศึกษา โดยได้ศึกษากับนักศึกษาวิชาชีพครู หลักสูตร 5 ปี ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้จำนวน 5 แห่ง และจากผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมครูนักวิจัยได้รับอิทธิพลจากตัวแปรเอกลักษณ์นักศึกษาครู ความยึดมั่นผูกพันในบทบาท การรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นครูนักวิจัย การถ่ายทอดทางสังคมจากสถาบันฝึกหัดครู จากโรงเรียนและครอบครัว ตัวแปรเหล่านี้ร่วมกันทำนายพฤติกรรมครูนักวิจัยได้ร้อยละ 60 และจากผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองซึ่งเป็นมิติหนึ่งในเอกลักษณ์นักศึกษาครู และเป็นมิติที่มีค่าอิทธิพลสูงสุดในสามมิติของเอกลักษณ์นักศึกษาครู

ดังนั้นการพัฒนาให้นักศึกษาวิชาชีพครูเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย โดยเน้นให้เห็นความจำเป็นและประโยชน์ของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะในการคิด การจัดการ ฝึกให้มีนิสัยในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม ความรับผิดชอบ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสมต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 14–17) ทั้งนี้หากนักศึกษาครูเกิดการเห็นคุณค่า

ในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยแล้วจะทำให้เกิดความมุ่งมั่น มีความพร้อมในการเผชิญหน้ากับปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ รับรู้และตระหนักถึงศักยภาพที่แท้จริงของตนเองและสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เป็นที่ยอมรับและชื่นชมของคณาจารย์ และสามารถพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาผู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

ในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยนั้นจะใช้วิธีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นแนวทางร่วมกับพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูวิจัย ทั้งนี้การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นได้มีผู้เสนอไว้ ดังนี้ บรูโน (Bruno. 1983: 363) กล่าวถึง วิธีการสร้างเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ 4 ประการ คือ

1. ใช้การเสนอแนะหรือให้ข้อคิดโดยตรง (Direct Suggestion) อาจจะเป็นการได้รับข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อื่น หรือให้ข้อคิดเสนอแนะแก่ตนเอง (Autosuggestion) ก็ได้ วิธีการนี้เป็นการให้ข้อมูลที่ทำให้เกิดกำลังใจและสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองได้ แต่จะต้องได้รับการเสริมแรงโดยเหตุการณ์ทางบวกที่ต่อเนื่องกันด้วย คือ จะต้องดำเนินการในข้อต่อไปด้วย
2. สร้างผลสำเร็จให้กับตนเองมากขึ้น (Increase Success) เป็นการพยายามที่จะเพิ่มความสำเร็จให้แก่ตนเอง โดยการไปให้ถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. การลดความคาดหวังลง (Decrease Expectation) เป็นการลดความอยากได้หรือความคาดหวังต่างๆ ลง คือ การตั้งระดับความคาดหวังให้เหมาะสมกับความสามารถที่แท้จริงของบุคคล
4. การหยุดประมาณค่าตนเอง โดยอธิบายด้วยทฤษฎีเหตุผลและอารมณ์ (Ration-Emotion Theory) การที่มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้นับว่ามีคุณค่าแล้ว ไม่จำเป็นต้องประมาณค่าตนเองอีก ในขั้นนี้จึงเชื่อว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลจะเพิ่มขึ้น ถ้าหากว่าบุคคลนั้นเลิกพิจารณาตัดสินคุณค่าของตนเอง

นอกจากนั้น ซัสซี (Sasse. 1978: 48) ได้เสนอวิธีการสร้างเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองไว้ว่าต้องสร้างความมั่นใจโดยนึกถึงความสำเร็จข้างหน้าของชีวิต โดยระลึกถึงตนเองเมื่อสามารถทำงานลุล่วงไปด้วยดี และให้รางวัลตนเองโดยอาจจะชมเชยตนเอง หรือให้สิ่งที่มีความหมาย สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราเกิดความรู้สึกที่ดีต่องานที่ทำมากขึ้นและสะสมบันทึกความสำเร็จที่เกิดขึ้น ส่วนเบรดชอร์ (Bradshaw. 1981: 5-11) กล่าวเอาไว้ว่า การที่จะพัฒนาบุคคลให้มีการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มสูงขึ้นนั้น จะต้องหาวิธีการที่จะทำให้บุคคลนั้นได้รับประสบการณ์อย่างน้อยในด้านใดด้านหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ

1. การประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ ตามที่คาดหวัง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเรียนการทำงาน หรือแม้กระทั่งความสำเร็จในการดำเนินชีวิต
2. ความรู้สึกถึงการยอมรับ การเอาใจใส่และการเห็นคุณค่าจากบุคคลอื่น โดยเฉพาะจากบุคคลที่มีความสำคัญและมีความหมายสำหรับตนเอง

3. ประสบการณ์ที่จะสามารถทำให้บุคคลนั้นมีอำนาจเพิ่มขึ้นหรือมีอิทธิพลเหนือสถานการณ์และบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิตของตน เช่น การได้รับตำแหน่ง หรือได้รับเกียรติในสังคม

4. การได้รับโอกาสที่จะแสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับค่านิยมส่วนตัวของบุคคลนั้นโดยสามารถกระทำการต่าง ๆ ได้อย่างอิสระตามความคิด ความเชื่อ และความปรารถนาของตน

สำหรับคูเปอร์ส密斯 (ภาวิณี นาวาพาณิช. 2537: 54; อ้างอิงจาก Coopersmith. 1981: 37–38) กล่าวว่าองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลไว้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวความคิดของแบรดชอร์ คือ

1. การได้รับการยอมรับนับถือ ความสนใจและความเอาใจใส่จากบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต

2. การประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งจะมีผลต่อสถานภาพ ตำแหน่งและชื่อเสียงของบุคคล โดยมีปัจจัยต่าง ๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่าตนประสบความสำเร็จ ดังนี้

2.1 การมีความสามารถในการควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือคนอื่น เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงความสามารถของตน

2.2 การได้รับการยอมรับนับถือความสนใจและความรักจากบุคคลอื่น เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงคุณค่าของตนเอง

2.3 การเป็นบุคคลที่มีศีลธรรมจรรยาตามมาตรฐานของสังคม เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงคุณงามความดีและความน่าเชื่อถือต่อศรัทธาของตน

2.4 การประสบความสำเร็จสมความมุ่งมั่น เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นรู้ถึงการมีความสามารถของตน

3. การได้กระทำในสิ่งที่สอดคล้องกับค่านิยมและความปรารถนา และ 4) การไม่ใส่ใจต่อสิ่งที่จะทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองลดลง เช่น ข้อวิพากษ์วิจารณ์ที่ไม่เป็นประโยชน์ เป็นต้น

นอกจากการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลข้างต้นแล้วยังต้องส่งเสริมให้บุคคลมองเห็นตนเองในด้านบวก ซึ่ง พรพิมล วรภูมิพุทธพงษ์ (2547: 51–54) ได้กล่าวถึงการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้วยวิธีเปลี่ยนความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองทางด้านบวก ด้วยการเพิ่มลักษณะที่ปรากฏทางด้านบวก เช่น ความเฉลียวฉลาด ความสนใจ และความสำเร็จในชีวิต และการลดการกล่าวถึงสิ่งที่ไม่ดีในตัวเอง นอกจากนั้นการใช้จินตภาพ (Imagey) มาใช้ในการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง ตามแนวคิดของของโฮโรวิตซ์ (บุรณา ไตรรัตน์. 2545: 25–26; อ้างอิงจาก Horowitz. 1978) ที่ได้กล่าวถึงความคิดของบุคคลจะมีผลต่อพฤติกรรม โดยการสร้างจินตภาพจะทำให้มีการเชื่อมต่อกวาระอารมณ์ กระตุ้นให้เกิดความคิดที่จะแสดงออกและนำไปสู่พฤติกรรมที่สังเกตได้ ซึ่งจะทำให้เราสามารถควบคุมความคิดที่จะแสดงพฤติกรรมได้ ดังนั้นการสร้างจินตภาพในสถานการณ์ที่บุคคลพึงพอใจโดยการตอกย้ำภาพลักษณ์ในทางบวกให้แก่บุคคลสามารถก่อให้เกิดความผ่อนคลายและรู้สึกเป็นสุข ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง รวมทั้งการใช้บทบาทสมมุติในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคล ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาของเชาวนา อมรสงเจริญ (2537) ที่ได้ศึกษา

ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง จังหวัดพัทลุง จากผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ใช้บทบาทสมมติมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการสังเกตพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียนกลุ่มทดลองพบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองทั้งในด้านการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ครูอาจารย์ บิดามารดา และการประสบความสำเร็จทางการเรียน

จากวิธีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์การการพัฒนาความภาคภูมิใจในบทบาทครูวิจัยตามแนวคิดของบรูโน (Bruno, 1983) สไตรเกอร์และเบอร์เกอร์ (Stryker; & Burke, 2000) โดยฝึกให้นักศึกษาสร้างความสำเร็จให้กับตนเองด้วยการฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการกำหนดคะแนนด้วยตนเอง โดยให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะตรวจผลงานและให้คำแนะนำตลอดจนการให้กำลังใจ ร่วมกับการใช้ตัวแบบที่ประสบความสำเร็จในอาชีพครู ในการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความตระหนักถึงคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคมเมื่อได้แสดงความสามารถตามบทบาทครูวิจัย
2. ด้านความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน
3. ด้านการยอมรับผลการกระทำของตนเอง
4. ด้านความมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย

วิธีวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

ในการสร้างแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองเริ่มมาจากการสร้างแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองตามแนวคิดของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith, 1981) ต่อมาโรเซนเบิร์ก (วรรณะ บรรจง, 2551: 33–34; อ้างอิงจาก Rosenberg, 1965, 1979) ได้มีการพัฒนาเป็นคำถามเชิงบวกและลบอย่างละ 2 สลับเรียงลำดับกัน ซึ่งจะเป็นการให้ค่าประเมิน 4 ระดับ จากไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามก็ยังเป็นการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป สำหรับการสร้างแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองในอาชีพนั้น สมศักดิ์ สิตากุลฤทธิ์ (2545) ได้สร้างแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของครูแนะแนว โดยตัวอย่าง เช่น “ข้าพเจ้าภูมิใจที่งานแนะแนวเป็นงานสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” โดยมีมาตรวัด 5 ระดับ จากเห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .99 นอกจากนั้น อรุณี มิ่งประเสริฐ (2547) ได้สร้างแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองในวิชาชีพพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ แต่ละข้อคำถามจะเป็นประโยคประกอบมาตรวัด 5 ระดับ จากจริงที่สุดถึงจริงน้อยที่สุด และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78 ตัวอย่างข้อคำถาม “ข้าพเจ้ารู้สึกไม่พอใจกับสภาพความเป็นอยู่ของตนเองในปัจจุบัน” อย่างไรก็ตามการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองในบทบาทของนักศึกษาครูนั้น วรรณะ บรรจง (2551) ได้มีการ

พิจารณาและประเมินคุณค่าของตนตามความรู้สึก เป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเองและแสดงถึงขอบเขตของความเชื่อที่บุคคลมีต่อความสามารถ ความสำเร็จ และคุณค่าของตนเอง มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพครูและความเชื่อมั่นในตนเองในการประกอบอาชีพครู ซึ่งได้ปรับปรุงมาจากแบบวัดของโรเซนเบิร์ก (Rosenberg. 1979) จำนวน 13 ข้อ โดยข้อคำถามจะเป็นประโยคประกอบมาตรวัด 6 ระดับ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .40-.70 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .92 ตัวอย่างข้อคำถาม “ข้าพเจ้ามีการเห็นคุณค่าในตนเองที่ได้้นำการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนมาพูดคุยกับเพื่อนๆ”

สำหรับการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ นั้นได้ใช้แนวทางในการพัฒนาของวรรณะ บรรจง (2551) ทั้งนี้เพราะเป็นการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองเฉพาะ ซึ่ง สไตรเกอร์และเบอร์ค (Stryker; & Burke. 2000: 293) กล่าวว่า การวัดการเห็นคุณค่าในตนเองในลักษณะเฉพาะจะช่วยให้สามารถทำนายพฤติกรรมได้เด่นชัดขึ้น ดังนั้นในการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยนั้นจึงได้เฉพาะเจาะจงวัดถึงคุณค่าของการใช้การวิจัยในการพัฒนาผู้เรียน ความมีศักดิ์ศรีของการได้แสดงบทบาทครูวิจัย ตลอดจนการมีจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพครูวิจัย โดยมีระดับคำตอบ 6 ระดับ จากมากที่สุดถึงน้อยที่สุด

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน : ความหมายและนิยามปฏิบัติการตัวแปรและแนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

คำว่าสมรรถนะ (Competency) ได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างกว้างขวางพอสมควร ซึ่งพอจะสรุปได้ว่า เป็นการแสดงออกของบุคคลถึงการมีความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ทศนคติ (Attitude) ที่มีอยู่ไปใช้ในการแก้ปัญหาในวิชาชีพของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Good. 1983; Guinee. 1978; McGaghie. 1978; Neufeldt; & Guralnik. 1985; The American Heritage of the English Language. 1992; Hunt; & Wainwright. 1994; ณรงค์วิทย์ แสนทอง. 2547)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาของการศึกษาวิจัยของ ประภารัตน์ มีเหลือ (2540) ได้ศึกษาสมรรถภาพที่จำเป็นของครูนักวิจัย และองค์ประกอบของสมรรถภาพครูนักวิจัย โดยสังเคราะห์สมรรถภาพจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำไปตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของโครงสร้างและรายการสมรรถภาพครูนักวิจัยผลจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ พบว่า สมรรถภาพครูนักวิจัยประกอบด้วยทั้งสมรรถภาพครูและสมรรถภาพนักวิจัย มีองค์ประกอบที่สำคัญ 7 องค์ประกอบเรียงตามลำดับ โดยทั้ง 7 องค์ประกอบร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของสมรรถภาพครูนักวิจัยได้ร้อยละ 57.70 ได้แก่

1. ด้านความรู้ความสามารถในระเบียบวิธีวิจัย และการดำเนินการวิจัย
2. ด้านทักษะในการพัฒนาการเรียนการสอน
3. ด้านจรรยา นักวิจัย
4. ด้านบุคลิกภาพและคุณธรรมของครู

5. ด้านทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. ด้านความสามารถในการประเมินผลการเรียนรู้และการใช้ข้อมูลข่าวสาร
7. ด้านความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อความรู้

นอกจากนั้นสุทธาสินี บุญญาพิทักษ์ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรครูนักวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ได้เน้นการสร้างสมรรถภาพครูนักวิจัยซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2544 จำนวน 27 คน โดยการเรียนรู้และปฏิบัติในสภาพการณ์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า สมรรถภาพครูนักวิจัยที่พึงประสงค์มี 5 องค์ประกอบ คือ ด้านจิตวิสัย, ด้านการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ, ด้านการเป็นผู้เรียนรู้การสอน, ด้านการปฏิบัติเชิงสะท้อนกลับ และด้านคุณลักษณะความเป็นครู เช่นเดียวกับการศึกษาของ ปราณี นุ่นน้อย (2540) ได้พัฒนาองค์ประกอบในการประเมินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยวิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินงานวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 25 คน และการตรวจสอบความเหมาะสม ความสำคัญขององค์ประกอบจากผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 140 คน ผลการวิจัยบ่งชี้ว่า ควรพิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ในด้านการวิเคราะห์ปัญหาวิจัย การพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาพฤติกรรมผู้เรียน กระบวนการวิจัย การเขียนรายงานวิจัย ลักษณะสำคัญของงานวิจัยที่มีคุณภาพ และองค์ประกอบด้านคุณสมบัติสำคัญของครูนักวิจัยในชั้นเรียน พิจารณาจาก 1) มีการวิเคราะห์หลักสูตรได้ถูกต้อง 2) มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง 3) มีข้อมูล หลักฐานการผลิตและใช้สื่อการสอน 4) มีการทำแผนการสอนอย่างเป็นระบบ 5) มีความสามารถในการวัดและประเมินผล

นอกจากนี้วรรณะ บรรจง (2551) ที่ได้ศึกษาได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของเอกลักษณ์และการรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นครูนักวิจัยของนักศึกษาครูที่มีต่อพฤติกรรมครูนักวิจัยของนักศึกษาครูในยุคปฏิรูปการศึกษา โดยได้กำหนดพฤติกรรมการวิจัยไว้เป็นคุณลักษณะของนักวิจัยในกระบวนการวิจัย 6 ด้าน คือ การกำหนดปัญหา การทบทวนวรรณกรรม การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย นอกจากนี้ปรีดา เบญจการ (2548) ได้ศึกษาถึงการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู โดยได้กำหนดความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เป็นทักษะที่แสดงออกมาใน 3 ลักษณะ คือ 1) ความรู้พื้นฐานด้านวิทยาการวิจัย ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านระเบียบวิธีวิจัย ด้านการวางแผนการวิจัย และด้านการเขียนรายงานการวิจัย 2) ด้านทักษะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัย, การระบุปัญหาการวิจัย, การกำหนดแนวคิดการวิจัย, การกำหนดนวัตกรรมการวิจัย, การกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา, การวางแผนการรวบรวมข้อมูล, การสะท้อนผล และการนำเสนอผลการวิจัย และ 3) ด้านเจตคติต่อการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

รวมทั้งสุพรรณิ ลิโนโพธิ์ (2546) ได้ให้ความหมายของสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนไว้ว่าเป็นการแสดงออกของครูที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่ดีของครู ในการสร้างความรู้ ความจริง การแสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย โดยจะนำผลการวิจัยไปสู่การแก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ผู้สอนและมีการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบต่อไป

จากความหมายของสมรรถภาพของการวิจัยในชั้นเรียนจะสามารถสรุปได้ว่า สมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู นั้นควรมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาครูเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ประกอบด้วย ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง, การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน, การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน, การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน, การใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาผู้เรียน, การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา, การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย
2. องค์ประกอบด้านเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้เชิงประเมินค่าถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน ความรู้สึกที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และความพร้อมที่จะกระทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาครู
3. องค์ประกอบด้านทักษะของการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาครูในการผลิตหรือกระทำชิ้นงานตามขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วย การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง, การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน, การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน, การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน, การใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาผู้เรียน, การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา, การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และ การเขียนรายงานการวิจัย

การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ในการพัฒนาสมรรถภาพในการวิจัยมีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การฝึกอบรม (Training) เป็นการให้ความรู้กับผู้ที่ต้องการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเสริมสร้างความรู้และพัฒนาให้เกิดทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่จำเป็นต้องให้การอบรมที่เน้นแบบแผนการวิจัยที่ยึดกรอบ หรือวิธีวิทยาที่สูงเกินไป เพราะไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้การฝึกอบรมอาจมีทั้งการฝึกอบรมที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว เช่นการศึกษาของ มนสิข สิทธิสมบูรณ์ (2546) ที่ได้รับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้ในกลุ่มครูอาสาสมัครจากโรงเรียนพิษณุโลกศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 50 คน โดยแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มครูอาสาสมัครเพื่อการทดลองใช้หลักสูตร จำนวน 5 คน, กลุ่มครูแม่ข่ายกัลยาณมิตรวิจัย จำนวน 15 คน และ กลุ่มครูลูกข่าย

กัลยาณมิตรวิจัย จำนวน 30 โดยเอกสารหลักสูตรประกอบด้วย หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ โครงสร้าง หลักสูตร แนวการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม สื่อการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผล โดยกำหนดเกณฑ์การผ่านหลักสูตรฝึกอบรมคือผู้ผ่านการฝึกอบรมต้องเข้าอบรมตามเวลาที่กำหนดไม่ต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ และสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้คุณภาพไม่ต่ำกว่าระดับปานกลาง (C) ผลการประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน ปรากฏว่าครูแม่ข่าย กัลยาณมิตรวิจัยจำนวน 15 คน มีความพึงพอใจในการฝึกอบรมเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก และทั้งหมดสามารถผ่านเกณฑ์ของหลักสูตรที่กำหนด โดยมีคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับดีมากจำนวน 13 เรื่อง และอยู่ในระดับดีจำนวน 2 เรื่อง สำหรับครูลูกข่ายกัลยาณมิตรวิจัยจำนวน 30 คน สามารถผ่านเกณฑ์ของหลักสูตรทั้งหมด โดยมีคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับดีมากจำนวน 22 เรื่อง และอยู่ในระดับดีจำนวน 8 เรื่อง นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนร่วมกับการพัฒนาทักษะทางจิตใจไปด้วย จะเห็นได้จากการศึกษาของ ปรีดา เบญจการ (2548) ได้ศึกษาถึงการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู โดยกลุ่มที่ศึกษาเป็นครูจากโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ด้วยการใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการ และสังเกต (Action & Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect) จากผลการวิจัยพบว่าครูผู้ร่วมวิจัยมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาของจรรุวรรณ ศิลปะรัตน์ (2548) ได้ศึกษาถึงการพัฒนารูปแบบเสริมพลังการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูอนุบาล จำนวน 30 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการแสวงหาความรู้, ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน, ด้านการคิด, ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง, ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการสื่อสาร สำหรับรูปแบบการเสริมสร้างพลังการทำงาน มี 4 ลักษณะ คือ ส่งเสริมให้ครูรู้จักและเข้าใจตนเอง, ส่งเสริมให้ครูสร้างทีมและทำงานเป็นทีม, ส่งเสริมให้ครูเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วยการลงมือทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วยตนเอง และส่งเสริมให้ครูสะท้อนคิดด้วยตนเอง และจากผลทดลองการใช้รูปแบบพบว่า ครูอนุบาลมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตนเองเกี่ยวกับศักยภาพการเป็นนักวิจัยทุกด้านหลังการวิจัยสูงกว่าก่อนการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative Research) ซึ่งการวิจัยแบบร่วมมือสามารถทำได้ 2 แบบ คือ การวิจัยแบบลำดับขั้น (Hierarchical Collaboration) โดยการวิจัยอาจจะต้องร่วมมือกับนักวิชาการในมหาวิทยาลัย ที่มีความรู้ด้านการวิจัย เพื่อให้งานวิจัยในชั้นเรียนนั้นได้มีการวางแผนที่รัดกุมจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ และการวิจัยแบบเท่าเทียม (Equal Collaboration) โดยมีการทำงานร่วมกับกลุ่มเพื่อนในโรงเรียนโดยมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน คิดหาวิธีแก้ปัญหาร่วมกัน แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำก็ต้องมีความรู้เพียงพอด้วย การวิจัยแบบร่วมมือจะเห็นได้จากการศึกษาของสมบัติ ห้ายเรือคำ (2546) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูสังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้น

พื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมที่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพในการพัฒนาหลักสูตรทุกขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นข้อที่ 2 การออกแบบหลักสูตร ขั้นที่ 3 การนำหลักสูตรไปทดลองใช้ และขั้นที่ 4 การประเมินผลการใช้หลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า งานวิจัยในชั้นเรียนที่ครูทำอยู่มีลักษณะการแก้ปัญหาในชั้นเรียนแต่ไม่เป็นระบบ และส่วนหนึ่งทำงานวิจัยเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น ส่วนครูที่ไม่ทำวิจัยเพราะไม่มีความรู้เรื่องระเบียบวิธีวิจัย ไม่ได้วิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน รวมทั้งขาดแหล่งการเรียนรู้และผู้ให้คำปรึกษาด้านการวิจัย ส่วนองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลที่ประเมินโดยครูที่ร่วมพัฒนาหลักสูตร และผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมและสอดคล้องซึ่งกันและกันในระดับมาก ครูมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาและกระบวนการวิจัยเพิ่มขึ้น มีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย และเห็นคุณค่าของงานวิจัยที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ผลการประเมินรายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู ที่ร่วมพัฒนาหลักสูตรแต่ละคนมีความถูกต้องเหมาะสมโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3. การสร้างเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียน โดย เช็บบาเทน (สุมิล วงวานิช. 2549: 193; อ้างอิงจาก Sebata, E.M. 1994) ได้เสนอวิธีการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนโดยการเก็บข้อมูลต่างๆ จากประสบการณ์ของครู ไม่ว่าจะเป็นการค้นพบ ความประทับใจ ปัญหาที่พบและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาของ นกเนตร ธรรมวร (2542) ทำการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพแบบหนึ่งเรียกว่า แบบวิเคราะห์เรื่องราว (Narrative Inquiry) ในลักษณะกรณีศึกษา โดยศึกษาครูปฐมวัยจำนวน 1 คนเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ ต้องการศึกษว่า ครูมีวิธีการนำความรู้ในการสอนของตนไปปรับใช้ในชั้นเรียนอย่างไร และต้องประสบกับปัญหาอะไร บ้างในการจัดการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีสัมภาษณ์สนทนาพูดคุย การเขียนบันทึกโต้ตอบกันระหว่างครูกับผู้วิจัย และการวิเคราะห์เอกสารสำคัญต่างๆ (Document Analysis) ใช้เวลา 6 เดือน ผลการวิจัยได้ข้อค้นพบที่สำคัญและมีข้อเสนอแนะดังนี้ ความรู้ในการสอนของครูพัฒนามาจากประสบการณ์ โดยครูมีการสร้างและปรับเปลี่ยนความรู้ในการสอนของตนตลอดเวลา จากประสบการณ์ทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน ดังนั้นถ้าต้องการให้ความสำคัญกับความรู้ในการสอนของครูแต่ละคน ต้องให้โอกาสครูได้คิดทบทวนเกี่ยวกับประสบการณ์ของตน ไม่ว่าจะเป็นโดยผ่านการสนทนา พูดคุย เล่าเรื่อง หรือการเขียนบันทึกเพื่อให้ครูได้ทบทวนทำความเข้าใจ และเห็นคุณค่าความรู้ในการสอนของตนมากขึ้น ขณะเดียวกันกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ในการสนับสนุนการเรียนการสอน เช่น ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียน นักการศึกษา หรือนักวิจัย จำเป็นต้องทำความเข้าใจกับเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตครู ไม่ว่าจะเป็นความสนใจ ความสามารถ หรือปัญหาในการสอนที่เกิดขึ้นมากกว่าการสร้างคามคาดหวังในสิ่งที่ต้องการให้ครูเป็น ดังนั้นคำถามสำคัญในการพัฒนาครู จึงไม่ใช่การหากลยุทธ์ที่จะช่วยประสิทธิภาพการสอนของครู แต่คือการพยายามหาคำตอบว่าในสถานการณ์เช่นไรที่ส่งเสริมให้ครูเล่า หรือคิดทบทวนต่อการสอนของตน จากงานวิจัยพบว่า สถานการณ์ที่กระตุ้นให้ครูเล่าเรื่องต้องเป็นสถานการณ์

ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ครูรู้สึกปลอดภัยที่จะเล่าเรื่อง และรู้สึกว่าการที่เล่าได้รับการเห็นคุณค่าและการยอมรับ

4. การพัฒนาหลักสูตรการผลิตครู โดย พรอโย และนีวาส (สุวิมล ว่องวานิช. 2549: 193; อ้างอิงจาก Fueyo, V.; & Neves, A. 1995) ได้เสนอแนะว่าหลักสูตรการผลิตครูควรมีเป้าหมายให้ครูก่อนประจำการที่มีความสามารถเป็นนักวิจัยได้ ซึ่งผู้เข้าสู่วิชาชีพครูต้องได้รับการพัฒนาให้สอนนักเรียนที่มีความหลากหลาย ในหลักสูตรจึงควรปรับโครงสร้างให้นักศึกษาครูได้รู้วิธีการวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนั้น แฟรงค์ (สุวิมล ว่องวานิช. 2549: 193; อ้างอิงจาก Flake, C.L. 1995) ยังได้เสนอแนะให้หลักสูตรการผลิตครูต้องจัดวิชาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีที่หลากหลายในการเก็บข้อมูล เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ รวมทั้งการทบทวนการฝึกศึกษา เพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีที่เรียนกับการปฏิบัติจริง การฝึกทดลองทำวิจัยในโรงเรียนเป็นการเตรียมครูในอนาคต ให้นักวิจัยสามารถควบคุมวิธีการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพของตน ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรการวิจัยในชั้นเรียนในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้นจะเห็นได้จากการศึกษาของสุทธาสินี บุญญาพิทักษ์ (2545: บทคัดย่อ) วิจัยและพัฒนาหลักสูตรครุศึกษานักวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู เน้นการสร้างสมรรถภาพครุศึกษานักวิจัย ให้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2544 จำนวน 27 คน จากการเรียนรู้และปฏิบัติในสภาพการณ์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผลการวิจัยพบว่าผลการ พัฒนาระบบร่างหลักสูตรจากการวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการและกำหนดสาระสำคัญเบื้องต้นในการพัฒนาหลักสูตร พบว่าสถานการณ์วิชาชีพครูปัจจุบันปรากฏความต้องการจำเป็นครุศึกษานักวิจัย สภาพการณ์หลักสูตรการผลิตครู และฝึกอบรมครูประจำการ ไม่เอื้อต่อการพัฒนาครุศึกษานักวิจัย ครูประจำการมักประสบปัญหาการเริ่มต้นงานวิจัยในชั้นเรียนทั้งด้านความรู้ เจตคติทักษะและแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียนของผู้เริ่มต้นประกอบอาชีพครู ไม่ตอบสนองต่อความต้องการในวิชาชีพครู ผลการวิเคราะห์หลักสูตรการผลิตครูของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2543 พบว่า ผลผลิตหลักสูตรส่วนใหญ่มีสมรรถภาพพื้นฐานการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ปรากฏผลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนในระดับน้อย ไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ส่วนข้อสรุปสมรรถภาพครุศึกษานักวิจัยที่พึงประสงค์มี 5 องค์ประกอบ คือ ด้านจิตวิทยา ด้านการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ ด้านการเป็นผู้เรียนรู้การสอน ด้านการปฏิบัติเชิงสะท้อนกลับ และด้านคุณลักษณะความเป็นครู

ในการสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูในการวิจัยครั้งนี้จะทำการฝึกอบรมทั้งนี้เพราะ ชูชัย สมิทธิไกร (2540: 174) ได้กล่าวว่า การฝึกอบรมมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาไปพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน คือ

1. การพัฒนาความรู้ คือ มุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการอบรม มีความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานอย่างถูกต้องในวิชาการต่างๆ ที่ต้องการ
2. การพัฒนาทักษะ คือ มุ่งให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความสามารถและทักษะในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนาเจตคติ คือ มุ่งให้ผู้เข้ารับการอบรมมีเจตคติที่เหมาะสม เพื่อจะเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน

สำหรับการพัฒนาความรู้จะให้การอบรมจำนวน 10 ครั้ง ประกอบด้วย

1. ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน
2. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
3. การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
4. การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
5. การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน
6. การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
7. การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
8. การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา
9. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย
10. การเขียนรายงานการวิจัย

การพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 9 ครั้ง ประกอบด้วย

1. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
2. การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
3. การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน
4. การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
5. การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
6. การใช้นวัตกรรมไปในการแก้ปัญหาผู้เรียน
7. การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา
8. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย
9. การเขียนรายงานการวิจัย

สำหรับการพัฒนาเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจะใช้แนวคิดการปรับเปลี่ยนเจตคติตามแนวคิดของแมคไกวร์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน; และคณะ. 2531: 132-147; อ้างจาก McGuire. 1969) ซึ่งมีการพัฒนาทั้ง 4 ขั้นตอน คือ

1. การพัฒนาความรู้เชิงประเมินค่า เป็นการใช้อรรถาธิบายให้เห็นคุณหรือโทษของสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลง จะทำให้เกิดความพอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งนั้น และเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะกระทำการนั้นได้โดยทางอ้อมด้วย ทั้งนี้ผู้ชักจูงควรเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือ เนื้อหาของสารชักจูงควรเป็นประโยชน์ และตรงกับความต้องการของผู้ที่ถูกชักจูง

2. การพัฒนาอารมณ์เพื่อเปลี่ยนเจตคติเป็นการเปลี่ยนเจตคติด้านความรู้สึกโดยตรง อาจจะกระทำได้หลายวิธี และมักเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอย่างไม่เป็นระบบระเบียบ ทำได้โดยการเสริมอารมณ์ทางบวกเข้าไปแทนอารมณ์ทางลบในขณะที่กระทำพฤติกรรม การเชื่อมโยงสิ่งเร้าจะทำให้บุคคลอารมณ์ดี มีความสุข ความพอใจในขณะที่บุคคลกระทำพฤติกรรม

3. การให้กระทำพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติที่ต้องการพัฒนา เป็นการให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่างๆ ด้วยความสมัครใจของตนเอง โดยการอาสาสมัครหรือยินยอมอย่างจริงจัง มีการชวนหาข้อดี ข้อเสียเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยตนเอง ทำให้เข้าใจรายละเอียดในเรื่องหนึ่งให้มากกว่าที่ตนได้เคยปฏิบัติมาและเกิดความกระจำในข้อถกเถียงต่างๆ ในเรื่องนั้นด้วย กิจกรรมที่ใช้ในการชักจูงในขั้นนี้จะเป็นการอภิปรายหรือแสดงบทบาทร่วมกับบุคคลอื่นด้วย หรือจะเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติ ที่ต้องการสนับสนุน ด้วยการเขียนบทความ พูดชักจูงเพื่อน พูดคุยต่อหน้ากลุ่ม ปิดโฆษณา และพูดได้ว่าที่ เป็นต้น

4. การดำเนินการเปลี่ยนแปลงเจตคติ เป็นการอนุรักษ์เจตคติที่เหมาะสมอยู่แล้วหรือมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมแล้วของบุคคลให้คงอยู่อย่างทนทาน ไม่เปลี่ยนกลับไปยังด้านที่ไม่พึงปรารถนา ด้วยการสนับสนุนให้สร้างความแข็งแกร่งและมั่นคงต่อเจตคติเดิม โดยอาจจะทำได้หลายวิธี เช่น การให้แสวงหาความรู้เพิ่มเติม การแสดงบทบาทสมมติที่สนับสนุนเจตคติเดิม รวมทั้งการให้เกาะยึดกับค่านิยม หรือคุณธรรมอื่นๆ ที่มั่นคงอยู่แล้ว นอกจากนั้นก็ต้องสร้างภูมิคุ้มกัน เพื่อเตรียมตัวรับสถานการณ์ที่มีการปลุกปั่น โจมตี ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ด้วยการฝึกการหาเหตุผลมาหักล้าง การตั้งเตือนว่าจะถูกชักจูง และการลดความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะมาชักจูง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แนวทางพัฒนาเจตคติทั้ง 4 ขั้นตอน เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาวิชาชีพครู ที่ได้รับโปรแกรมมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียน ด้วยการให้สารชักจูงจากครูต้นแบบ การให้ความรู้และประโยชน์ของการวิจัยชั้นเรียน รวมทั้งการจัดสถานการณ์ที่ครูมีการแก้ปัญหาการเรียนการสอนด้วยการใช้การวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น ตลอดจนการสร้างภูมิคุ้มกันให้เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนยังคงอยู่กับนักศึกษาด้วยการจัดทำโครงการเพื่อชักจูงให้ครูคนอื่นมาทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนให้คงอยู่ต่อไป

โดยสรุปแล้วโปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนนั้น จะมีการพัฒนาควบคู่กันไประหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความสำเร็จจากกระทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน การให้คำพูดชักจูง ส่งเสริมให้กำลังใจ ร่วมกับการอบรมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียน และการส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 ครั้ง

การวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ซึ่งเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าเป็นครั้งๆ ไป หรือเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผลการวิจัยที่ค้นพบนี้ไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงกับกลุ่มอื่นๆ ได้ เพราะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในวงจำกัด หรือเป็นปัญหาเฉพาะที่ เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนบางอย่างที่ครูต้องการคำตอบมาอธิบายเฉพาะที่เกิดขึ้นในห้องที่ตนรับผิดชอบอยู่ เท่านั้น ไม่เกี่ยวกับปัญหาของห้องเรียนอื่นๆ โดย

การวิจัยในชั้นเรียนยังมีชื่อที่เรียกแตกต่างกันออกไป เช่น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom action Research), การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research), การวิจัยของครู (Teacher Evaluation) เป็นต้น ทั้งนี้เพราะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ทำการวิจัยโดยครูผู้สอนและเน้นผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนเป็นหลัก สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้คำว่า การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เพราะเป็นชื่อย่อของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียน

การให้ความหมายของการวิจัยในชั้นเรียนนั้นมีทิศทางที่เป็นไปในลักษณะเดียวกันคือ การแสวงหาความรู้ ความจริง หรือการใช้กระบวนการวิจัย ในบริบทของชั้นเรียน ซึ่งจัดทำโดยครูผู้สอน เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและมุ่งนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่ความเป็นเลิศและความเป็นอิสระทางวิชาการ (Elliot. 1991; Kemmis; & McTaggart. 1990; ทิศนา ขัมมณี. 2540; สุวิมล ว่องวานิช. 2544; สุวัฒนา สุวรรณเขตนิยม. 2544; และอุทุมพร จามรمان. 2546) นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2549: 21) ยังได้กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ต้องทำอย่างรวดเร็ว นำผลไปใช้ทันที และสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติต่างๆ ในชีวิตประจำวันของตนเองให้ทั้งตนเองและกลุ่มเพื่อนร่วมงาน โรงเรียนได้มีโอกาสวิพากษ์ อภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแนวทางที่ได้ปฏิบัติและผลที่เกิดขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทั้งของครูและผู้เรียน ดังนั้นกระบวนการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจึงไม่ได้เข้มงวดกับการควบคุมตัวแปรด้วยแบบแผนของการวิจัยมากจนเกินไป แต่เน้นผลการวิจัยที่มีคุณภาพเชื่อถือได้เหมาะสมกับการนำมาใช้ปฏิบัติในสถานการณ์จริงในชั้นเรียน (องอาจ นัยพัฒน์. ม.ป.ป.: 9) ส่วนแมคคีน (McClean. 1995, 1997) กล่าวว่า การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเป็นกระบวนการวิจัยที่ครูทำการทดลองวิธีการต่างๆ ในชั้นเรียน มีการตรวจสอบผลการใช้วิธีการเหล่านั้น และปรับวิธีการที่ใช้เพื่อให้เกิดประสิทธิผลกับผู้เรียนมากที่สุด

ดังนั้นการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การใช้กระบวนการวิจัยโดยครูผู้สอน เพื่อใช้แก้ไขปัญหาในชั้นเรียน โดยมุ่งที่จะนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ นอกจากนี้มีการสะท้อนข้อมูลจากผลการปฏิบัติให้กับเพื่อนร่วมงานเพื่อมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการวิพากษ์ อภิปราย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ครูและผู้เรียน

ลักษณะและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่เกิดจากการศึกษาโดยครูซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์หรือสถานการณ์ของห้องเรียนในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง แล้วทำการเขียนรายงานผลการศึกษาค้นคว้าออกมาในรูปแบบของงานวิจัยในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นในครั้งต่อไป ดังนั้นจึงมีนักวิชาการได้อธิบายถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งพอจะสรุปได้ ดังนี้ พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ (2542: 16) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนเกิด

จากแนวคิดพื้นฐานจากการบูรณาการวิธีการปฏิบัติงานกับการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ โดยมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตรและการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนด้วยการวิจัย
2. เป็นการพัฒนาและแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ

3. เป็นการพัฒนาสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยทางการศึกษา

ส่วนสุวิมล ว่องวานิช (2549: 24–25) ได้กล่าวถึงความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. เป็นการให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ ที่จะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
4. เป็นการช่วยให้เกิดพัฒนาการที่ต่อเนื่องและเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กร เนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ และการแก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัย ทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย และเกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบกระบวนการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

นอกจากนั้นการวิจัยในชั้นเรียนก็ยังเครื่องมือที่สำคัญที่ช่วยในการพัฒนาวิชาชีพครู เนื่องจากข้อค้นพบที่ได้จากกระบวนการสืบค้นที่เป็นระบบและเชื่อถือได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการการเรียนรู้ และครูก็เกิดพัฒนาการในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาผู้ที่มีส่วนร่วมนำไปสู่การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ ส่งเสริมบรรยากาศของการทำงานแบบประชาธิปไตยที่ทุกฝ่ายเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และยอมรับในข้อค้นพบร่วมกัน ซึ่ง ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล (2543: 34-36) ได้สรุปให้เห็นถึงลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

1. จุดเริ่มต้นของการวิจัย การวิจัยมีจุดกำเนิดจากสภาพปัญหา หรือข้อข้องใจ ในการเรียนการสอนที่ครูพบ ครูต้องการปรับปรุงหรือแก้ไขปัญหานั้นๆ ด้วยวิธีการวิจัย ปัญหาวิจัยจึงเริ่มจากความคิดของครูมากกว่าความคิดของผู้อื่น หรือจากหลักการทางทฤษฎีโดยตรง
2. ขอบเขตของการวิจัย จะแคบและเฉพาะเจาะจงในประเด็นต่อไปนี้
 - ปัญหาวิจัยเรื่องที่ท้าววิจัย อาจเป็นประเด็นที่เล็กแต่สำหรับครูแล้วจะมีความหมายสำหรับผลการเรียนการสอนโดยตรง
 - ประชากร มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับผู้เรียน ผู้สอน กระบวนการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน หรือสภาวะการเรียนหนึ่งๆ (Classroom context) ใน

การศึกษาอาจมุ่งที่นักเรียนเฉพาะราย นักเรียนห้องหนึ่งหรือหลายห้อง ที่ครูทำการวิจัยนั้นมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเรียนการสอน

- การนำผลวิจัยไปใช้ การวิจัยมุ่งผลเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครูในสภาพแวดล้อมที่ทำการวิจัยนั้นๆ โดยตรง โดยไม่มุ่งเพื่อนำไปใช้ในวงกว้าง หรือไม่มุ่งข้อสรุปเชิงอ้างอิงทั่วไป

3. ครูผู้สอนเป็นศูนย์กลางกระบวนการวิจัยทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นการวิจัยที่ดำเนินการโดยครูคนเดียว หรือโดยคณะครูร่วมกัน อีกทั้งอาจมีนักการศึกษาระดับปฏิบัติ เช่น ศึกษานิเทศก์ ร่วมในการวิจัยด้วย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการวิจัย

4. การวิจัยจะดำเนินการไปพร้อมๆ กับการเรียนการสอนตามปกติให้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ผู้เรียนไม่รู้สึกรว่าอยู่ภายใต้สภาวะการวิจัย ผลการวิจัยจึงอยู่บนพื้นฐานของประสบการณ์ธรรมชาติของห้องเรียนที่เป็นปกติด้วย

5. กระบวนการวิจัยเชื่อมโยงระหว่างการคิดเชิงสะท้อน (reflective thinking) และการปฏิบัติ (action) อย่างชัดเจน กล่าวคือ มีการวินิจฉัยวิเคราะห์ ทบทวนทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองปฏิบัติในการพัฒนาการเรียนการสอน

6. วิธีการวิจัยมีความยืดหยุ่น ปรับให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนเช่น อาจเป็นการวิจัยเชิงทดลองประยุกต์ ซึ่งอาจดำเนินการได้อย่างกลมกลืนกับการสอนของครู และใช้สถิติที่ไม่ซับซ้อนมากนักในการวิเคราะห์ข้อมูล ข้อสรุปที่ได้จากการวิจัยอาจจะขาดน้ำหนักไปบ้างในด้านความเที่ยงตรง เพื่อเปรียบเทียบกับวิจัยทั่วไปที่อิงทฤษฎีและหลักการที่เข้มงวดแต่จะเป็นการวิจัยที่ให้ประโยชน์โดยตรงเท่าที่ครูผู้ทำวิจัยนั้นต้องการ

กรมวิชาการ (2543) ระบุว่า “การสอนในชั้นเรียนไม่ใช่การบอกหนังสือเพียงอย่างเดียวในความเป็นจริงแล้วมักประสบปัญหา อาทิเช่น ความสามารถแตกต่างกันของนักเรียน ดังนั้น การสอนควบคู่กับการสังเกตเก็บข้อมูลนักเรียนในชั้นมาวิเคราะห์ศึกษา จึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการตลอดเวลา จุดเริ่มต้นของการวิจัยชั้นเรียนจึงเริ่มขึ้นเมื่อครูสรุปได้ว่า ปัญหาคืออะไร เกิดที่ไหน มีแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร” การวิจัยในชั้นเรียนจึงหมายถึง กระบวนการค้นหาคำตอบอย่างเป็นระบบและมีจุดเน้นที่การแก้ปัญหาในชั้นเรียนสามารถพัฒนาทางเลือกในการแก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพที่เหมาะสมเกิดประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพต่อชั้นเรียน ทั้งนี้ได้ให้ขอบเขตของการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า ควร มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1. วิจัยจากปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน
2. วิจัยเพื่อนำผลไปพัฒนาการเรียนการสอน
3. วิจัยควบคู่การเรียนการสอน คือ สอนไปวิจัยไป แล้วนำผลไปใช้แก้ปัญหาในชั้นเรียน และเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน

ทั้งนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2549: 30-31) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนกับการวิจัยเชิงวิชาการสรุปลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและ
การวิจัยเชิงวิชาการ

ประเด็น	การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (classroom action research)	การวิจัยเชิงวิชาการ (academic research)
1. เป้าหมาย	มุ่งสร้างความรู้เฉพาะเพื่อใช้ห้องเรียนของ ครูผู้วิจัย	มุ่งสร้างความรู้ทั่วไป ซึ่งสามารถสรุปอ้างอิงได้
2. ผู้วิจัย	ดำเนินการโดยครูผู้สอนในห้องเรียน มีลักษณะ การวิจัยแบบร่วมมือ (collaborative research) ใช้วงจรการวิจัยแบบ PAOR	ดำเนินการโดยนักวิชาการ หรือนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในห้องเรียน
3. วงจรของการวิจัย	Plan Act, Observe, Reflect โดยขั้นตอน Reflect (สะท้อนกลับ) ที่เด่นที่ทำให้การวิจัย แบบนี้ต่างจากการวิจัยนี้การวิจัยแบบอื่น	ใช้วงจรการวิจัย แบบกำหนดปัญหาศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องออกแบบการวิจัย (กำหนดประชากร กลุ่มตัวอย่าง สร้าง เครื่องมือ เก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล) สรุปและอภิปรายผลการวิจัย
4. วิธีการวิจัย	ไม่เน้นการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎีแต่ใช้ ประสบการณ์ของผู้สอน ไม่เน้นแบบแผนการ วิจัยมาก ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าเชิง ปริมาณ	ยึดแบบแผนการวิจัย การออกแบบการวิจัย ที่รัดกุม มีการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี ตรวจสอบทฤษฎี และพัฒนาทฤษฎี ใช้การ วิจัยเชิงปริมาณมากกว่า
5. การกำหนด วิธีการแก้ไข ปัญหาใน ห้องเรียน	ใช้วิธีการเชิงอัตวิสัย (Subjective) โดยอาศัย ประสบการณ์ของครูนักวิจัย แต่จะใช้วิธีการ เชิงปรนัยในการตรวจสอบผลวิจัย	อิงทฤษฎีหรือมีผลการวิจัยรองรับ
6 กลุ่มเป้าหมาย ที่ต้องทำวิจัย	นักเรียนในชั้นเรียนอาจเป็นรายคนหรือรายห้อง	กลุ่มนักเรียนที่เป็นตัวแทนประชากร

ตาราง 1 (ต่อ)

ประเด็น	การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (classroom action research)	การวิจัยเชิงวิชาการ (academic research)
7. ข้อมูลวิจัย	ครูเป็นผู้เก็บข้อมูล ใช้วิธีการสังเกตหลักฐาน การแสดงพฤติกรรมของผู้เรียน ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ	อาจใช้วิธีเก็บข้อมูลแบบเดียวกับการวิจัย ปฏิบัติการนั้นเรียนแต่โอกาสใกล้ชิดกับ แหล่งข้อมูล (นักเรียน) จะมีน้อย
8. การวิเคราะห์ ข้อมูล	ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ไม่เน้นการวิเคราะห์ ด้วยสถิติขั้นสูง	ส่วนใหญ่ใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเน้น การสรุปอ้างอิง
9. การอภิปราย แปลความหมาย ข้อค้นพบจาก การวิจัย	ครูนักวิจัยและเพื่อนครูจะมีการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์การวิจัยร่วมกัน มีการถกอภิปราย ถึงวิธีการแก้ปัญหาที่ใช้และผลที่เกิดขึ้น	นักวิจัยอภิปรายภายใต้กรอบทฤษฎีที่ ใช้ในการวิจัย และใช้ความคิดเห็นของ นักวิจัยประกอบการอภิปราย
10. ช่วงเวลาในการ ทำวิจัย	ทำเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน และทำ อย่างรวดเร็ว เพื่อให้สามารถทดลองใช้ผล ตามแนวทางที่ครูนักวิจัยตัดสินใจจะใช้	เป็นนักวิจัยที่เฝ้าสังเกตหรือเก็บข้อมูลอยู่ ห่างๆ แม้มีโอกาสเข้าในห้องเรียนแต่ก็จะ เป็นช่วงสั้น เมื่อทำเสร็จก็ถอยห่างออกมา การวางแผนการวิจัยอาจต้องใช้เวลา มากกว่าการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
11. การใช้ ผลการวิจัย	นำผลไปใช้แก้ปัญหาในห้องเรียนทันที และ ตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น ไม่เน้นการตีพิมพ์ เผยแพร่เป็นบทความวิชาการ	ผลการวิจัยอาจไม่ได้นำไปใช้ในทางปฏิบัติ จริง แต่อาจมีการตีพิมพ์เผยแพร่เป็น บทความวิจัย หรือบทความทางวิชาการ

จากตาราง 1 จะเห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนใช้วิธีวิทยาการวิจัยที่ยืดหยุ่น โดยจะเน้นถึง
การทำงานของครูที่ต้องใช้กระบวนการแก้ปัญหาตามวงจรคุณภาพแล้วมีการนำข้อค้นพบจากการวิจัย
มาร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูด้วยกัน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่ได้นั้นไปพัฒนาการ
เรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป ซึ่งจะแตกต่างกับการวิจัยเชิงวิชาการที่มีการเคร่งครัด
ทางระเบียบวิธีการวิจัย มีการกำหนดกรอบแนวคิดทฤษฎี ตรวจสอบทฤษฎี และพัฒนาทฤษฎี
โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ทางสถิติเน้นการสรุปอ้างอิง และอภิปรายภายใต้กรอบทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย
รวมทั้งใช้ความคิดเห็นของนักวิจัยประกอบการอภิปราย ซึ่งจะเน้นการตีพิมพ์เผยแพร่ไปสู่สาธารณชน

อย่างไรก็ตาม นงลักษณ์ วิรัชชัย (2546: 6 - 9) สรุปลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยเปรียบเทียบให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอย่างไรคือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และอย่างไรไม่ใช่การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ดังนี้

ตาราง 2 แสดงลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนและไม่ใช่ลักษณะของการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	ไม่ใช่การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
1. ปัญหาวิจัยเกี่ยวข้องกับงานที่ทำ	1. ทำแผนการสอน บันทึกผลการสอน
2. นักวิจัยรู้ กำหนดปัญหาเหมาะสม	2. การแก้ปัญหาที่ครูพบขณะสอน
3. ทำวิจัยแล้วพัฒนาตน พัฒนางาน	3. การวิจัยจบที่การสรุปผลการทดลอง
4. เป็นการวิจัยแบบมีกรรมรวมพลัง	4. การวิจัยที่เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
5. เป็นงานเดียวกันกับงานประจำของครู	5. การวิจัยเน้นตัวรายงานใช้เลื่อนฐานะ
6. ใช้วงจร P – D – C – A หรือ P – A – O – R อาจทำเป็นรายงานวิจัยง่ายๆ 2 - 3 หน้าหรือทำเป็นรายงาน 5 บท	
7. อาจทำในชั้นเรียนแล้วขยายไปชุมชน	

นอกจากนั้น สุวิมล ว่องวานิช (2549: 22) ได้สรุปลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนไว้ ดังนี้

ตาราง 3 แสดงลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน

ใคร	ครูผู้สอนในห้องเรียน
ทำอะไร	ทำการแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหา
ที่ไหน	ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
เมื่อไร	ในขณะที่มีการเรียนการสอนกำลังเกิดขึ้น
อย่างไร	ด้วยวิธีการวิจัยที่มีวงจรการทำงานต่อเนื่องและมีการสะท้อนการทำงานของตนเอง (Self – reflection) โดยมีขั้นตอนหลักคือ การทำงานตามวงจร PAOR (Plan, Act, Observe, Reflect & Revise)
เพื่อจุดมุ่งหมายใด	เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน
ลักษณะเด่นของการวิจัย	ใช้กระบวนการวิจัยที่ทำอย่างรวดเร็ว โดยครูผู้สอนนำวิธีการแก้ปัญหาที่ตนเองคิดเองคิดขึ้น ไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันทีและสังเกตผลการแก้ปัญหานั้น มีการสะท้อนผลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียน เป็นการวิจัยแบบร่วมมือ (Collaborative Research)

จะเห็นว่าลักษณะที่สำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนจะมีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน รวดเร็ว โดยครูผู้สอนนำวิธีการแก้ปัญหาที่ตนเองคิดเองคิดขึ้น ไปทดลองใช้กับผู้เรียนทันทีและสังเกตผลการแก้ปัญหานั้น มีการสะท้อนผลและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนครูในโรงเรียน ดังนั้นวิธีวิทยาที่ใช้ในการวิจัยก็ไม่เคร่งครัดมากนัก แต่เน้นการทำงานตามวงจรคุณภาพ เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง อันจะนำไปสู่การพัฒนาวิชาชีพครูได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

ขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน

มีนักวิชาการได้อธิบายขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียน ไว้หลายท่านดังนี้ ไพจิตร สะดวกการ และศิริกาญจน์ โกสุม (2548: 8-10) สามารถดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน การวิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนสำคัญที่ครูต้องสำรวจว่า มีอะไรเกิดขึ้น สิ่งนั้นเป็นปัญหาหรือไม่ และหากสภาพที่เกิดขึ้นแสดงถึงปัญหาที่ต้องแก้ไขหลายประการ ครูต้องจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของปัญหาเหล่านั้น โดยพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหา ว่าปัญหาใดได้การแก้ไขก่อน ครูสามารถสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาได้หลายลักษณะ

2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เมื่อเลือกปัญหาได้แล้วต้องวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เพื่อจะได้แก้ปัญหาดตรงเหตุ ปัญหาจึงจะได้รับการแก้ไขให้ลุล่วงได้ สาเหตุของปัญหาอาจเกิดจากพฤติกรรม การสอน การใช้สื่อหรือการวัดผลของครู ทศนคติ พื้นฐานภูมิหลัง นิสัยหรือพฤติกรรมของผู้เรียน ระดับความยากหรือปริมาณของเนื้อหาวิชา หรือบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่เอื้ออำนวย เช่น ห้องเรียนคับแคบ ร้อน แสงไม่สว่างพอ แหล่งเรียนรู้สำหรับศึกษาค้นคว้าไม่เพียงพอ เป็นต้น

3. ศึกษาหาวิธีการในการแก้ปัญหา เมื่อครูได้วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาแล้ว เพื่อที่จะให้ได้แนวทางในการแก้ปัญหา ครูต้องศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ หลักสูตร ตำรา คู่มือ ผลงานวิจัย เพื่อครูจะได้ทราบว่าปัญหาที่คล้ายกับปัญหาที่ประสบอยู่นั้นมีผู้ใดศึกษาไว้บ้าง ใช้วิธีใดในการแก้ปัญหา ผลการแก้ปัญหามีอย่างไร จะทำให้ครูเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรม หรือสื่อช่วยการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมกลุ่มแบบต่างๆ สถานการณ์จำลอง บทเรียนสำเร็จรูป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) คอมพิวเตอร์ช่วยเรียนรู้ (CAL) เป็นต้น

4. พัฒนานวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหา จากการศึกษาในขั้นที่ 3 ครูจะได้รับทางเลือกในการแก้ปัญหาที่เป็นไปได้ ซึ่งครูต้องศึกษาและออกแบบหรือพัฒนานวัตกรรม วิธีการ หรือสื่อช่วยการเรียนรู้ที่จะใช้ในการแก้ปัญหา

- 4.1 นำนวัตกรรมหรือวิธีการแก้ปัญหาไปใช้ ครูนำนวัตกรรม วิธีการหรือสื่อที่สร้างขึ้นในขั้นที่ 4 ไปใช้กับผู้เรียนของตน โดยระบุขั้นตอนการดำเนินการอย่างชัดเจน แล้วเก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 ตรวจสอบและสรุปผล เมื่อรวบรวมข้อมูลได้แล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยอาจใช้การแจกแจงหรือเลือกใช้สถิติที่เหมาะสม แล้วสรุปและอภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูล หากยังไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ ก็ต้องทำการปรับปรุงแก้ไข โดยย้อนกลับไปตรวจสอบในขั้นต่างๆ แล้วนำกิจกรรมหรือสื่อที่ปรับปรุงไปใช้อีก จนกระทั่งสามารถแก้ปัญหาได้ตามที่ต้องการ เขียนสรุปผลการดำเนินงานตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 ผลการวิจัยที่ได้ก็จะเป็นผลของการแก้ไขปรับปรุงในวงจรการพัฒนาคุณภาพการจัดการ

สุเทพ อ่วมเจริญ (มปป.: 12) ได้ศึกษาว่าการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้น มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดปัญหาวิจัย ปัญหาการวิจัยจะต้องระบุถึงตัวแปรอย่างน้อยสองตัวแปรสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เชิงประจักษ์ได้ และมีความชัดเจน ผู้วิจัยอาจสรุปปัญหาในรูปแบบคำถามการวิจัยก็จะช่วยให้ได้ทางเลือกในการแก้ปัญหานั้นๆ ได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากปัญหาการวิจัย คำถามการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องแสวงหาว่ามีความรู้ใดบ้างที่สามารถนำมาตอบคำถามดังกล่าวนี้ได้ โดยเฉพาะต้องตอบคำถามใดๆ ต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งมีความหมาย 2 ด้าน คือ 1) ความหมาย ด้านผู้เรียน คือ กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วม เน้นการปฏิบัติจริง ได้พัฒนากระบวนการคิดมีอิสระในการเรียนตามความถนัด และความสนใจ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ด้วยวิธีการ และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นำความรู้ไปใช้ในชีวิตได้ และ 2) ความหมายด้านผู้จัด คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การเน้นประโยชน์สูงสุดของผู้เรียนเป็นสำคัญ การเคารพในศักดิ์ศรี สิทธิของผู้เรียน โดยมีการวางแผนการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะนำแผนไปปฏิบัติ เพื่อจัดการเก็บรวบรวมข้อมูลจำเป็นจะต้องอาศัยแนวคิดของกระบวนการพัฒนาคุณภาพด้วย สืบเนื่องจากการเรียนรู้การสอนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาคน ซึ่งไม่ใช่สิ่งทดลองหรือลองผิดลองถูก กระบวนการพัฒนาคนนั้น ครูและผู้บริหาร ซึ่งเป็นบุคคลภายในสถานศึกษาจะต้องร่วมกันพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพดี และจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยช่วยกันวางแผน (Plan) ว่าจะต้องทำอย่างไร แล้วช่วยกันทำ (Do) ช่วยกันตรวจสอบ (Check) และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง (Action) โดยแผนยุทธศาสตร์นั้นก็เป็นเรื่องเดียวกับระบบการประกันคุณภาพ ซึ่งสามารถปรับมาจากกระบวนการบริหารงานอย่างมีคุณภาพ หรือวงจร PDCA

4. การวิเคราะห์ข้อมูล จุดมุ่งหมายของการวิจัยจะเป็นตัวกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยที่การวิเคราะห์มักจะเป็นการบรรยายทั่วๆ ไป ที่เกี่ยวข้องกับจุดมุ่งหมาย โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์นั้นๆ และผลการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล ครูจะต้องอาศัยแนวคิดการประเมินเพื่อค้นหาจุดที่ต้องการพัฒนา (Assessment) เป็นรายบุคคล และมีการสรุปรายงานเป็นภาพรวมเมื่อสิ้นสุดภาคเรียนหรือปีการศึกษา โดยนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลายๆ ครั้งมาสรุปหาจุดเด่น จุดที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ การวิเคราะห์พัฒนาการเรียนรู้อาจจะเป็นการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของคะแนนสอบ

ก่อนและหลังเรียน ว่ามีความแตกต่างกันจริง โดยการพิจารณาระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้จะเป็นการทดสอบค่าที (Paired t – test) ในส่วนของการวิเคราะห์คุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอน จะพิจารณาจากค่าสถิติที่ได้จากคะแนนการทำแบบฝึกหัดและคะแนนสอบหลังจากได้เรียนรูบทเรียนนั้นแล้ว เช่น ตัวเลข 80/60 หมายถึง ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหลังเรียนได้ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 80 และได้คะแนนผลการสอบหลังเรียนได้เฉลี่ยร้อยละ 60

5. สรุปผลการวิจัย การสรุปผลการวิจัยก็จะเป็นการสรุปแผนที่วางไว้ว่าไปสู่จุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่พึงประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น สุวัฒนา สุวรรณเขตนิยม (บทความ ออนไลน์: 2551) ได้สรุปขั้นวิจัยในชั้นเรียนตามรูปแบบ เพื่อให้ครูได้ทราบขั้นตอนต่างๆ จึงได้แบ่งขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียนออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัญหาที่ต้องการศึกษา (Focusing your Inquiry) เป็นขั้นตอนแรกของการวิจัยที่ครูทำความเข้าใจ และศึกษาสภาพของปัญหาที่ต้องการศึกษาว่ามีความเป็นมาอย่างไร และมีความเกี่ยวข้องกับเรื่อง (ตัวแปร) ไบบ้าง วิธีการอาจใช้การประชุมร่วมกันระหว่างครูที่พบปัญหาคคล้ายๆ กัน โดยสภาพปัญหาต้องมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในห้องเรียน หรืออาจเป็นสภาพของปัญหาตามที่ได้นำเสนอในข้อ 9

2. การกำหนดปัญหาวิจัย (Formulating a Question) เป็นการกำหนดหัวข้อของเรื่องที่ต้องการทำวิจัย หรือที่เราเรียกว่า ชื่อวิจัย ซึ่งมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่ได้ทำการศึกษามาก่อนหน้านี้ ปัญหาวิจัยในชั้นเรียนแต่ละเรื่องไม่ควรใช้ระยะเวลาในการศึกษานานเกินไปโดยมักไม่เกิน 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา ปัญหาวิจัยในชั้นเรียนที่ดีจะประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 3 อย่างคือ

2.1 ต้องเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน และนักเรียน ซึ่งอาจเป็นปัญหาที่ครูต้องการแก้ไข ต้องการปรับปรุง หรือประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 มีความสัมพันธ์กับปัญหาที่ต้องการศึกษา ถ้าครูทำการศึกษาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นมีมากกว่าหนึ่งปัญหาแล้ว ทุกปัญหาที่ทำการศึกษาต้องมีความสัมพันธ์กันที่มีลักษณะเป็นชุดวิจัย (Batteries of Research)

2.3 เป็นปัญหาที่สามารถหาคำตอบได้ เนื่องจาก ปัญหาวิจัยในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่ใช้ข้อมูล ซึ่งรวบรวมได้จากห้องเรียนในการตอบคำถามวิจัย ซึ่งต้องเป็นปัญหาที่ไม่กว้างมากเกินไป เพราะมิฉะนั้นจะหาข้อมูลมาตอบคำถามวิจัยไม่ได้หรือตอบได้ไม่สมบูรณ์

3. ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Review of literature and resources related to your question) การทำวิจัยในชั้นเรียนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องอาศัยผลงานการศึกษาค้นคว้าของบุคคลอื่นเป็นแนวทาง จะคิดว่าเป็นคนแรกที่ดีทำเป็นคนแรกคงไม่ได้ถึงแม้ว่าปัญหานั้นจะไม่ซ้ำกับใครหรือยังไม่เคยมีใครศึกษามาก่อนเลยก็ตาม การที่ผู้วิจัยจะนิยามปัญหาวิจัยได้ชัดเจนเพียงใด สามารถทำการวิจัยได้หรือไม่นั้น จำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้มาก ๆ ถ้าพิจารณาดูให้ดีแล้วจะพบความจริงประการหนึ่งว่าปัญหาทุกอย่างเป็นของเดิมที่มีอยู่

ก่อนแล้วทั้งสิ้น การที่เรามองเห็นว่าเป็นปัญหาใหม่เพราะมีการแปลงรูปไปจากเดิมเท่านั้น แหล่งสำคัญที่สุดของการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ ห้องสมุด เพราะห้องสมุดถือว่าเป็นที่รวบรวมของหนังสือ ตำรา และเอกสารต่าง ๆ มากมาย โดยเฉพาะห้องสมุดของมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาทั้งหลาย โดยผู้วิจัยสามารถค้นคว้าหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัยจากแหล่งความรู้ต่อไปนี้

- 3.1 หนังสือ ตำราที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัยที่กำลังศึกษา
- 3.2 สารานุกรมและที่รวบรวมผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 3.3 วารสารการวิจัยสาขาต่าง ๆ
- 3.4 วิทยานิพนธ์ หรือวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
- 3.5 หนังสือรวบรวมบทความปริทัศน์วิทยานิพนธ์และวิทยานิพนธ์
- 3.6 หนังสือพิมพ์ทั้งรายวันและรายสัปดาห์ นิตยสารต่าง ๆ
- 3.7 Dissertation Abstract International (DAI)
- 3.8 ERIC Educational Documents Abstract (ERIC)
- 3.9 ระบบเครือข่ายข้อมูลทาง INTERNET

4. การรวบรวมข้อมูล (Collecting relevant data) เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครูตอบคำถามการวิจัยในชั้นเรียนได้ถูกต้อง ลักษณะของข้อมูลที่ดีต้องมีความสัมพันธ์โดยตรงกับปัญหาวิจัย ข้อมูลที่ใช้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียนได้มาจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ จากแบบบันทึกที่ได้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แบบทดสอบ แบบสอบถาม จากกลุ่มทดลองที่ครูจัดขึ้น ข้อมูลที่รวบรวมได้ต้องอยู่ภายใต้กรอบของปัญหา ประเภทของข้อมูลที่ใช้เพื่อการวิจัยในชั้นเรียนแบ่งออกได้เป็น นามบัญญัติ (Nominal Scale) เรียงลำดับ (Ordinal Scale) อันตรภาคชั้น (Interval Scale) และสัดส่วน (Ratio Scale) ซึ่งอาจอยู่ในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณ หรือเชิงคุณภาพก็ได้ การรวบรวมข้อมูลควรต้องยึดถือคุณธรรมและจริยธรรมของผู้วิจัย (Ethical Issues) อย่างเข้มงวด ไม่มีความลำเอียง หรืออคติใดๆ ทั้งสิ้น มิฉะนั้น ผลการศึกษาจะเกิดความผิดพลาดได้ง่าย

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล (Analyzing and interpreting the data) เป็นขั้นตอนที่ครูทำการประมวลผลข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วนำเสนอในรูปแบบของแผนภูมิ ตารางต่างๆ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของข้อมูลดิบก็ได้ รูปแบบของข้อมูลที่น่าสนใจอาจมีลักษณะเป็นกลุ่ม เป็นรายบุคคล หรือผลการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งประกอบด้วยสถิติพรรณนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัยในชั้นเรียน การแปลผลการวิเคราะห์นั้น ครูต้องทำการอ่านผลการวิเคราะห์และทำการแปลผลออกมาเพื่อให้บุคคลอื่นสามารถทำความเข้าใจในผลการวิเคราะห์ได้ ในขั้นตอนนี้ไม่ควรแสดงความคิดเห็นใดๆ ที่ไม่มีหลักการหรือเอกสารการวิจัยรองรับ ควรแปลผลตามผลการวิเคราะห์ที่ได้รับอย่างแท้จริง และไม่ควรมโนคติในการแปลผล แต่ถ้ามีข้อเสนอแนะใดๆ ครูสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

6. การเขียนรายงานการวิจัย (Reporting Results) เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญต่อการเผยแพร่ผลการศึกษา รายงานการวิจัยในชั้นเรียนมี 3 ส่วน คือ

6.1 ส่วนหัว (Heading) เป็นส่วนที่ประกอบด้วย ปก คำนำ สารบัญ สารบัญตาราง (ถ้ามี) บัญชีภาพประกอบ (ถ้ามี)

6.2 ส่วนตัวรายงาน (Reporting) ส่วนประกอบของตัวรายงานมี 5 ส่วน ตามขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน แต่ละส่วนมีจำนวนหน้า ดังนี้

6.2.1 การศึกษาสภาพปัญหาที่ต้องการศึกษา 1 - 2 หน้า

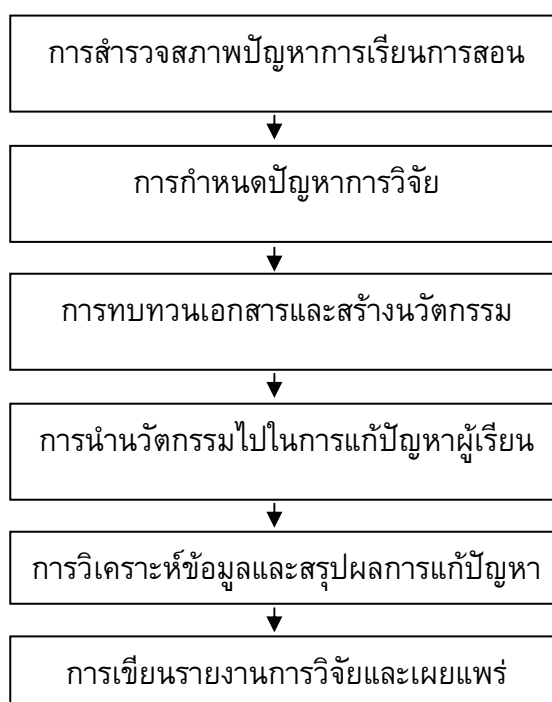
6.2.2 การกำหนดปัญหาวิจัย 1 - 2 หน้า

6.2.3 ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3 - 5 หน้า

6.2.4 การรวบรวมข้อมูล 2 - 4 หน้า

6.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผล 2-4 หน้า จำนวนหน้าของงานวิจัยในชั้นเรียนส่วนนี้ของแต่ละเรื่องรวมแล้วไม่เกิน 17 หน้าแต่ถ้ามีเอกสารหรือรายการใดๆ ที่ต้องการ

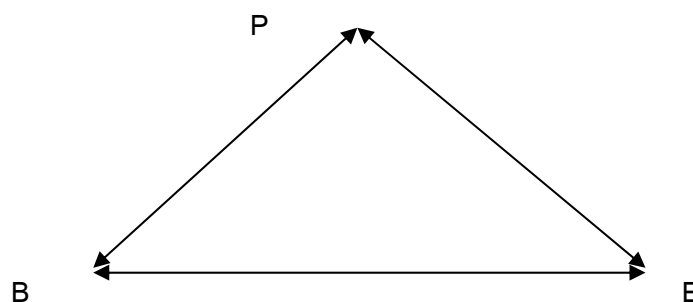
6.3 ส่วนท้าย (Tailing) เป็นส่วนที่ประกอบด้วย บรรณานุกรม และภาคผนวกจากขั้นตอนที่นักวิชาการได้กำหนดถึงขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถสรุปเป็นขั้นตอนที่สำคัญได้ 6 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงขั้นตอนการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียน

การรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน : ความหมายและการนิยามตัวแปร แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตน

การรับรู้ความสามารถของตน (Perceived self-efficacy) เป็นแนวคิดของแบนดูรา (Bandura) ที่ได้พัฒนามาจากทฤษฎีการรู้คิดทางสังคม (Social cognitive theory) ซึ่งมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายในตัวบุคคล (Internal personal) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม (Environment) และปัจจัยด้านพฤติกรรม (Behavior) โดยหากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในส่วนใดแล้วย่อมจะส่งผลต่อส่วนอื่นๆ ด้วย (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2541: 57) การรับรู้ความสามารถของตนเป็นแนวคิดสำคัญแนวคิดหนึ่งที่มาจากทฤษฎีการรู้คิดเชิงสังคม (Social cognitive theory) ของแบนดูรา (Bandura. 1986: 24) แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการรู้คิดเชิงสังคมเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 ชนิดซึ่งเป็นตัวกำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal determinism) ได้แก่ พฤติกรรม การรู้คิดและปัจจัยส่วนบุคคล และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจ แสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

B = พฤติกรรม (Behavior)

P = การรู้คิดและปัจจัยส่วนบุคคล (Cognitive and other personal factors)

E = อิทธิพลของสภาพแวดล้อม (Environment influences)

ภาพประกอบ 2 แสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบความรู้ความสามารถของตน

ทฤษฎีการรู้คิดเชิงสังคมเชื่อว่าตัวแปรสำคัญในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของบุคคลมีอยู่ 2 ประการคือ การรับรู้ความสามารถของตน (Self-efficacy) และความคาดหวังในผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Outcome expectation) กล่าวคือ การรับรู้ความสามารถของตนเป็นการตัดสินใจความสามารถของตนเองว่าจะทำงานได้ในระดับใด ขณะที่ความคาดหวังในผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นเป็นการตัดสินใจว่าผลลัพธ์ใดจะเกิดขึ้นหลังจากได้กระทำพฤติกรรมนั้นไปแล้วแบนดูราเชื่อว่าการรับรู้ความสามารถของตนมีผลต่อการกระทำของบุคคล โดยอธิบายว่าบุคคล 2 คนอาจมีความสามารถไม่ต่างกันแต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่แตกต่างกันได้ โดยที่บุคคลได้สนับสนุนปัจจัยเกี่ยวกับการกระทำหน้าที่เชิงจิตสังคมของตนเองโดยผ่านกลไกของบุคคล (Personal agency) ซึ่งไม่มีสิ่งใดสำคัญกว่าความ

เชื่อเกี่ยวกับความสามารถของบุคคล(Personal efficacy) ดังนั้น การรับรู้ความสามารถของตน (Perceived self-efficacy) จึงเป็นความเชื่อในความสามารถของบุคคลที่จะจัดการและกระทำด้วยแนวทางที่จะทำให้บรรลุความสำเร็จโดยอาศัยสถานการณ์ที่คาดหวังความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถ (Efficacy beliefs) ได้มีอิทธิพลต่อบุคคลทั้งในด้านความคิด ความรู้สึก การตั้งใจตนเอง และการกระทำ ข้อค้นพบที่ได้จากการทดสอบเชิงสาเหตุจำนวนมากได้สนับสนุนว่าความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถเป็นปัจจัยเชิงสาเหตุในการทำหน้าที่ของคนเรา กล่าวคือ ความเชื่อในความสามารถได้แปรผันอย่างเป็นระบบและคงเส้นคงวาในการสนับสนุนการตั้งใจและการบรรลุความสำเร็จ (Bandura. 1995: 3; citing Bandura. 1992)

แบนดูรา (Bandura. 1986: 393-396) ได้กล่าวถึงบทบาทและอิทธิพลของการตัดสินใจเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนว่า การคาดการณ์เกี่ยวกับการกระทำในอนาคตนั้นทำได้ไม่ง่ายนัก เพราะความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถในการจัดการได้แสดงบทบาทในฐานะตัวกำหนดที่ใกล้ชิดชุดหนึ่งเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินชีวิต แบบแผนการคิด และปฏิกิริยาทางอารมณ์ที่เกิดขึ้น ภายใต้สภาพการณ์ที่ได้รับการดำเนิน โดยที่ความเชื่อในความสามารถของตนเองจะสนับสนุนการทำหน้าที่ของสภาพทางจิตสังคมดังกล่าวให้ดำเนินไปอย่างมีคุณภาพได้หลายวิธี คือ (1) การเลือกกระทำพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความสามารถของตนเองเพื่อให้มีโอกาสประสบความสำเร็จแต่ควรประเมินตนเองสูงกว่าความสามารถที่จะทำได้เพียงเล็กน้อยเพื่อให้ได้ทำกิจกรรมที่ยากพอเหมาะและท้าทายความสามารถ (2) การใช้ความพยายามและความอดทนในการกระทำพฤติกรรม บุคคลที่ตัดสินใจว่าตนเองมีความพยายามมากจะมีความพยายามสูงและอดทนต่ออุปสรรค (3) แบบการคิดและปฏิกิริยาทางอารมณ์ บุคคลที่รับรู้ว่าจะมีความสามารถสูงเมื่อเผชิญกับปัญหาหรืออุปสรรค จะกระตุ้นให้ตนเองใช้ความพยายามมากขึ้นแตกต่างจากบุคคลที่รับรู้ความสามารถของตนเองต่ำจะมีปฏิกิริยาทางอารมณ์ในด้านลบเช่น เกิดความเครียด กระวนกระวาย และกระทำพฤติกรรมอย่างไม่เต็มความสามารถส่งผลให้มีแนวโน้มที่จะล้มเหลวมากขึ้น

ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตน

การรับรู้ความสามารถของตน (Perceived self-efficacy) หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะจัดการและดำเนินการกระทำพฤติกรรมกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2539: 57; อ้างจาก Bandura. 1986) การรับรู้ความสามารถของตนเป็นกระบวนการรู้คิด (Cognitive process) ที่บุคคลเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการกระทำให้บรรลุความสำเร็จในระดับที่กำหนดได้ เนื่องจากการรับรู้ความสามารถของตนเป็นตัวคั่นกลาง (Mediator) ที่สำคัญระหว่างความรู้หรือทักษะของบุคคลและการแสดงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้น การรับรู้ความสามารถของตนจึงเป็นแนวคิดเกี่ยวกับตนเองของบุคคลในเรื่องความสามารถที่จะปฏิบัติงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะมากกว่าเป็นการประเมินตนเองในภาพรวมทั่วไป (Global self-evaluation) (Bandura. 1997: 243)

แหล่งที่มาของการรับรู้ความสามารถของตน

แบนดูรา (Bandura. 1995: 3-5, 1997: 79-115) กล่าวว่า บุคคลจะพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนได้จากแหล่งที่มาสำคัญ 4 แหล่งดังนี้

1. ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Enactive mastery experience) ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้บุคคลพัฒนาการรับรู้ความสามารถเพราะสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับความรอบรู้หรือความชำนาญในสิ่งที่ทำได้สำเร็จ การได้รับความสำเร็จได้สร้างความเชื่อที่เข้มแข็งเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลตรงกันข้ามกับความล้มเหลวที่ทำลายความเชื่อนี้ โดยเฉพาะความล้มเหลวที่เกิดขึ้นก่อนที่ความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถจะก่อตัวขึ้นอย่างมั่นคง ถ้าคนเราได้รับความสำเร็จโดยง่ายก็จะคาดหวังว่าจะได้รับผลที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และท้อถอยได้ง่ายเมื่อพบกับความล้มเหลวความรู้สึกที่ยืดหยุ่นเกี่ยวกับความสามารถต้องอาศัยการได้รับประสบการณ์ โดยการเผชิญกับปัญหาอุปสรรคและการใช้ความพากเพียรพยายาม

2. การได้เห็นประสบการณ์ของผู้อื่นที่ประสบความสำเร็จ (Vicarious experience) ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถอาจเปลี่ยนแปลงได้จากการถ่ายทอดความสามารถและการเปรียบเทียบกับความสำเร็จของผู้อื่น การสังเกตเห็นคนอื่นแสดงพฤติกรรมที่ซับซ้อนแล้วได้รับความสำเร็จ โดยเฉพาะบุคคลนั้นมีลักษณะใกล้เคียงกับผู้สังเกตจะพัฒนาการรับรู้ว่าตนเองมีความสามารถที่จะทำงานได้สำเร็จเช่นเดียวกันหากมีความพยายามและไม่ย่อท้อการประเมินความสามารถส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ทางอ้อมโดยเห็นว่าการประสบความสำเร็จของตัวแบบ ดังนั้น ตัวแบบจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งที่สนับสนุนการรับรู้ความสามารถได้ ความสามารถส่วนบุคคลจะตัดสินใจขึ้นในกิจกรรมที่มีสิ่งชี้แนะอย่างเป็นรูปธรรมและมีอิสระเพียงพอ แต่กิจกรรมดังกล่าวยังมีไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้น คนเราจึงมักประเมินความสามารถของตนเองจากความสำเร็จของคนอื่น สำหรับการเปรียบเทียบเชิงอ้างอิงกับคนอื่นนั้นมีรูปแบบแตกต่างกันตามลักษณะกิจกรรม ในกิจกรรมปกติบรรทัดฐานเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของกลุ่มที่เป็นตัวแทนได้เป็นเครื่องกำหนดจุดยืนในความสัมพันธ์ของคนเรา ผลกระทบของการเปรียบเทียบเชิงบรรทัดฐานต่อการประเมินความสามารถของตนเองได้มีข้อบ่งชี้จากผลการวิจัยที่สนับสนุนเป็นอย่างดี กล่าวคือ บุคคลที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างไม่ถูกต้องว่าตนเองประสบความสำเร็จอยู่ในอันดับสูงหรืออันดับต่ำตามบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงที่มีสถานภาพใกล้เคียงกัน จะมีความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถสูงขึ้นด้วยการกระทำที่ดีเยี่ยมซึ่งได้รับการยืนยันจากบรรทัดฐานของกลุ่ม ทั้งนี้ ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถจะลดลงได้เช่นกันด้วยมาตรฐานที่ต่ำของบรรทัดฐานในกลุ่มอ้างอิง บ่อยครั้งในการดำเนินชีวิตประจำวันที่เราเปรียบเทียบกับตนเองจากความสัมพันธ์กับสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน เช่น เพื่อนร่วมชั้น เพื่อนร่วมงาน ผู้ร่วมแข่งขัน หรือคนในเหตุการณ์อื่นๆ ที่มีส่วนร่วมในความมานะพยายามบากบั่นคล้ายคลึงกัน ในความสัมพันธ์ที่คนได้เป็นผู้เหนือกว่าหรือการเป็นผู้แข่งขันได้ยกระดับความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถ แต่ถ้ามีผู้อื่นทำได้ดีกว่าจะทำให้ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถลดลง ด้วยเหตุนี้ การประเมินการรับรู้ความสามารถของตนเองจึงเปลี่ยนแปลงได้ตามความฉลาดของคนในการรู้จักเลือกเปรียบเทียบกับ

ผู้อื่นการที่จะประสบความสำเร็จในการพัฒนาบุคคลให้มีการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น นอกจากการกระตุ้นให้มีการประเมินตนเองในทางบวกแล้ว ยังต้องรู้จักการจัดสถานการณ์สำหรับตนเองให้มีโอกาสได้รับความสำเร็จและหลีกเลี่ยงการเข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่ขาดความพร้อมซึ่งตนเองเคยล้มเหลวอยู่หลายครั้ง นอกจากนั้น ควรกระตุ้นให้บุคคลประเมินความสำเร็จของตนเองโดยการปรับปรุงตนเอง (Self-improvement) มากกว่าการประเมินโดยการเปรียบเทียบกับผู้อื่น

3. การพูดชักจูง (Verbal persuasion) เมื่อคนเราต้องต่อสู้กับความยากลำบาก การรับรู้ความสามารถจะรักษาไว้ได้ง่ายหากมีคนอื่นที่มีความสำคัญต่อตนเอง (Significant others) ได้ให้ความมั่นใจว่าตนเองมีความสามารถ แม้ว่าการพูดชักชวนจากผู้อื่นเพียงอย่างเดียวมีข้อจำกัดในการสร้างการรับรู้ความสามารถให้เข้มแข็ง แต่การพูดชักชวนจากผู้อื่นก็อาจส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงในบุคคลได้ถ้าประเมินในแง่บวกตาม อย่างรวดเร็วเมื่อผิดหวังจากความพยายาม คนที่ถูกชักชวนด้วยคำพูดว่ามีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในงานที่ได้รับมอบหมาย มีแนวโน้มจะใช้เวลาพยายามมากขึ้นและยาวนานขึ้น ยิ่งไปกว่านั้น การพูดสนับสนุนในเชิงชักชวนให้รับรู้ความสามารถได้ทำให้คนเราใช้เวลาพยายามมากขึ้นเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จ ความเชื่อเกี่ยวกับการยืนยันของตนเอง (Self affirming) ได้สนับสนุนการพัฒนาทักษะและการรับรู้ความสามารถของบุคคล ดังนั้นคุณลักษณะเกี่ยวกับความสามารถที่ได้จากการชักชวนจึงมีผลกระทบมากที่สุด ในคนที่มีเหตุผลที่เชื่อว่าตนเองสามารถกระทำให้เกิดผลได้ ทั้งนี้การพูดชักชวนจากผู้อื่นจะมีผลต่อพัฒนาการรับรู้ความสามารถเมื่อใช้ร่วมกับการทำให้บุคคลได้รับประสบการณ์จากความสำเร็จ บุคคลที่ได้รับการกล่าวถึงว่าขาดความสามารถมีแนวโน้มจะหลีกเลี่ยงงานที่ทำทนายซึ่งจะบ่มเพาะศักยภาพของตนเองและหยุดชะงักอย่างรวดเร็วเมื่อเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคโดยการทำกิจกรรมให้ช้าลงและลดแรงจูงใจที่จะทำงานอย่างใดก็ตาม ในการสร้างความเชื่อที่ไม่เป็นจริงเกี่ยวกับความสามารถของบุคคล ได้ลดความน่าเชื่อถือของผู้ชักชวนและล้มเหลวในการสนับสนุนการรับรู้ความสามารถของบุคคล

4. สภาวะทางกายและอารมณ์ (Physiological and affective states) การตัดสินใจความสามารถส่วนหนึ่งมาจากข้อมูลการแสดงออกของสภาวะทางสรีระและสภาวะทางอารมณ์ที่เกิดจากการตีความปฏิกิริยาที่ตีตราว่าเป็นสัญญาณของความอ่อนแอที่จะมีผลทางลบต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะกิจกรรมที่ต้องใช้พลังกายที่เข้มแข็งและทรหดอดทน คนจะตัดสินใจความเหนื่อยล้า อาการปวด และความเจ็บปวดว่าเป็นสัญญาณของสภาวะทางสรีระที่อ่อนล้า ส่วนอารมณ์ (Mood) ที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลเช่นเดียวกัน กล่าวคือ อารมณ์ทางบวกจะส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตน ขณะที่อารมณ์ทางลบเช่น ผิดหวัง เสียใจ จะทำให้การรับรู้ความสามารถของตนเองลดลงทั้งนี้ การรับรู้ความสามารถของตนอาจได้รับอิทธิพลจากแหล่งข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายแหล่งผสมผสานกันก็ได้ โดยข้อมูลเหล่านี้ได้ผ่านกระบวนการรู้คิดเกี่ยวกับข้อมูลด้านความสามารถเพื่อเป็นความคิดที่สะท้อนออกมา ดังนั้น ความชัดเจนจะเกิดขึ้นจากข้อมูลที่ถ่ายทอดเหตุการณ์ที่เป็นประสบการณ์และข้อมูลที่ได้อีกสรร การให้น้ำหนักความสำคัญ และการผสมผสานเข้ากับการตัดสินใจความสามารถของตนเอง กลุ่มปัจจัยซึ่งรวมทั้งปัจจัยระดับบุคคล สังคม และสถานการณ์เฉพาะได้ส่งผลต่อประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความสามารถโดยผ่านการตีความ ตัวอย่างเช่น พฤติกรรม

ที่จะเปลี่ยนแปลงการรับรู้ความสามารถได้นั้นขึ้นอยู่กับความรู้เดิมเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง การรับรู้ความยากของงาน ปริมาณความพยายามที่จะต้องใช้ ภาวะทางสรีระและอารมณ์ในขณะนั้น ปริมาณการช่วยเหลือจากภายนอกที่จะได้รับและสภาพของสถานการณ์ที่จะกระทำ อิทธิพลในรูปแบบต่างๆ เหล่านี้ได้เชื่อมโยงกับกลุ่มของปัจจัยซึ่งมีความสำคัญในฐานะเป็นตัวบ่งชี้สาเหตุในการประเมินการรับรู้ความสามารถของบุคคล กระบวนการรับรู้คิดของข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถได้แบ่งการปฏิบัติหน้าที่ออกเป็น 2 แนวทาง คือ แนวทางแรกเกี่ยวข้องกับแบบแผนของข้อมูลที่คาดหวังและใช้เป็น ตัวบ่งชี้ถึงความสามารถของบุคคล โดยแหล่งที่มาของการรับรู้ความสามารถของตนทั้ง 4 แหล่งได้ให้ตัวบ่งชี้ความสามารถที่แตกต่างกันชุดหนึ่ง แล้วใช้วิธีการจัดอันดับเพื่อให้ได้ข้อมูลที่อยู่บนพื้นฐานของกระบวนการประเมินตนเอง ส่วนแนวทางที่สองจะเกี่ยวข้องกับกฎของการรวมกันหรือการกระตุ้นให้เกิดความสนใจซึ่งคนเราใช้ในการพิจารณาให้ความสำคัญและผสมผสานข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถจากแหล่งที่แตกต่างกันเพื่อสร้างความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถของบุคคล

การรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน

จากที่การรับรู้ความสามารถของบุคคลจะเป็นตัวกำหนดแบบแผน กระบวนการรับรู้คิด กระบวนการจูงใจ กระบวนการด้านความรู้สึก และกระบวนการเลือก เมื่อบุคคลอยู่ในสภาพที่ต้องใช้ความพยายามสูง และบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงจะใช้ความพยายามและพร้อมที่ทำงานนั้นให้สำเร็จลงได้ ทั้งนี้รวมทั้งความสามารถในการทำวิจัยด้วย ซึ่งจะเห็นได้จากการศึกษาของ ฟิลิปส์ และ รัสเซล รวมทั้ง เทย์เลอร์ และคณะ ที่พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยกับการผลิตงานวิจัย และความสัมพันธ์นั้นมีความสัมพันธ์แบบกลับไปที่กลับมานั้นคือ การรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นทั้งเหตุและผลของความสามารถในการผลิตงานวิจัย (ปริดา เบญจการ. 2548; อ้างอิงจาก Phillips ;& Russell 1994; Taylor; et al 1984) รวมทั้งการศึกษาของ ปริดา เบญจการ (2548) ได้ศึกษาถึงการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู โดยกลุ่มที่ศึกษาเป็นครูจากโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ด้วยการใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการและสังเกต (Action & Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect) จากผลการวิจัยพบว่าครูผู้ร่วมวิจัยมีการรับรู้ความสามารถของตนและความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนพัฒนาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญในการส่งผลต่อความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน นั่นคือผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนสูงตามไปด้วย

การวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน

การรับรู้ความสามารถของตนเป็นระบบของความเชื่อในความสามารถของตน (Self-efficacy belief systems) ไม่ใช่ลักษณะรวมๆ (Omnibus trait) แต่จะเป็นชุดของความเชื่อที่มีต่อตนเองที่แยกออกจากกันเป็นเรื่องๆ เป็นเรื่องเฉพาะอย่างชัดเจน การวัดการรับรู้ความสามารถของตนจะไม่ใช้การวัดที่คลุมเครือในเรื่องรวมๆ แต่เป็นการวัดการรับรู้ความสามารถในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีบริบท และมีใช้การวัดที่ทะเยอทะยาน ในเรื่องนั้นเช่นกัน เพราะบุคคลอาจรับรู้ความสามารถของตนเองสูงในทักษะย่อยแต่อาจรับรู้ว่าคุณมีความสามารถต่ำในทักษะบูรณาการแล้วก็ได้ (วิลลาสลักซ์ ชวาลลี. 2542: 33) ดังนั้นการวัดการรับรู้ความสามารถของตนแบ่งออกเป็น 3 มิติคือ 1) ระดับความยากของงานหรือกิจกรรมที่บุคคลเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะปฏิบัติได้ (Level of job difficulties) 2) ความมั่นใจของบุคคลที่จะปฏิบัติกิจกรรมที่ระดับความยากหรือเมื่อมีอุปสรรคต่างๆ (Strength of confidence) 3) การตัดสินใจว่าตนมีความสามารถในกิจกรรมอื่นๆ ด้วยหรือมีความสามารถเฉพาะในขอบเขตของกิจกรรมนั้น (Generality of ability) โดยแบนดูราได้กล่าวว่า แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนควรวัดความเชื่อในความสามารถที่จะทำกิจกรรมที่ระดับความยากต่างๆ ภายใต้ขอบเขตเรื่องที่จะศึกษา (วิลลาสลักซ์ ชวาลลี. 2542: 177; อ้างจาก Bandura. 1997) ทั้งนี้ผลการวิจัยได้แสดงว่าการวัดความมั่นใจมีความเที่ยงตรงเชิงเอกนัย (Convergent validity) และให้อำนาจในการอธิบายตัวแปรตามได้สูงที่สุด (Lee; & Bobko. 1994; Lust, Celuch; & Showers. 1993) ทั้งนี้ ของปริดา เบญจการ (2548: 26) ได้สรุปถึงวิธีการวัดความสามารถของตนที่ใช้กันมากคือ

1. การวัดความมั่นใจโดยถามผู้ตอบว่ามีความมั่นใจว่าเขาสามารถปฏิบัติงานในงานที่ยากขึ้นหรือไม่ คำตอบมักจะตอบว่า “ไม่มีความมั่นใจ” (0) จนถึง “มีความมั่นใจเต็มที่” (10) หรือใช้มาตรวัดแบบ 0 % ถึง 100 %

2. การวัดระดับความยากมักมีการถามว่าสามารถปฏิบัติงานในงานที่ยากขึ้นหรือไม่ คำตอบจะเป็นแบบ “ใช่” และ “ไม่ใช่”

3. การวัดแบบผสม คือ มีความมั่นใจและความยากโดยใช้คำถามเดียวกันและมีคำตอบให้เลือกทั้งสองแบบ คือ “ใช่” และ “ไม่ใช่” และแบบเปอร์เซ็นต์หรือบนมาตรวัด 11 หน่วย การรวมคะแนนของความมั่นใจเฉพาะข้อที่ผู้ตอบ “ตอบใช่” ในมาตรวัดระดับความยาก

ส่วนการวัดการตัดสินใจความสามารถของตนที่แผ่ขยายไปยังกิจกรรมอื่น (Generality of Ability) อาจทำได้ 3 ลักษณะ (วิลลาสลักซ์ ชวาลลี. 2542: 34) คือ 1) การวัดภายในขอบเขตกิจกรรมเดียวกัน เช่น การรับรู้ความสามารถของตนในการปฏิเสธการชักชวนเพื่อนให้เสพยาเสพติด กับการปฏิเสธการชักชวนของผู้อื่น 2) การวัดขอบเขตกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การวัดความสามารถของตนในการควบคุมการรับประทานอาหารกับการรับรู้ความสามารถของตนในการเพิ่มการออกกำลังกาย และ 3) การวัดการรับรู้ความสามารถของตนโดยคำนึงถึงเวลาหรือสภาพการณ์

นอกจากนี้ มีการวัดแบบอื่นๆ ที่ต่างไปจากการวัดตามแนวทางของแบนดูรา เช่น การใช้ข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ของการปฏิบัติงาน โดยไม่ได้ให้คำตอบในแง่ของความยากของการปฏิบัติที่เพิ่มขึ้นคำตอบที่เลือกใช้เป็นแบบสเกลลิเคอร์ท คือ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ดังนั้นการวัดแบบนี้จึงไม่ได้เป็นการวัดความมั่นใจ ระดับความยาก หรือแบบผสม แต่เป็นการประเมินการรับรู้ความสามารถของตนในลักษณะทั่ว ๆ ไป (วิลาสลัษณ์ ชวัลลี. 2542: 34) ในส่วนของการวัดการรับรู้ความสามารถของครูนั้น แบนดูรา (Thchannen–Moran. Woolfolk, Hoy; & Hoy. 1998: 209–219; citing Bundura. 1997) ได้สร้างแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนของครูบนพื้นฐานความเชื่อว่าความสามารถของตนของครูนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นรูปแบบเดียวกัน เพราะลักษณะของงานและเนื้อหาวิชาที่แตกต่างกัน เพื่อให้สามารถสะท้อนความเข้มข้นเกี่ยวกับความเชื่อในความสามารถของตนเมื่อต้องเผชิญกับงาน ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับงาน จึงมีการกำหนดสถานการณ์ให้ครอบคลุมทั้งกิจกรรม และภาระงานที่รับผิดชอบ จำนวน 30 ข้อ ใน 7 ประเด็นหลัก คือ การมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การมีอิทธิพลต่อการใช้แหล่งทรัพยากร ความสามารถในการสอน การจัดระเบียบ ความร่วมมือกับผู้ปกครอง ความร่วมมือกับชุมชน และการสร้างบรรยากาศทางบวกในโรงเรียน โดยมีตัวเลือก 9 ระดับ คือ ไม่มีเลย มีระดับ 1 คะแนน ไปจนถึงมีมากที่สุด มีระดับ 9 คะแนน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวัดแบบที่มีทั้งความมั่นใจและระดับความยาก เพราะมีความเที่ยงตรงเชิงเอกนัยและเชิงทำนายสูง เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการวัดแบบอื่น และยังเป็นวิธีการวัดทั้ง 2 มิติตรงตามทฤษฎีของแบนดูรา (วิลาสลัษณ์ ชวัลลี. 2542: 35) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงมาจากแบบวัดการรับรู้ความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู ของปรีดา เบญจการ (2548) โดยมีคำถามให้ครอบคลุมทุกกิจกรรมของการวิจัยในชั้นเรียน แล้วให้นักศึกษาแสดงถึงความมั่นใจว่ามีความสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละขั้นตอนอยู่ในระดับใด จากไม่สามารถทำได้เลยจะได้ระดับคะแนน 0 ทำได้และมั่นใจปานกลาง (5) และทำได้และมั่นใจที่สุด (10) ซึ่งรายละเอียดได้แสดงไว้ในนิยามปฏิบัติการ

แนวคิดและหลักการของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ความหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หมายถึง การจัดมวลงประสบการณ์ที่สถาบันผลิตครูจัดให้กับนิสิตได้มีการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญเทียบเท่าหัวใจของหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เพราะเป็นการนำเอาความรู้ความสามารถทั้งที่เป็นด้านเนื้อหาวิชาการ,ด้านเทคนิควิธี,และด้านคุณลักษณะไปปฏิบัติในสถานการณ์จริงถือได้ว่าการให้ความรู้โดยผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนี้จะเป็นการฝึกหัดทางภาคปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติหน้าที่ครูได้ดี กระบวนการดังกล่าวจึงช่วยพัฒนาคุณลักษณะหรือสมรรถวิสัยด้านต่างๆ ของนิสิตภายใต้การให้คำปรึกษา แนะนำ จากอาจารย์นิเทศฝ่ายต่างๆ อย่างใกล้ชิด อันจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดและเกิดความมั่นใจอันจะ

นำไปสู่ความศรัทธาในอาชีพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครูในที่สุด (สุมานิน รุ่งเรืองธรรม. 2541: 14; นรา บุรณรัช. 2540: 12) นอกจากนั้น สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2541: 9-10) ได้กล่าวว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาวิชาชีพครูนั้นจะต้องเรียนรู้ในวิชาชีพของตนเพื่อที่จะสามารถสวมบทบาทวิชาชีพครูได้อย่างมั่นใจในอนาคตต่อไป นอกจากนั้นมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพของคุรุสภา (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. 2549: 12-19) ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ในมาตรฐานด้านความรู้ ว่าต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี ทางการศึกษาหรือเทียบเท่าหรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยต้องมีความรู้ ดังต่อไปนี้

1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การจัดการเรียนรู้
4. จิตวิทยาสำหรับครู
5. การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา
6. การบริหารจัดการในห้องเรียน
7. การวิจัยทางการศึกษา
8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
9. ความเป็นครู

นอกจากนั้นต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ คุรุสภากำหนดไว้ คือ การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน และการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในวิชาเฉพาะ

ความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในฐานะครูนักวิจัย

สำนักงานสถาบันราชภัฏ (2546: 2) ได้กำหนดความสำคัญของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไว้ 4 ประการ คือ

1. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีคุณลักษณะของครูที่ดีและเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้งานในหน้าที่ของครูตามหลักสูตรในระดับที่สอนได้อย่างแจ่มแจ้งและกว้างขวางจากการปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงให้มากที่สุด
3. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติได้สอดคล้องกันจนสามารถนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ครูได้อย่างเหมาะสมและบังเกิดผลดี
4. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาชุมชนและเรียนรู้งานในการพัฒนาชุมชน

ทั้งนี้ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2538 ข: 8-12) กล่าวว่า สถาบันฝึกหัดครูควรให้ความสำคัญกับการเรียนการสอน ซึ่งควรพิจารณาในหัวเรื่องสำคัญ ได้แก่ วิชาชีพพื้นฐานทั่วไป วิชาเนื้อหาวิชาชีพครู วิชาเตรียมประสบการณ์ และวิชาฝึกสอน ในการเตรียมประสบการณ์ควรเริ่มจากการทำความเข้าใจ

เชิงความรู้ก่อน เป็นความรู้ที่เหมาะสมกับงาน จากนั้นจึงจัดให้มีประสบการณ์ทั้งสถานการณ์จำลอง และประสบการณ์ตรงจากการศึกษา สังเกต มีส่วนร่วมในโรงเรียน ภายใต้การดูแลแนะนำของอาจารย์ โดยเน้นความเข้าใจพื้นฐานและวิธีการที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตเป็นสำคัญ นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2538: 39-58) ได้ให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์วิชาชีพครูเนื่องจากเห็นว่ากลไกสำคัญในการสร้างบัณฑิตครูให้เป็นคนดี ครูดีและครูที่ใช้ปัญญาสามารถนั้น “ต้องมีการปฏิรูปการเรียนการสอนในสถาบันฝึกหัดครูที่ครอบคลุมกระบวนการตั้งแต่หลักสูตรและการบริหารหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์วิชาชีพครู การใช้สื่อการเรียนการสอน การจัดแหล่งวิทยาการ การวัดและประเมินผล การสร้างเสริมเครือข่ายการเรียนรู้ ตลอดจนการติดตามการปฏิบัติ” ในแง่ของการพัฒนาหลักสูตรการฝึกหัดครู เห็นว่าการสร้างและการบริหารหลักสูตรจะต้องเกิดจากความร่วมมือของสถาบันฝึกหัดครู โรงเรียน และชุมชน เพื่อให้บัณฑิตวิชาชีพครูได้เรียนรู้ภาคปฏิบัติที่สอดคล้องกับสภาพจริงมากที่สุด ฉะนั้นจะต้องอาศัยเครือข่ายความร่วมมือของทั้ง 3 ฝ่ายอย่างใกล้ชิด เพื่อให้มีบทบาทในการสร้างบัณฑิตครูของโรงเรียน ของชุมชน และวิชาชีพอย่างแท้จริงสำหรับในแง่ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ได้กำหนดเป้าหมายไว้อย่างชัดเจนว่า มุ่งเน้นปรับปรุง พัฒนาระบบการดังกล่าวให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ภาคปฏิบัติ จากครูที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีในโรงเรียนและชุมชน ตลอดจนการเรียนรู้สภาพและวิถีชีวิตของคนในชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในส่วนการพัฒนาให้ครูเป็นครูวิจัยนั้นหลักสูตรการผลิตครูรุ่นใหม่ได้มีกระบวนการพัฒนาให้ครูได้มีความสามารถในการเป็นครูนักวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ในการเรียนรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (EDUC 103) และในขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องทำวิจัยในชั้นเรียนโดยนำเสนอเป็นภาคินพนธ์ ในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (Teaching Practice 2) (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 2551: 5) ดังนั้นจะเห็นว่าปัจจุบันหลักสูตรการผลิตครูได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาให้ครูเป็นครูวิจัย ซึ่งจะสามารถจะช่วยให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติฝึกทักษะในการคิด การจัดการ ฝึกให้มีนิสัยในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความสมดุลทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม ความรับผิดชอบ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสมต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 14–17)

ขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

สำนักงานสถาบันราชภัฏ (2546) ได้กำหนดขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มเวลาตลอดหลักสูตรระดับปริญญาตรี ไว้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นการศึกษาและสังเกต เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อหาประสบการณ์ในสถานการณ์จริง โดยการไปสังเกต รับฟัง และซักถาม ในเรื่องที่ได้รับมอบหมายที่หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องกันเป็นเวลาอย่างน้อย 2 สัปดาห์ หรือ 70 ชั่วโมง

ขั้นที่ 2 ขั้นการมีส่วนร่วม เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อหาประสบการณ์ในสถานการณ์จริง โดยการไปช่วยปฏิบัติงานบางประการที่ได้รับมอบหมายกับพี่เลี้ยงในหน่วยงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาอย่างน้อย 2 สัปดาห์ หรือ 70 ชั่วโมง

ขั้นที่ 3 ขั้นการทดลองสอน/ทดลองปฏิบัติงาน เป็นวิธีการที่ใช้เพื่อหาประสบการณ์ในสถานการณ์จริง โดยนำเทคนิควิธีการจากการเรียนการสอนภาคทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาหนึ่งหรือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามโปรแกรมวิชาที่เรียน ไปทดลองสอนหรือทดลองปฏิบัติงานที่หน่วยงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาอย่างน้อย 2-4 สัปดาห์ หรือ 70-140 ชั่วโมง

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป/การฝึกงาน เป็นการนำความรู้ที่ได้ศึกษามาแล้วทั้งหมดและประสบการณ์ที่ได้มาจากการฝึกใน 3 ขั้นตอนแรกมาใช้ฝึกปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูทุกอย่างเสมือนเป็นครูประจำการคนหนึ่ง หรือฝึกงานเฉพาะด้านตามสายเทคนิคการศึกษา ในสถานการณ์จริงที่หน่วยงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาอย่างน้อย 16 สัปดาห์ หรือ 450 ชั่วโมง

ในส่วนของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 2551: 5) ได้กำหนดหลักการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูปในรายวิชาการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (Teaching Practice 2) ไว้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่โรงเรียนฝึกประสบการณ์ตลอดภาคเรียนเป็นเวลา 1 ภาคเรียน ภาคเรียนละไม่น้อยกว่า 360 ชั่วโมง (สัปดาห์ละ 8 ชั่วโมง)
2. โรงเรียนที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาสลับกับระดับการศึกษาที่นักศึกษาได้รับการฝึกแล้วในชั้น Prof 104 โดยนักศึกษาทุกคนผ่านการฝึกประสบการณ์เต็มรูปใน 2 ระดับ (ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา) เมื่อจบชั้นปีที่ 5
3. ปฐมนิเทศ และนักศึกษาพบอาจารย์ผู้รับผิดชอบประจำโปรแกรม
4. นักศึกษาพบผู้บริหารโรงเรียน อาจารย์พี่เลี้ยง
5. มีการสัมมนาระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และนักศึกษากลับมาจัดสัมมนาที่มหาวิทยาลัย เมื่อสิ้นสุดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยกิจกรรมที่จัดจะมีความหลากหลายทั้งการสัมมนาปัญหา แนวทางแก้ไขการจัดนิทรรศการของแต่ละโรงเรียน และอื่น ๆ

บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป

1. บทบาทของผู้บริหารโรงเรียน

- 1.1 ให้คำแนะนำนักศึกษาในการปฏิบัติงาน
- 1.2 ควบคุม ดูแลการทำงานของนักศึกษา
- 1.3 ปรึกษาหารือกับอาจารย์นิเทศ เมื่อศึกษามีปัญหาและร่วมกันวางแผนเพื่อแก้ไขปรับปรุงรายงานปฏิบัติงานของนักศึกษา
- 1.4 ตรวจสอบที่กการทำงานของนักศึกษาและให้ข้อเสนอแนะ

1.5 ให้ความคิดเห็นและเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา กับทางสถาบัน

2. บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์พี่เลี้ยง

2.1 ประสานงาน/ร่วมกับโรงเรียนประชุมชี้แจง และมอบหมายงานตลอดช่วงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนักศึกษาโดยรวมและ/หรือเป็นรายบุคคล

2.2 ให้คำแนะนำนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การจัดการในชั้นเรียนงานโครงการพิเศษ งานวิชาการชั้นเรียน การควบคุมชั้น และปฏิบัติงานกับนักศึกษาที่โรงเรียนมอบหมายให้ดูแล

2.3 ตรวจสอบการปฏิบัติงานของนักศึกษาให้เป็นไปตามเงื่อนไข และกำหนดการที่สถาบันและโรงเรียนกำหนด เช่น การส่งแผนการจัดการเรียนรู้ การปฏิบัติกิจกรรมพิเศษการลงเวลา ปฏิบัติราชการ ฯลฯ

2.4 ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้และการเตรียมการสอนล่วงหน้าก่อนการสอนพร้อมให้ข้อเสนอแนะกับนักศึกษา

2.5 สังเกตและประเมินผลการสอนของนักศึกษาในชั้นเรียนเดือนละครั้ง โดยบันทึกผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและข้อเสนอแนะเป็นลายลักษณ์อักษรลงในแบบฟอร์มที่กำหนดให้ และอาจแจ้งกับนักศึกษาด้วยวาจา

2.6 ประสานงานกับอาจารย์นิเทศประจำวิชา เพื่อหารือเกี่ยวกับการดำเนินงาน และแก้ปัญหาอันเกิดจากการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา

2.7 ประเมินผลการสอนและการฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาตามแบบฟอร์มที่กำหนดและส่งให้กับฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์

3. บทบาทและหน้าที่ของอาจารย์นิเทศ

อาจารย์นิเทศ คือ บุคคลที่สถาบันได้แต่งตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบดังต่อไปนี้

3.1 ประสานงานระหว่างโรงเรียนหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพกับคณะ ครุศาสตร์

3.2 ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำนักศึกษาในการปฏิบัติตนระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3.3 ให้การนิเทศนักศึกษาตามที่ได้รับมอบหมาย

3.4 ประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาตามแบบฟอร์มที่กำหนดในคู่มือเล่มนี้

3.5 ร่วมจัดนิเทศก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพเข้าร่วมสัมมนาระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและหลังการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

4. บทบาทหน้าที่ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

4.1 การแต่งกายให้แต่ชุดนักศึกษาหรือเครื่องแบบของสถาบัน

4.2 ต้องปฏิบัติตามระเบียบของสถาบันที่ฝึกงานอย่างเคร่งครัด

- 4.3 มีเวลาการฝึกงานไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาทั้งหมด
- 4.4 ไม่ขาดการฝึกงานหรือมาสาย
- 4.5 ไม่ให้เปลี่ยนสถานที่ฝึกงานยกเว้นได้รับอนุญาตจากประธานโปรแกรมวิชาหรือรองคณบดีที่ดูแลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- 4.6 ต้องบันทึกการฝึกงานไว้ในสมุดให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอและนำเสนอต่ออาจารย์นิเทศทุกครั้งที่มานิเทศ
- 4.7 การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและพิจารณาตามเกณฑ์ต่อไปนี้
 - 4.7.1 การปฏิบัติงานทั่วไป ประกอบด้วย การทำงานถูกต้อง คุณภาพของผลงานที่ทำการพัฒนางานและ เอาใจใส่ระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่องาน
 - 4.7.2 บุคลิกภาพ ประกอบด้วย แต่งกายสะอาดเรียบร้อย กิริยา วาจา สุภาพเรียบร้อย มีมนุษยสัมพันธ์ ตรงต่อเวลา มีความขยันอดทน มีความซื่อสัตย์ มีความใฝ่รู้มีความสามารถในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจและ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 - 4.7.3 งานด้านการสอน ประกอบด้วย รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ส่งอาจารย์พี่เลี้ยงล่วงหน้าก่อนสอน เข้าร่วมการสัมมนาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น ทุกครั้งระหว่างฝึกประสบการณ์ และเมื่อสิ้นสุดการฝึกประสบการณ์แต่ละภาคเรียน จัดทำสารนิพนธ์ส่งอาจารย์นิเทศ เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกประสบการณ์ ชั้น Prof 105 และรวบรวมเอกสารเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพส่งอาจารย์นิเทศ

ลักษณะงานขอบเขตการปฏิบัติงานของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา เป็นการฝึกปฏิบัติงานสอนและปฏิบัติงานครูในโรงเรียนตามสาขาวิชาที่เรียนโดยนำเทคนิควิธีการจัดการเรียนภาคทฤษฎีไปปฏิบัติในโรงเรียน/หน่วยงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพต่อเนื่องกันตลอดภาคเรียน โดยมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการสอนจริงในโรงเรียน/หน่วยงานฝึกประสบการณ์
2. เพื่อให้ศึกษารู้และเข้าใจหน้าที่ครู และมีทักษะในการจัดการเรียนรู้
3. เพื่อให้ศึกษาปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม
4. เพื่อให้ศึกษามีทักษะในการจัดกิจกรรมและมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน
5. เพื่อให้ศึกษาแสดงพฤติกรรมและทักษะเฉพาะเกี่ยวกับการสอนในการปฏิบัติงานหน้าที่ครูได้
6. เพื่อให้ศึกษามีทักษะในการแก้ปัญหาและพัฒนางานการจัดการเรียนรู้ได้
7. เพื่อให้ศึกษานำเสนอผลการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของตนเองได้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. นักศึกษาเลือกโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2. นักศึกษาเข้ารับการปฐมนิเทศ ตามวัน เวลา ที่กำหนด
3. นักศึกษาติดต่อโรงเรียนฝึกประสบการณ์ เพื่อขอรับรายละเอียดของวิชาที่จะฝึกสอน จากอาจารย์พี่เลี้ยง
4. นักศึกษาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ส่งอาจารย์พี่เลี้ยงเพื่อตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำ
5. นักศึกษาฝึกประสบการณ์ชั้น Prof 104 และ Prof 105 เป็นเวลาชั้นละ 1 ภาคเรียน (รวม 2 ภาคเรียน) โดยปฏิบัติงานสอนสัปดาห์ละ 8 – 12 ชั่วโมง
6. นักศึกษาเข้าร่วมการสัมมนาระหว่างฝึกสอนและหลังฝึกสอนตามวัน เวลา ที่กำหนด
7. นักศึกษาจัดทำสารนิพนธ์ส่งให้กับอาจารย์นิเทศก์ของโปรแกรมวิชาเมื่อเสร็จสิ้นการฝึกประสบการณ์ชั้น Prof 105 โดยใช้ข้อมูลจากการฝึกประสบการณ์ชั้น Prof 103, Prof 104 และ Prof 105
8. นักศึกษารวบรวมสมุดบันทึกการสอนและแบบประเมินผลการฝึกประสบการณ์ส่งฝ่ายฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เมื่อสิ้นสุดการฝึกประสบการณ์แต่ละชั้น
9. นักศึกษารวบรวมข้อมูลจากการฝึกประสบการณ์ชั้น Prof 103 Prof 104 และ Prof 105 นำเสนอในการสัมมนาหลังฝึกสอน

การประเมินผล

1. เกณฑ์การประเมินผล มีผู้ประเมิน 2 ส่วน ได้แก่ อาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ประจำวิชาซึ่งมีเกณฑ์การประเมินผลเป็นสัดส่วนระหว่างอาจารย์พี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ประจำวิชา 50 : 50
2. ระยะเวลาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของการฝึกประสบการณ์แต่ละชั้นตอน
3. สรุปผลการประเมิน แบ่งเป็นระดับดังนี้

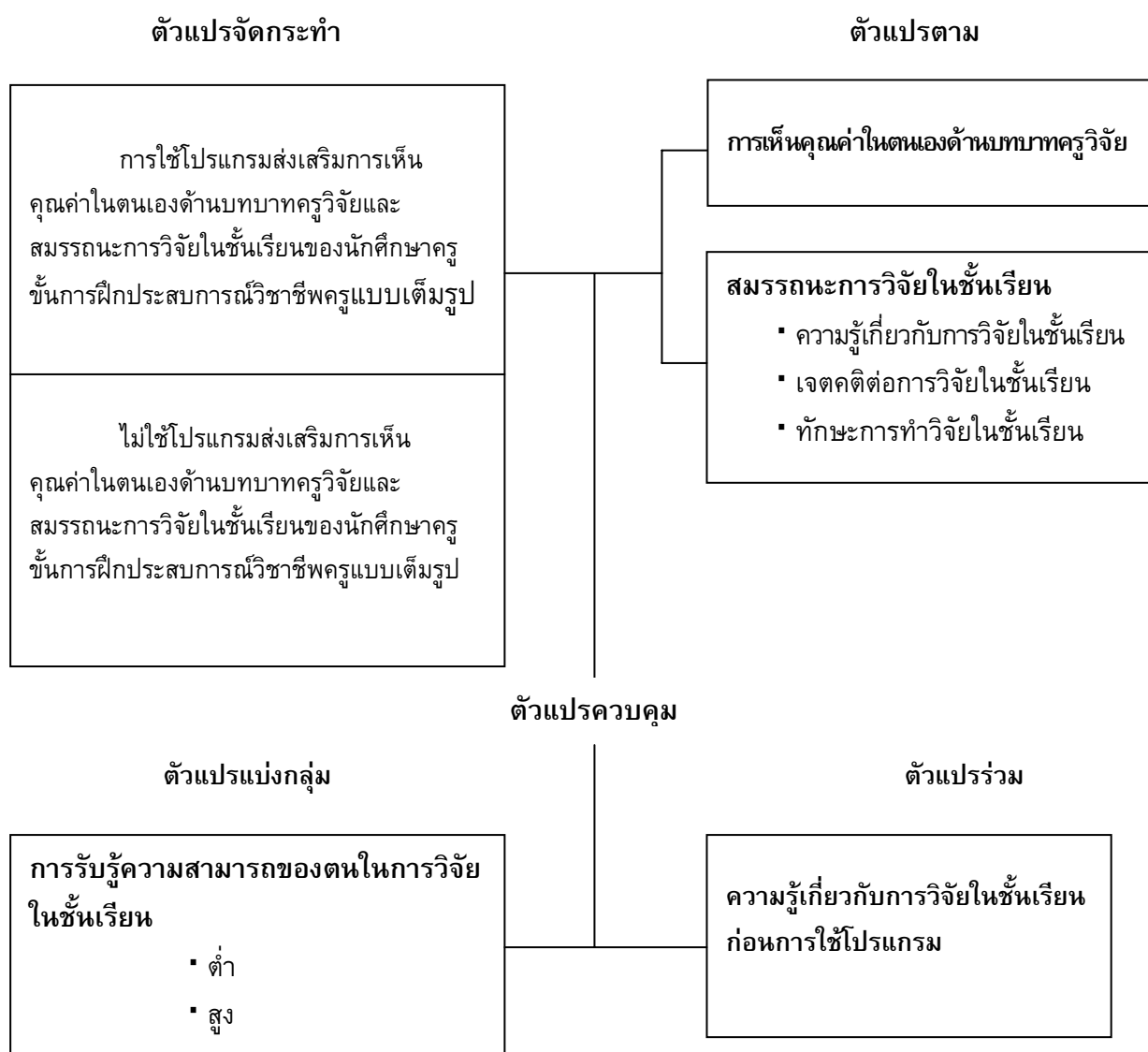
ตาราง 4 แสดงเกณฑ์การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ระดับคะแนน	ค่าของคะแนน	คะแนนที่ได้
A	ดีเยี่ยม	80 คะแนนขึ้นไป
B ⁺	ดีมาก	75 ถึง 79 คะแนน
B	ดี	70 ถึง 74 คะแนน
C ⁺	ปานกลาง	65 ถึง 69 คะแนน
C	พอใช้	60 ถึง 64 คะแนน
D ⁺	ยังต้องปรับปรุง (ฝึกประสบการณ์ใหม่)	ต่ำกว่า 60 คะแนน

สรุปและกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากหลักสูตรการผลิตครูที่ได้กำหนดให้นักศึกษาวิชาชีพครูต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยในชั้นเรียนใน 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนการเรียนภาคทฤษฎี ในการเรียนรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และในขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องทำวิจัยในชั้นเรียนโดยนำเสนอเป็นภาคินพนธ์ ในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา แต่ทั้งนี้การเรียนในภาคทฤษฎีเพียงวิชาเดียวทำให้นักศึกษาไม่มีความสามารถเพียงพอที่สามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ (สุวิมล ว่องวานิช. 2546) รวมทั้งหลักสูตรการเรียนภาคทฤษฎีในรายวิชาวิจัยยังแยกส่วนกับการสอนก็ไม่ได้บูรณาการความรู้และไม่ได้นำกระบวนการวิจัยมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและจัดกิจกรรมแต่เน้นการถ่ายทอดความรู้/เนื้อหา (สุธาสนี บุญญาพิทักษ์. 2545) ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้วยการพัฒนาลักษณะทางจิตใจร่วมด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาให้นักศึกษาครูเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ซึ่งจะทำให้ให้นักศึกษาให้เกิดความมุ่งมั่น มีความพร้อมในการเผชิญหน้ากับปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ รับรู้และตระหนักถึงศักยภาพที่แท้จริงของตนเองและสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสม เป็นที่ยอมรับและชื่นชมของครอบครัว (วิชัย แหวนเพชร. 2543) ด้วยการสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคมเมื่อได้แสดงความสามารถตามบทบาทครูวิจัย สร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน สร้างการยอมรับผลการกระทำของตนเอง และ สร้างความมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย ซึ่งในการฝึกนั้นจะใช้ร่วมกับการพัฒนาสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน อันประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ด้วยการสร้างความตระหนักต่อการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน การสร้างและพัฒนานวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน และการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน นอกจากนั้นยังมีการใช้ตัวแปรควบคุมอีก 2 ตัว คือ ระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่ม (Block) ทั้งนี้เพราะการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรที่สำคัญในการส่งผลต่อสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน นั่นคือผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนสูงตามไปด้วย (ปรีดา เบญจการ. 2548) นอกจากนั้นก็ยังใช้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรร่วม ทั้งนี้เพราะความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรมจะมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนหลังการใช้โปรแกรม ดังนั้นเพื่อลดความแตกต่างของความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน และเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของประสิทธิภาพของโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งรายละเอียดได้แสดงไว้ในกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 3 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยไว้ ดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/ 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่อยู่ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นเต็มรูป จากโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป, โปรแกรมวิชาภาษาไทย, โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ, โปรแกรมวิชาการศึกษปฐมวัย, โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา, โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ และโปรแกรมวิชาศิลปกรรม จำนวน 232 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาวิชาชีพครู โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ และโปรแกรมวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/ 2551 ที่อยู่ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป จำนวน 66 คน โดยมีการสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษสุ่มได้เข้ากลุ่มทดลอง และโปรแกรมวิชาภาษาไทย เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 33 คน หลังจากนั้นมีการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน เป็น 2 ระดับ คือ ระดับน้อย และระดับมาก เพื่อเป็นตัวแปรจัดประเภท

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบการทดลองแบบ Generalized randomized Block Design (Kirk, 1995: 302) โดยมีขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มนักศึกษาเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยการใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งนักศึกษากลุ่มภาษาอังกฤษ เป็นกลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 33 คน และกลุ่มภาษาไทย เป็นกลุ่มควบคุมไม่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 33 คน

ขั้นตอนที่ 2 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรจัดประเภท (Block) มี 2 ระดับ คือ ระดับต่ำ และระดับสูง โดยใช้ตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 เป็นกลุ่มต่ำ ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 88 คะแนนลงมา จำนวน 16 คน และตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 เป็นกลุ่มสูง ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 126 คะแนนขึ้นไป จำนวน 17 คน โดยสามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยจำแนกตามรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน

การรับรู้ความสามารถของตน ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาท ครูวิจัยและสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน		
	กลุ่มทดลอง (ใช้โปรแกรม)	กลุ่มควบคุม (ไม่ใช้โปรแกรม)	รวม
ต่ำ	9	7	16
สูง	8	9	17
รวม	17	16	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ

1. โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
2. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
3. แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน
4. แบบวัดสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ
 - 4.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.2 แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.3 แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - 4.4 ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ผู้วิจัยได้สร้างโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป โดยมีลำดับขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน เกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งเทคนิคต่างๆ สำหรับการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการวิจัยในชั้นเรียน เช่น การใช้ตัวแบบ บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง และ เกม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู

2. สร้างโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ขั้นการฝึกประสบการณ์เต็มรูปแบบโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา ระยะเวลาที่ใช้ สถานที่ กิจกรรมให้สอดคล้องกับนิยามที่กำหนดไว้

3. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ขั้นการฝึกประสบการณ์แบบเต็มรูปแบบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบว่าโปรแกรมนี้สอดคล้องกับนิยามคำศัพท์เฉพาะ มีเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และกิจกรรมที่มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร

4. นำโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ขั้นการฝึกประสบการณ์เต็มรูปแบบไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูขั้นการฝึกประสบการณ์เต็มรูปแบบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาวิชาชีพครู ขั้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิชาเอกสังคม ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

6. นำโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูที่ทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุง เพื่อนำมาใช้ในการวิจัยต่อไป ซึ่งรายละเอียดของโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูจำนวน 10 ครั้ง ตามรายละเอียดดังนี้

ตาราง 6 แสดงตัวอย่างโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ครั้งที่	การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน			การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
	ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	
1.	การบรรยาย เรื่อง ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	-	การใช้ตัวแบบ เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่า	การให้ข้อเสนอแนะจากตัวแบบ
2.	การบรรยาย เรื่องการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	การฝึกทักษะการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนตามโจทย์ที่กำหนด	การใช้สารชักจูง เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่า	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ
3.	การบรรยาย เรื่องการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา	การฝึกทักษะการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาตามโจทย์ที่กำหนด	การอภิปรายกลุ่ม เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่า	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ
4.	การบรรยาย เรื่องการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน	การฝึกทักษะการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน	การจัดสภาพการณ์ที่พึงพอใจและการวาดภาพระบายสี เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่าและความรู้สึก	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ
5.	การบรรยาย เรื่องการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน	การฝึกทักษะการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน	การใช้บทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านพฤติกรรม	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

ตาราง 6 (ต่อ)

ครั้งที่	การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน			การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
	ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	
6.	การบรรยาย เรื่องการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน	การฝึกทักษะการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน	การใช้บทบาทสมมติ เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านพฤติกรรม	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ
7.	การบรรยาย เรื่องการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียน	ฝึกทักษะการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียน	การใช้ตัวแบบ (VCD ครูต้นแบบ) เพื่อส่งเสริมเจตคติด้านพฤติกรรม	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ
8.	-	การใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้	การได้รับประสบการณ์ตรง เพื่อส่งเสริมเจตคติด้านพฤติกรรม	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ
9.	การบรรยาย เรื่องการวิเคราะห์ แปลผลข้อมูล และการอภิปรายผล	การฝึกทักษะการวิเคราะห์ และการแปลผลข้อมูลและการอภิปรายผล	ความคิดตอบโต้และการหาเหตุผลมาหักล้าง เพื่อส่งเสริมเจตคติด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ และการเล่าประสบการณ์ที่มีความภาคภูมิใจ
10.	การบรรยาย เรื่องการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	ฝึกทักษะการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน	กิจกรรมครูพันธุ์ใหม่ ใช้วิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมเจตคติด้านการสรุปและขยายผล	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ และการเล่าประสบการณ์ที่มีความภาคภูมิใจ

2. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยเป็นแบบวัดที่พัฒนามาจากความภาคภูมิใจโดยทั่วไปของตามแนวคิดของคูเปอร์สมิธ (Coopersmith. 1981) และต่อมา วรรณะ บรรจง (2551) ได้พัฒนาเป็นความภาคภูมิใจเฉพาะบทบาทวิชาชีพครูซึ่งได้ปรับปรุงมาจากแบบวัดของโรเซนเบิร์ก (Rosenberg. 1979) โดยมีการพิจารณาและประเมินคุณค่าของตนตามความรู้สึกเป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเองและแสดงถึงขอบเขตของความเชื่อที่บุคคลมีต่อความสามารถความสำเร็จและคุณค่าของตนเอง มีความปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในอาชีพครูและความเชื่อมั่นในตนเองในการประกอบอาชีพครู ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนามาเป็นการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) สร้างความตระหนักถึงคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคมเมื่อได้แสดงความสามารถตามบทบาทครูวิจัย 2) สร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน 3) สร้างการยอมรับผลการกระทำของตนเอง และ 4) สร้างความมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย หลังจากนั้นผู้วิจัยก็ได้นำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จากนั้นก็นำแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิชาเอกสังคมศึกษา จำนวน 37 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนก และความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยวิธีการครอนบาคแอลฟา (Alpha Coefficient) พบว่า เท่ากับ .9078

ลักษณะของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือการสร้าง ความตระหนักถึงคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคมเมื่อได้แสดงความสามารถตามบทบาทครูวิจัย การสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน การสร้างการยอมรับผลการกระทำของตนเอง และการสร้างความมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ โดยเป็นประโยคบอกเล่า ประกอบมาตราประเมิน 6 ระดับ จากมากที่สุด มาก ค่อนข้างมาก ค่อนข้างน้อย น้อย และน้อยที่สุด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

() ข้าพเจ้ามีความภูมิใจที่ได้้นำการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนมาพูดคุยกับเพื่อน ๆ

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

กรณีข้อความทางบวก จะให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ระดับคะแนน	6	คะแนน
มาก	ระดับคะแนน	5	คะแนน
ค่อนข้างมาก	ระดับคะแนน	4	คะแนน
ค่อนข้างน้อย	ระดับคะแนน	3	คะแนน
น้อย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน

กรณีข้อความทางลบ จะให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน
มาก	ระดับคะแนน	2	คะแนน
ค่อนข้างมาก	ระดับคะแนน	3	คะแนน
ค่อนข้างน้อย	ระดับคะแนน	4	คะแนน
น้อย	ระดับคะแนน	5	คะแนน
น้อยที่สุด	ระดับคะแนน	6	คะแนน

การแปลความหมาย ผู้ที่ตอบได้คะแนนรวมจากแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยสูงกว่าแสดงว่าเป็นผู้ที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยสูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

3. แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน

แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวัดระดับความมั่นใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับความยากที่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนามาจากแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของ ปรีดา เบ็ญการ (2548) และแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการเป็นครุณักวิจัย ของ วรรณะ บรรจง (2551) ซึ่งได้พัฒนามาจากแนวคิดของแบนดูรา ซึ่งการสร้างข้อคำถามนั้นจะนำมาจากขั้นตอนในการพัฒนาความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย

- การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
- การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
- การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน
- การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน

- การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
- การใช้วัดกรรมไปในการแก้ปัญหาผู้เรียน
- การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา
- การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย
- การเขียนรายงานการวิจัย

ทั้งนี้จะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และในแต่ละหัวข้อจะประกอบไปด้วยสถานการณ์ที่มีความยากที่แตกต่างกัน หรือต้องใช้ความพยายามที่แตกต่างกันด้วย หลังจากนั้นผู้วิจัยก็ได้นำแบบการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จากนั้นก็นำแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิชาเอกสังคมศึกษา จำนวน 37 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยวิธีการครอนบาคแอลฟา (Alpha Coefficient) พบว่าค่าเท่ากับ .9720

ลักษณะของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 11 อันดับ เริ่มจาก ไม่สามารถทำได้ ไปจนถึง ทำได้และมั่นใจมากที่สุด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน

() ท่านสามารถสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

การแปลความหมาย ผู้ที่ตอบได้คะแนนรวมจากแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

4. แบบวัดสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

4.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวัดระดับความรู้ในการวิจัยในชั้นเรียน โดยมีการพัฒนามาจากแบบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของวโร เฟิงส์วสต์ (2548) ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ หลังจากนั้นผู้วิจัยก็นำแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จากนั้นก็นำแบบแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิชาเอกสัมคมศึกษา จำนวน 37 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นแบบ KR 20 ได้เท่ากับ .6155 รวมทั้งนำมาหาค่าความยากง่ายมีค่าตั้งแต่ .216–.783 ส่วนค่าอำนาจจำแนกใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ซึ่งกลุ่มสูงได้เท่ากับ 30 คะแนน และกลุ่มต่ำได้เท่ากับ 25 คะแนน จากนั้นจึงได้ทดสอบด้วยสถิติที (Independent t-test) และคัดเลือกไว้เฉพาะข้อที่ค่าทีที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากข้อคำถามทั้งหมดที่นำไปทดลองใช้จำนวน 60 ข้อ ปรากฏว่าได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จำนวน 45 ข้อ ซึ่งรายละเอียดของการหาคุณภาพค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อคำถามแต่ละข้อและทั้งฉบับได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก ก.

สำหรับลักษณะของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก โดยข้อที่ตอบถูกต้องจะได้ 1 คะแนนต่อ 1 ข้อคำถาม และตอบผิดจะได้ 0 คะแนนต่อข้อคำถาม ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

() ข้อใดเป็นลักษณะของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

- ก. เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
- ข. เป็นปัญหาที่ต้องใช้เวลาในแก้
- ค. เป็นปัญหาที่ต้องค้นหาสาเหตุที่เกิดขึ้น
- ง. เป็นปัญหาที่ทุกคนเห็นร่วมกัน
- จ. เป็นปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

การแปลความหมาย ผู้ที่ตอบได้คะแนนรวมจากแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

4.2 แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวัดระดับความคิดเห็นที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยได้ปรับปรุงมาจากแบบวัดทัศนคติต่อการวิจัยของนอร์ตัน นวลไย (2545) และปริดา เบญจการ (2548) หลังจากสร้างเสร็จผู้วิจัยก็นำแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ จากผลการหาค่าความสอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จากนั้นก็นำแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน มาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิชาเอกสังคมศึกษา จำนวน 37 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยวิธีการครอนบาคแอลฟา (Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับเท่ากับ .8997

ซึ่งแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบมาตราประเมิน 6 ระดับ จากมากที่สุด มาก ก่อนข้างมาก ก่อนข้างน้อย น้อย และน้อยที่สุด ดังตัวอย่าง

ตัวอย่าง แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

() การทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นการเพิ่มภาระงานให้ครูโดยใช้เหตุ

เห็นด้วยที่สุด เห็นด้วย ก่อนข้างเห็นด้วย ก่อนข้างไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนน

กรณีข้อความทางบวก จะให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยที่สุด	ระดับคะแนน	6	คะแนน
เห็นด้วย	ระดับคะแนน	5	คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	ระดับคะแนน	4	คะแนน
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน

กรณีข้อความทางลบ จะให้คะแนนดังนี้			
เห็นด้วยที่สุด	ระดับคะแนน	1	คะแนน
เห็นด้วย	ระดับคะแนน	2	คะแนน
ค่อนข้างเห็นด้วย	ระดับคะแนน	3	คะแนน
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ระดับคะแนน	5	คะแนน
ไม่เห็นด้วยที่สุด	ระดับคะแนน	6	คะแนน

การแปลความหมาย ผู้ที่ตอบได้คะแนนรวมจากแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน สูงแสดงว่าเป็นผู้ที่เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

4.3 แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน

แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการประเมินการแสดงผลออกมาโดย การทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นผลผลิตโดยเป็นชิ้นงานหรือร่องรอยและหลักฐานที่ของชิ้นงานนั้นๆ ประกอบด้วย

4.3.1 การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ร่องรอยของ การสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทำให้การเรียนการสอนไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ อันจะนำไปสู่การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

4.3.2 การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การระบุถึงสิ่งที่ทำให้ การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามที่วางไว้ โดยเป็นปัญหาทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย หรือทักษะพิสัย

4.3.3 การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง หมายถึง การค้นหาวิธีการแก้ปัญหาหรือนวัตกรรมจากแหล่งต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมในการแก้ปัญหาต่อไป

4.3.4 การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนด วิธีการที่จะใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งจะต้องมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับนวัตกรรมนั้น เป็นอย่างดี

4.3.5 การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดรูปแบบตลอดจน วิธีการในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน

4.3.6 การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การกำหนดแผนงานที่ ผู้วิจัยกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการกำหนดขั้นตอนต่างๆ ของการวิจัยไว้อย่างชัดเจน

4.3.7 การใช้นวัตกรรมไปในการแก้ปัญหาผู้เรียน หมายถึง การนำวิธีการที่ได้มา จากการค้นคว้า และสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยมีร่องรอยหรือหลักฐาน ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

4.3.8 การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา หมายถึง การเลือกใช้สถิติได้เหมาะสมกับระดับการวัดของข้อมูล รวมทั้งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และสมมติฐานของการวิจัย

4.3.9 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย หมายถึง การสรุปประเด็นต่างๆ โดยการนำความรู้และข้อมูลที่มีอยู่มาใช้ในการอภิปรายผลการใช้นวัตกรรมได้อย่างมีหลักการและมีเหตุผล

4.3.10 การเขียนรายงานการวิจัย หมายถึง การนำเสนอผลการวิจัยตามหลักวิชาการ ซึ่งมีรูปแบบและโครงสร้างที่เป็นลักษณะสากล

โดยลักษณะของแบบประเมินเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก 4 คะแนน ดี 3 คะแนน พอใช้ 2 คะแนน ควรปรับปรุง 1 คะแนน และไม่สมบูรณ์ 0 คะแนน ดังแสดงในตัวอย่าง ดังนี้

ตัวอย่าง แบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน

1. การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

ตาราง 7 แสดงตัวอย่างแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาครบตามที่กำหนด และ 2. ปัญหาการวิจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้โดยไม่ต้องมีการปรับปรุง
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาครบตามที่กำหนด และ 2. ปัญหาการวิจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้โดยมีการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาไม่ครบตามที่กำหนด หรือ 2. ปัญหาการวิจัยยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง หรือ 3. สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้โดยต้องมีการปรับปรุง

ตาราง 7 (ต่อ)

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาไม่ครบตามที่กำหนด หรือ 2. ปัญหาการวิจัยยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง หรือ 3. ไม่สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

ความหมายของการให้คะแนน เป็นดังนี้

4	คะแนน	ระดับดีมาก	หมายถึง	ชิ้นงานหรือร่องรอยการปฏิบัติการวิจัยที่ ประเมินคุณลักษณะครบตามคำอธิบาย
3	คะแนน	ระดับดี	หมายถึง	ชิ้นงานหรือร่องรอยการปฏิบัติการวิจัยที่ ประเมินคุณลักษณะไม่ครบบางส่วนตาม คำอธิบายคุณลักษณะ
2	คะแนน	ระดับพอใช้	หมายถึง	ชิ้นงานหรือร่องรอยการปฏิบัติการวิจัยที่ ประเมินคุณลักษณะส่วนใหญ่ไม่ครบ บางส่วนตามคำอธิบายคุณลักษณะ
1	คะแนน	ระดับควรปรับปรุง	หมายถึง	ชิ้นงานหรือร่องรอยการปฏิบัติการวิจัยที่ ประเมินไม่มีคุณลักษณะตามคำอธิบาย
0	คะแนน	ระดับไม่สมบูรณ์	หมายถึง	ไม่มีการส่งชิ้นงาน

การแปลความหมาย การประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย ซึ่งนักศึกษาที่ได้คะแนนรวมจากผลการประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีทักษะการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนรวมจากแบบประเมินสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงแสดงว่าเป็นผู้ที่มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สูงกว่าผู้ที่ตอบได้คะแนนต่ำกว่า

ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นประเมิน
2. สร้างแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ตามนิยามปฏิบัติการ หลังจากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้และปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ตลอดจนความถูกต้องของภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไข
3. นำแบบประเมินนำไปทดลองให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านร่วมประเมินในเรื่องเดียวกัน เพื่อตรวจสอบสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน ด้านความเป็นปรนัย
4. หาความเชื่อมั่นของแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการหาความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .876

4.4 การสนทนากลุ่ม (Focus Group) แนวคำถามการสนทนากลุ่ม เป็นการสนทนาในประเด็นการประเมินผลการโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรม โดยตัวอย่างของคำถามมีดังนี้

1. ขอให้นักศึกษาเล่าถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
2. ขอให้นักศึกษาเล่าถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการร่วมโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
3. ขอให้นักศึกษาให้ข้อเสนอแนะในการจัดโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งการรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1. ขั้นเตรียมการ ซึ่งผู้วิจัยได้เตรียมการ ดังนี้

1. รวบรวมนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/ 2551 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่อยู่ในขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นเต็มรูป จากโปรแกรมวิทยาศาสตรทั่วไป, โปรแกรมวิชาภาษาไทย, โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ, โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์, โปรแกรมวิชาสังคมศึกษา, โปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ และโปรแกรมวิชาศิลปกรรม จำนวน 232 คน

2. สุ่มนักศึกษาเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยการวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งนักศึกษากลุ่มภาษาอังกฤษ เป็นกลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 33 คน และกลุ่มภาษาไทย เป็นกลุ่มควบคุมไม่ได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 33 คน

3. นัดแนะนักศึกษากลุ่มทดลอง เพื่อประชุมชี้แจงโครงการส่งเสริมความภาคภูมิใจ บทบาทครูวิจัยและความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของ นักศึกษาครูในชั้นการฝึกประสบการณ์เต็มรูป

4. ให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มตอบแบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาท ครูวิจัยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดทัศนคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนแบบ วัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน

5. นำคะแนนจากการวัดการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน มาคำนวณหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

5.1 นักศึกษาที่มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ต่ำกว่า 25 จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถ ของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับต่ำ

5.2 นักศึกษาที่มีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์สูงกว่า 75 จะเป็นผู้ที่มีการรับรู้ความสามารถ ของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง

ขั้นตอนที่ 2. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมการส่งเสริมความภาคภูมิใจ บทบาทครูวิจัยในกระบวนการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูในชั้นการฝึกประสบการณ์ เต็มรูป จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 6 ชั่วโมง โดยจะใช้เวลาพัฒนาในวันเสาร์และวันอาทิตย์ เพราะเป็น วันที่นักศึกษาไม่ได้ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยการทดลองได้มีกิจกรรมในแต่ละครั้ง ดังนี้

ตัวอย่าง ตารางการจัดกิจกรรมในชั้นการทดลอง

ตาราง 8 แสดงตัวอย่าง ตารางการจัดกิจกรรมในชั้นการทดลอง

ครั้งที่	กิจกรรม	จุดประสงค์
1.	การให้ความรู้พื้นฐานของการวิจัยใน ชั้นเรียนและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ กับครูผู้เชี่ยวชาญ ที่ได้ใช้การวิจัยใน ชั้นเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอน	เพื่อให้ศึกษามีความรู้พื้นฐานของการ วิจัยในชั้นเรียนและเกิดความตระหนัก ตลอดจนเห็นความสำคัญของการวิจัยใน ชั้นเรียนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการ พัฒนาการเรียนการสอน

ตาราง 8 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	จุดประสงค์
2.	การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนและการใช้ตัวแบบ เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้านความสามารถและคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งเห็นว่าตนเองมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนรวมทั้งเห็นคุณค่าของการใช้วิจัยในชั้นเรียนในการพัฒนาผู้เรียน
3.	การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความสามารถในการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน และเชื่อในความสามารถที่จะกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนได้
4.	การกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความสามารถในการเผชิญอุปสรรค	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียนและเกิดความสามารถในการจัดการกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการทำวิจัยในชั้นเรียน
5.	การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความสามารถในการออกแบบการวิจัย	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนและเกิดความสามารถในการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
6.	การวางแผนการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความสามารถในการรวบรวมข้อมูล	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการวางแผนการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียนและเห็นถึงคุณค่าในตนเองด้านความสำคัญของการรวบรวมข้อมูล

ตาราง 8 (ต่อ)

ครั้งที่	กิจกรรม	จุดประสงค์
7.	การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน และการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ในการเผชิญอุปสรรค	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนและเกิดความสามารถในการจัดการกับอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในการเขียนเค้าโครงทำวิจัยในชั้นเรียน
8.	การใช้วัตรกรรมไปในการแก้ปัญหา ผู้เรียนและการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองเกี่ยวกับคุณค่าของการใช้วัตรกรรมในการพัฒนาผู้เรียน	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะในการนวัตกรรมการแก้ปัญหาการเรียนการสอนและเห็นคุณค่าของการใช้วัตรกรรมในการพัฒนาผู้เรียน
9.	การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา รวมทั้งการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองในการเผชิญอุปสรรค	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหาและเห็นคุณค่าในตนเองในการเผชิญอุปสรรคเกี่ยวกับการเผชิญอุปสรรค
10.	การเขียนรายงานการวิจัยและการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการเผชิญอุปสรรค รวมทั้งจรรยาบรรณของการวิจัย	เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนและเห็นถึงคุณค่าในตนเองในการเผชิญอุปสรรคและจรรยาบรรณของการวิจัย

หมายเหตุ ในการพัฒนาแต่ละครั้งจะมีภาคทฤษฎีซึ่งจะพัฒนาในวันเสาร์ และมีการฝึกปฏิบัติจริงในวันจันทร์ – ศุกร์ ในขณะที่นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ตัวอย่าง แผนการจัดกิจกรรมครั้งที่ 2 การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้านความสามารถและเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนโดยการใช้นวัตกรรมสมมุติและการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้านความสามารถและการเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของตนเองได้
3. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถจำแนกประเภทของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนตามความมุ่งหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนได้
4. เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเลือกปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของตนเองเพื่อใช้ในการพัฒนา/ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้

ขั้นตอนการทำกิจกรรม

ผู้วิจัยจะเริ่มจากการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้านความสามารถและการเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนก่อนและหลังจากนั้นจะพัฒนาความสามารถการวิจัยในชั้นเรียนด้านการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยสนทนากลุ่มกับนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนที่นักศึกษาไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
2. ผู้วิจัยนำภาพที่บันทึกไว้ซึ่งเป็นภาพที่แสดงถึงพฤติกรรมที่ไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียน
3. ให้นักศึกษาตอบใบงานที่กำหนดว่าหากนักศึกษาไม่แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนจะมีอะไรเกิดตามมาบ้าง และจะมีผลต่อการจัดการเรียนการสอนอย่างไร
4. ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มและร่วมอภิปรายผลที่เกิดขึ้นจากการแสดงพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนของนักเรียน
5. ให้แต่ละกลุ่มแสดงบทบาทของความเป็นครูในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วร่วมกันสะท้อนความรู้สึกที่ได้รับจากกิจกรรมนี้

ผู้วิจัยจะให้นักศึกษาพักประมาณ 15 นาที เพื่อเข้าห้องน้ำและรับประทานอาหารว่าง และต่อกิจกรรมการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ตามรายละเอียด ดังนี้

ตาราง 9 แสดงตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมครั้งที่ 2 การพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครู
วิจัยด้านความสามารถและเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนโดยการใช้บทบาทสมมุติและการ
สำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ
1. ปัญหาและ สาเหตุของปัญหา การวิจัยในชั้นเรียน 2. ระดับและ ประเภทของปัญหา การวิจัยในชั้นเรียน 3. วิธีการวิเคราะห์ ปัญหาการวิจัยใน ชั้นเรียน	ผู้วิจัยได้บรรยายถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหา การวิจัยในชั้นเรียน ระดับและประเภทของปัญหา การวิจัยในชั้นเรียน วิธีการวิเคราะห์ปัญหาการ วิจัยในชั้นเรียนและ เกณฑ์การคัดเลือกปัญหา การวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 2 ชั่วโมง)	- เอกสาร ประกอบการ บรรยาย - power point
4. เกณฑ์การ คัดเลือกปัญหาการ วิจัยในชั้นเรียน	ร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับปัญหาและสาเหตุของ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ระดับและประเภทของ ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน วิธีการวิเคราะห์ปัญหา การวิจัยในชั้นเรียนและ เกณฑ์การคัดเลือก ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 9 – 10 คน แล้วนำมาเสนอหน้าห้อง (เวลา 2 ชั่วโมง 30 นาที)	- ใบงานการ วิเคราะห์ปัญหาการ วิจัยในชั้นเรียน (กลุ่ม) - กระดาษพับรูปสามเหลี่ยม
	วิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของตนเอง และนำเสนอเป็นงานเดี่ยวในครั้งต่อไป (เวลา 30 นาที)	- ใบงานการ วิเคราะห์ปัญหาการ วิจัยในชั้นเรียน (เดี่ยว)

การประเมินผล

1. ผู้วิจัยใช้การสังเกตขณะที่นักศึกษาทำกิจกรรม และการตอบคำถามภายหลังการจัดกิจกรรม

2. การตรวจใบงานเดี่ยวและใบงานกลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อุปกรณ์

1. กระดาษสำหรับวาดภาพ
2. ดินสอสี
3. กระดาษฟลิพชาท
4. ใบงานกลุ่มกิจกรรมการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
5. ใบงานเดี่ยวกิจกรรมการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

เวลาที่ใช้ ในการใช้โปรแกรมแต่ละครั้งจะใช้เวลาทั้งหมดครั้งละ 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นกาพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย จำนวน 1 ชั่วโมง และการพัฒนาความสามารถด้านการวิจัยในชั้นเรียน 5 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 3. ขั้นติดตามผล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ภายหลังเสร็จสิ้นในขั้นตอนการทดลอง ทั้ง 10 ครั้ง โดยมีการดำเนินการ ดังนี้

1. นัดให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองในบทบาทครูวิจัย แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งส่งรายงานการวิจัยให้แก่ผู้วิจัย

2. ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus group) เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

3. ตรวจให้คะแนนทักษะการวิจัยในชั้นตามแบบประเมินทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

4. บันทึกคะแนนจากแบบวัดในโปรแกรมสำเร็จรูป ของนักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ประกอบด้วย

- คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ทั้งก่อนและหลังการทดลอง
- คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งก่อนและหลังการทดลอง
- คะแนนความเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งก่อนและหลังการทดลอง
- คะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยจะใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistical) ประกอบด้วย จำนวน ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile)

2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistical) ซึ่งใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปรแบบสองทาง (Two way MANCOVA) ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 – 3

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพจากผลการสนทนากลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อนักศึกษาครู ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป มีสมมุติฐานในการวิจัย ดังนี้

1. มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

2. นักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำ ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

3. นักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับความหมายในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ที่ตรงกัน ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$S_{\bar{x}}$	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการประมาณค่าเฉลี่ย
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของค่าความแตกต่างระหว่างข้อมูลและค่าเฉลี่ยของกลุ่มข้อมูล (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean Square)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
p	แทน	ค่าระดับนัยสำคัญของการทดสอบ

df	แทน	ค่าองศาอิสระ (Degree of Freedom)
Wilks' Λ	แทน	ค่าสถิติทดสอบ แลมปีต้า (Λ) ของวิลคส์ (Wilks)
Cov.	แทน	ตัวแปรร่วม คือ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
A	แทน	กลุ่มเปรียบเทียบ แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
B	แทน	ระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ต่ำ และสูง

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมุติฐานของการวิจัย เป็น 3 ตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม จำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อทดสอบสมมุติฐานประกอบด้วย

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 เกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2 เกี่ยวกับนักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำ ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 3 เกี่ยวกับการนักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

2.3.1 การเปรียบเทียบระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับ/ไม่ได้รับโปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

2.3.2 กราฟแสดงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับ/ไม่ได้รับโปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสนทนากลุ่ม เพื่อยืนยันข้อมูลเชิงปริมาณในตอนที่ 2 และมุ่งหารายละเอียดของผลการใช้โปรแกรม

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/ 2551 ที่อยู่ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป จำนวน 66 คน ซึ่งได้มาจากสุ่มเข้ากลุ่มด้วยวิธีการจับฉลาก ปรากฏว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 33 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยจับฉลากได้เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 33 คน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปรตาม	กลุ่มทดลอง (n=33)		กลุ่มควบคุม (n=33)	
	Mean	SD.	Mean	SD.
1. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	106.61	9.747	95.15	12.691
2. สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน				
2.1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	29.70	3.107	24.97	3.844
2.2 เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	130.70	12.438	113.51	15.377
2.3 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	32.91	.980	28.00	1.199

จากตาราง 10 พบว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามประกอบด้วยคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองในบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม ของนักศึกษากลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกตัวแปร

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรมจำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้ระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนเป็นตัวแปรจัดประเภท (Block) มี 2 ระดับ คือ ระดับต่ำ และระดับสูง โดยใช้ตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 25 เป็นกลุ่มต่ำ ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 88 คะแนนลงมา จำนวน 16 คน และตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 เป็นกลุ่มสูง ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 126 คะแนนขึ้นไป จำนวน 17 คน จึงได้นำเสนอค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังการทดลอง ดังรายละเอียดในตาราง 11

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม จำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถของตน
ในการวิจัยในชั้นเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปรตาม	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	ระดับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน.				ระดับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน.			
	กลุ่มต่ำ (n=9)		กลุ่มสูง (n=8)		กลุ่มต่ำ (n=7)		กลุ่มสูง (n=9)	
	Mean	SD.	Mean	SD.	Mean	SD.	Mean	SD.
1. การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน บทบาทครูวิจัย	107.11	9.571	112.5	10.714	102.86	6.644	93.556	11.359
2. สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน								
2.1 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	28.66	3.708	30.00	2.390	24.00	4.546	24.22	5.674
2.2 เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	129.78	13.962	138.37	15.352	120.14	20.146	109.33	11.011
2.3 ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	32.67	0.707	33.50	1.195	27.71	0.951	28.44	1.424

จากตาราง 11 พบว่าเมื่อจำแนกตามระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน และพิจารณาตัวแปรตามที่ละตัวในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า

คะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของกลุ่มควบคุมที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ และในภาพรวมก็พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกระดับของการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มควบคุมที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำจะไม่แตกต่างกัน ส่วนคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำ และเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่าคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกระดับของการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มควบคุมที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนสูงมีคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ และในภาพรวมก็พบว่าคะแนนเฉลี่ยของเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกระดับของการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนนเฉลี่ยของทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มควบคุมที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนต่ำมีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการวิจัยในชั้นเรียนต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ และในภาพรวมก็พบว่าคะแนนเฉลี่ยของทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกระดับของการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน

1.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน คะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนทักษะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังการใช้โปรแกรม

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย คะแนนความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และคะแนนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ก่อนหลังการใช้โปรแกรม

ตัวแปร	การรับรู้ความสามารถ ของตนด้าน การวิจัยในชั้นเรียน	การเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านบทบาทครูวิจัย (post-test)	ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้น เรียน (post-test)	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน (post-test)	ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน
การรับรู้ความสามารถของ ตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน	-	-.052	.000	-.075	.019
การเห็นคุณค่าในตนเองด้าน บทบาทครูวิจัย (Pre-test)	.302 *	-.109	-.045	-.010	-.503
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยใน ชั้นเรียน (Pre-test)	-.067	.373 **	.557 **	.200	.352 **
เจตคติต่อการวิจัยในชั้น เรียน (Pre-test)	.045	-.015	.167	.224	.226

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 12 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน แต่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งความสัมพันธ์ของการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับตัวแปรอื่นๆ ดังกล่าว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยก่อนการใช้โปรแกรม (Pre-test) มีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม (Pre-test) มีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนและทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม (Pre-test) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่าในภาพรวมของตัวแปรตาม ซึ่งประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมในทุกตัวแปร ซึ่งจะมีการทดสอบระดับนัยสำคัญด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปรต่อไป และจะมีการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นตัวแปรจัดประเภท (Block) กับตัวแปรตามของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการใช้ตัวแปรความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม เป็นตัวแปรร่วม (Covariate) ทั้งนี้เพราะพิจารณาจากความสัมพันธ์ของตัวแปรความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรมที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามทุกตัว ดังนั้นตัวแปรความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม จึงเป็นตัวแปรที่เหมาะสมในการใช้เป็นตัวแปรร่วม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อการทดสอบสมมุติฐาน

ก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อการทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของการทดสอบความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร (MANCOVA) โดยได้ตรวจสอบการแจกแจงแบบปกติหลายตัว ความเบ้ (Skewness) ความโด่ง (Kurtosis) ความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวน แปรปรวนร่วม และความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรร่วมกับตัวแปรตาม ทั้งนี้ผลการแจกแจงแบบปกติจะพิจารณาควบคู่ไปกับค่า Shapiro–Wilk พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน นั้นมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับการตรวจสอบความเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวน–แปรปรวนร่วม โดยใช้ Box's M Test พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหมายถึงไม่มีความแตกต่างของเมทริกซ์ความแปรปรวน–แปรปรวนร่วม ในส่วนความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรร่วมกับตัวแปรตาม พบว่าการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน มีความสัมพันธ์เชิงเส้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเพียงเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (รายละเอียดได้แสดงภาคผนวก ข.) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น ของการทดสอบความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปร (MANCOVA) จึงสามารถนำไปทดสอบสมมุติฐาน ต่อไป

2.1 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

ตาราง 13 ผลการทดสอบปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

Multivariate Tests					
Effect	Wilks'lamda	Multivariate F-statistic	Degree of Freedom		Sig.
			Hypothesis	Error	
Cov.	.487	6.581	4.000	25.000	.001
A	.133	40.664	4.000	25.000	.000
B	.783	1.736	4.000	25.000	.174
A*B	.743	2.159	4.000	25.000	.103

จากตาราง 13 พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\Lambda = 0.743$, Multivariate F-statistic = 2.159 , $p = .103$)

และเมื่อพิจารณาปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนกับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู พบว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนกับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($\Lambda = 0.783$, Multivariate F-statistic = 1.736 , $p = .174$) นั่นแสดงว่าเมื่อไม่พบปฏิสัมพันธ์ของระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นตัวแปรจัดกลุ่ม (Block) จึงได้ทดสอบอิทธิพลหลัก (Main Effect) เกี่ยวกับนักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม โดยไม่ได้นำระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นตัวแปรจัดกลุ่ม

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 เกี่ยวกับนักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

ตาราง 14 การเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้และไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

Multivariate Tests						
Effect	Wilks'lamda	Multivariate F-statistic	Degree of Freedom Hypothesis	Error	Sig.	Partial Eta Squared
Cov.	.751	4.965	4.000	60.000	.002	.249
A	.137	94.443	4.000	60.000	.000	.863

Univariate – test							
ตัวแปรตาม	แหล่งความแปรปรวน	Adjusted SS	df	Adjusted MS	F	p-value	Partial η^2
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	Cov.	360.968	1	360.968	2.903	.093	.044
	Group	1082.054	1	1082.054	8.703	.004	.121
	Error	7833.154	63	124.336			
	Total	10359.030	65				
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	Cov.	130.705	1	130.705	12.644	.001	.167
	Group	142.808	1	142.808	13.815	.000	.180
	Error	651.234	63	10.337			
	Total	1150.667	65				

ตาราง 14 (ต่อ)

Univariate – test							
ตัวแปรตาม	แหล่งความแปรปรวน	Adjusted SS	df	Adjusted MS	F	p-value	Partial η^2
เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	Cov.	33.402	1	33.402	.169	.683	.003
	Group	4205.966	1	4205.966	21.226	.000	.252
	Error	12483.810	63	198.156			
	Total	17388.258	65				
ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	Cov.	2.319	1	2.319	1.963	.166	.030
	Group	341.193	1	341.193	288.880	.000	.821
	Error	74.408	63	1.181			
	Total	474.36	65				

จากตาราง 14 พบว่า ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($\Lambda = 0.137$, Multivariate F-statistic = 94.443 , $p < .001$) แสดงว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรม แตกต่างกันอย่างแท้จริงในภาพรวม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ความแตกต่างในแต่ละตัวแปรตามโดยใช้การทดสอบระดับ Univariate เป็นลำดับต่อไป โดยผลการวิเคราะห์สามารถสรุปได้ ดังนี้

ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรม เพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F_{(1,64)} = 8.703$, $p\text{-value} = .004$) โดยที่ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษากลุ่มที่ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งมีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .121 (partial $\eta^2 = .121$, $p\text{-value} = .004$)

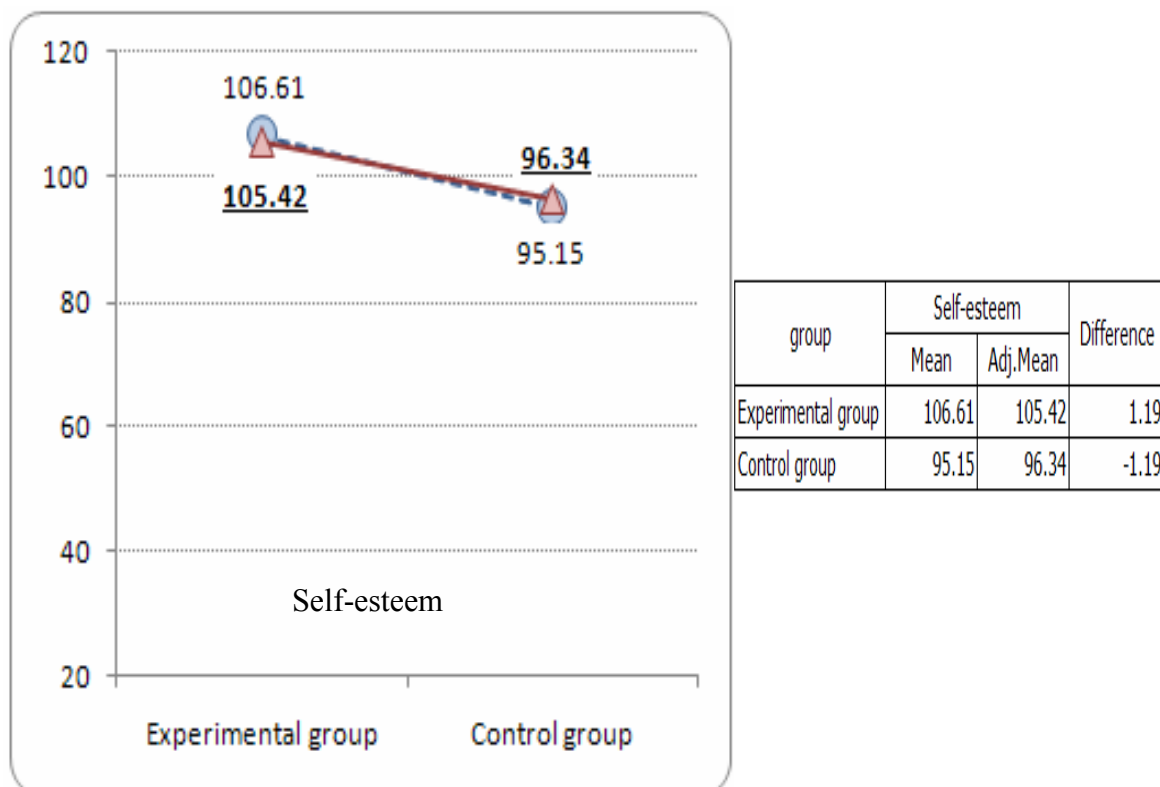
สำหรับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถแยกได้ตามองค์ประกอบ ดังนี้

ระดับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F_{(1,64)} = 30.180$, $p\text{-value} = .000$) โดยที่ระดับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .180 (partial $\eta^2 = 0.180$, $p\text{-value} = .000$)

ระดับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F_{(1,64)} = 24.905$, $p\text{-value} = .000$) โดยที่ระดับเจตคติการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .252 (partial $\eta^2 = 0.252$, $p\text{-value} = .000$)

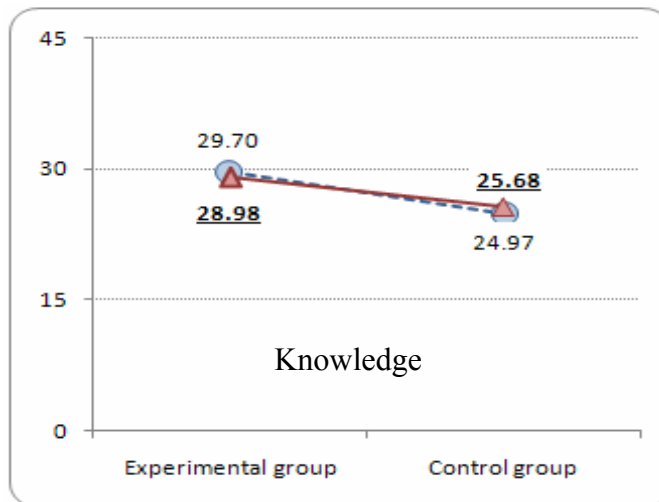
ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F_{(1,64)} = 331.678$, $p\text{-value} = .000$) โดยที่ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .821 (partial $\eta^2 = 0.821$, $p\text{-value} = .000$)

2.3.1 กราฟแสดงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

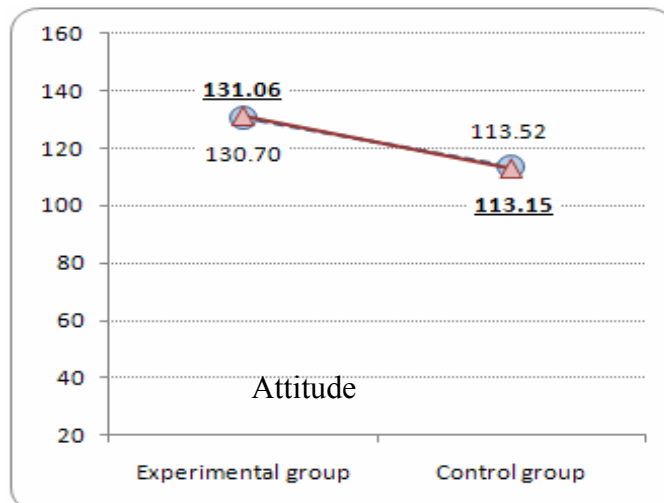

ภาพประกอบ 4 แสดงระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนภายหลังจากการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

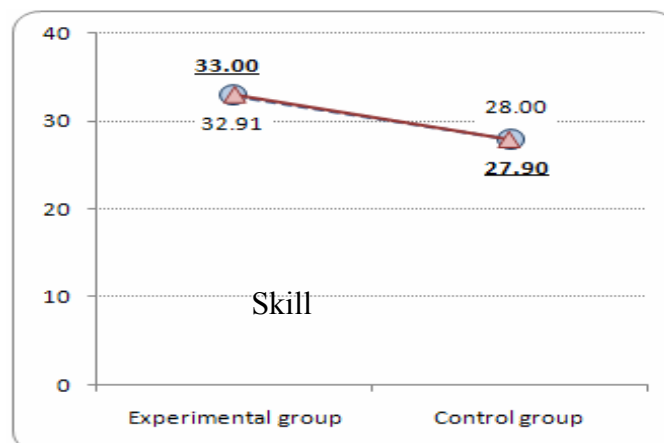
2.3.2 กราฟแสดงระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้
รับโปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

group	Knowledge		Difference
	Mean	Adj. Mean	
Experimental group	29.70	28.98	0.71
Control group	24.97	25.68	-0.71

group	Attitude		Difference
	Mean	Adj. Mean	
Experimental group	130.70	131.06	-0.36
Control group	113.52	113.15	0.36

group	Skill on CAR		Difference
	Mean	Adj. Mean	
Experimental group	32.91	33.00	-0.10
Control group	28.00	27.90	0.10

ภาพประกอบ 5 แสดงระดับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มใช้/ไม่
ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยใน
ชั้นเรียนหลังจากการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการสนทนากลุ่ม เพื่อยืนยันข้อมูลเชิงปริมาณในตอนที่ 2 และมุ่งหารายละเอียดของผลการใช้โปรแกรม

จากผลการสนทนากลุ่มภายหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 33 คน ที่ได้รายงานผลการใช้โปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ค.) ซึ่งสามารถสรุปได้ตามตัวแปรการวิจัยได้ ดังนี้

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ซึ่งในการส่งเสริมจะใช้การโดยฝึกให้นักศึกษารสร้างความสำเร็จให้กับตนเองด้วยการฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการกำหนดคะแนนด้วยตนเอง โดยให้นักศึกษานับที่คะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะตรวจผลงานและให้คำแนะนำตลอดจนการให้กำลังใจ ร่วมกับการใช้ตัวแบบที่ประสบความสำเร็จในอาชีพครู ซึ่งจากวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณพบว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม มีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .121 นอกจากนี้นักศึกษากลุ่มที่ได้รับโปรแกรม ได้เห็นถึงคุณค่าของการวิจัยตามบทบาทของครู ดังคำพูดที่ว่า

“ผมเพิ่งเห็นคุณค่าของการทำวิจัย ซึ่งผมได้ทำสื่อนวัตกรรมมาใช้แก้ปัญหาของเด็กของผม คือเด็กนักเรียนจำศัพท์ไม่ได้ พอผมได้มาเรียนรู้ผมก็ได้ทำนวัตกรรมแล้วก็นำไปใช้กับนักเรียนปรากฏว่า ปัญหานี้ลดลง คือนักเรียนผม มีความรู้ความสามารถในการจำศัพท์อังกฤษได้มากขึ้น ทำให้ผมรู้ว่าการวิจัยนี้มันมีประโยชน์ จริง ๆ แล้วก็ยังสามารถนำไปแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนได้”

นอกจากนั้นนักศึกษาก็รู้สึกถึงความภาคภูมิใจ ในความสามารถของตนเองที่สามารถผลิตนวัตกรรมสำหรับใช้แก้ปัญหานักเรียน ดังคำพูดที่ว่า

“เริ่มแรกเลยก่อนที่จะมาถึงตรงนี้ ก่อนที่จะมาเข้าร่วมโครงการ แ่เชื่อว่าทำวิจัย มันเป็นเรื่องยาก มันเป็นเรื่องทางการทางวิทยาศาสตร์ น่าจะยาก เพราะรู้สึกว่าวิจัยยากมาก ๆ แต่พอร่วมจริง ๆ แล้วมันได้มากกว่าที่คิด ได้มากกว่าคำว่า ได้มากกว่าวิจัยวิจัย 5 บท ได้มากกว่าชิ้นงาน และพอมาอยู่ตรงนี้ได้รู้สึกซึ่งถึงวิจัย ว่าวิจัยมันได้ได้ยากอย่างที่เราคิด และบทที่ 2 ที่เคื่ว่ากันว่ามันยาก มันก็ไม่ได้ยากอย่างที่เราคิด ก็หาได้ พอถึงบทที่ 3 บทที่ 4 ทำไปทำมามันก็ไม่เหมือนกับที่เราจินตนาการไว้ แบบว่ามันไม่ได้แบบว่าลงการ และยากเย็นอะไรขนาดนั้น พอได้เล่มแล้วได้นวัตกรรมอีกเล่มหนึ่ง ทุกอย่างก็ได้มา 2 เล่ม และได้ความภาคภูมิใจที่ได้มา ด้วยตนเองแล้ว มันยังเหนือคำบรรยายค่ะ”

“ได้มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เห็นคุณค่าในการทำวิจัย พอเรียน ๆ ไปวิจัยฉบับนี้รู้สึกภูมิใจที่แบบว่าเออเราก็ทำได้นะ สำเร็จด้วยตัวเราเองทำให้สามารถทำวิจัยได้ และเห็นคุณค่าของมัน”

สรุปได้ว่าการใช้โปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สามารถพัฒนาให้นักศึกษามีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยได้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม

สำหรับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถแยกได้ตามองค์ประกอบ ดังนี้

ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษา ซึ่งพัฒนาโดยการฝึกอบรมเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาของการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ครั้งประกอบด้วย ความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน การสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน, การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง, การสร้างและกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน, การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน, การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน, การใช้นวัตกรรมในการแก้ปัญหาผู้เรียน, การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา, การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย และจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณพบว่าระดับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .180 ทั้งนี้ นักศึกษากลุ่มที่ได้รับโปรแกรม ยังได้รายงานเพิ่มเติมว่าได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าที่เรียนในห้องเรียน ดังคำพูดที่ว่า

“ได้ความรู้มาเยอะค่ะเกี่ยวกับงานวิจัย ถ้าเกิดหนูไม่ได้เข้าโครงการนี้หนูอาจจะทำวิจัยไม่ได้ เพราะจากที่หนูได้เรียน ขึ้นปี 5 แล้วยังไม่รู้เกี่ยวกับการวิจัยเนี่ยยาก กว่าที่จะผ่านก็ยากแต่ว่าพอได้เข้าโครงการนี้มันก็ไม่ได้ยากก็ทำได้ค่ะ”

“ถ้าสมมติว่าไม่มีโครงการนี้ วิจัยของเราไม่รู้จะเป็นอย่าง สะเปะสะปะ ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร พอได้มาเข้าโครงการนี้ ได้รู้ว่าเออขั้นตอนการเขียนการวิจัย เป็นยังไง ประวัติความเป็นมา จุดประสงค์อย่างไร เออได้รู้ชัดเจน ได้พัฒนานวัตกรรมของเรา และได้พัฒนาเด็กให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่”

ระดับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยการส่งเสริมให้นักศึกษาวิชาชีพครูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการให้สารชั่งจูงจากครูต้นแบบ การให้ความรู้และประโยชน์ของการวิจัยชั้นเรียนรวมทั้งการจัดสถานการณ์ที่ครูมีการแก้ปัญหการเรียนการสอนด้วยการใช้การวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนการสร้างภูมิคุ้มกันให้เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนยังคงอยู่กับนักศึกษาด้วยการจัดทำโครงการเพื่อชักจูงให้ครูคนอื่นมาทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นการอนุรักษ์เจตคติต่อการวิจัย ในชั้นเรียนให้คงอยู่ต่อไป และจากวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณพบว่าระดับเจตคติการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม มีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .252 ทั้งนี้ นักศึกษาที่ได้รับโปรแกรม ยังได้รายงานเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการพัฒนาเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน ดังคำพูดที่ว่า

“ตอนแรกก็มีทัศนคติต่อการวิจัยในแง่ลบมากๆ จะคิดว่าการวิจัยเป็นอะไรที่ยาก คือคิดว่าถ้าทำไปแล้วตัวเองต้องทำไม่ได้แน่ๆ เลย แต่พอมีโอกาสได้มาเข้าร่วมโครงการนี้ ก็ทำให้เราได้เรียนรู้ เมื่อเกิดการเรียนรู้ เราก็สามารถนำมาใช้ ซึ่งโครงการนี้นอกจากทำให้เราจะได้ความรู้ทางด้านวิจัยแล้วเรายังมีกิจกรรมที่น่าสนใจ ในขณะที่เราร่วมกันดำเนินการ ตอนแรกคิดว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่น่าเบื่อ ก็คิดว่าคงเรียนแต่ทางด้านเนื้อหาทฤษฎีอย่างเดียว แต่พอเข้าร่วมจริงๆ มีกิจกรรมคั่นทำให้ไม่น่าเบื่อตอนเรียน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีขึ้น จากเดิมทัศนคติในแง่ลบ ตอนนี้ก็มีทัศนคติในแง่บวกขึ้นเรื่อยๆ ”

“ในเรื่องของทัศนคติในเรื่องของการวิจัยตอนแรกก่อนมาเรียนก็เข้าใจว่าการวิจัยมันยาก แต่พอมาเรียนจริงๆ ได้เรียนรู้ ได้สัมผัส ได้คลุกคลีกับมันจริงๆ มันก็ไม่ได้ยากอย่างที่คิดถ้าได้ลองลงมือทำ ก็ลองได้ปฏิบัติจริง ทุกอย่างมันมีวิธีการแก้ไข ทุกอย่างมันมีแนวทางให้เราเดิน”

ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งพัฒนาโดยการฝึกอบเกี่ยวกับทักษะของการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 10 ครั้ง ซึ่งเป็นการพัฒนาทั้งที่เป็นรายกลุ่ม และรายบุคคล โดยนักศึกษาได้ฝึกในสถานการณ์จริงระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณพบว่าระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .821 ซึ่งนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมนำได้รายงานเพิ่มเติม ดังคำพูดที่ว่า

“โครงการนี้ทำให้หนูได้รู้จักว่าการวิจัยที่แท้ คืออะไร และก็ลงมือปฏิบัติ และก็ทำให้รู้ว่าคืออะไร และมีขั้นตอนในการทำวิจัยอย่างไร และสามารถที่จะนำไปใช้ได้กับชีวิตของความเป็นครูในอนาคตต่อไป”

ข้อสรุปจากข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่า นักศึกษาที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนนักศึกษาได้รายงานข้อมูลที่สนับสนุนการพัฒนาตัวแปรตามทั้ง 4 ตัว คือ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการวิจัยในชั้นเรียน โดยตัวแปรทั้งหมดนักศึกษาได้เห็นถึงคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนตามบทบาทของครู มีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียน มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาของการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนเกิดทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อนักศึกษาคู ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญของการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนและการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคูที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
2. เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู ระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำและสูง ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
3. เพื่อเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

สมมุติฐานในการวิจัย

1. มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
2. นักศึกษาคูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาคูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำ ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม
3. นักศึกษาคูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาคูกลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

เป็นนักศึกษาวิชาชีพครู โปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ และโปรแกรมวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ชั้นปีที่ 5 ปีการศึกษา 2/ 2551 ที่อยู่ในชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู แบบเต็มรูป จำนวน 66 คน โดยมีการสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษสุ่มได้เข้ากลุ่มทดลอง และโปรแกรมวิชาภาษาไทย เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 33 คน หลังจากนั้นมีการวัดระดับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน เป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำและระดับสูง เพื่อเป็นตัวแปรจัดประเภท

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ

1. โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นโปรแกรมที่พัฒนามาจากการศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จะมีการส่งเสริมจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 6 ชั่วโมง ซึ่งหลังจากผู้วิจัยสร้างเสร็จแล้วได้นำให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิจัยในชั้นเรียน ด้านจิตวิทยา และพฤติกรรมศาสตร์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจำนวน 5 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาเอกสังคมศึกษา จำนวน 37 คน เพื่อหาความเหมาะสมเกี่ยวกับเวลา สื่อ วิธีการพัฒนา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนจะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ลักษณะของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือการสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของตนเองที่มีต่อสังคมเมื่อได้แสดงความสามารถตามบทบาทครูวิจัย การสร้างความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองที่จะบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่จะสามารถทำตามบทบาทครูวิจัยได้อย่างเต็มความสามารถของตน การสร้างการยอมรับผลการกระทำของตนเอง และ การสร้างควมมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักเกณฑ์ของวิชาชีพครูวิจัย ด้านละ 5 ข้อ รวม 20 ข้อ โดยเป็นประโยคบอกเล่า ประกอบมาตราประเมิน 6 ระดับ มีค่า สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ครอนบาคแอลฟา (Alpha Coefficient) ทั้งฉบับเท่ากับ .9078

3. แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการวัดระดับความมั่นใจของนักศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียน ในระดับความยากที่ต่างกันจะเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และในแต่ละหัวข้อจะประกอบไปด้วยสถานการณ์ที่มีความยากที่แตกต่างกัน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ โดยมีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 11 อันดับ จาก ไม่สามารถทำได้ ไปจนถึง ทำได้และมั่นใจมากที่สุด มีค่า สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ครอนบาคแอลฟา (Alpha Coefficient) ทั้งฉบับเท่ากับ .9720

4. แบบวัดสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

4.1 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก โดยข้อที่ตอบถูกต้องจะได้ 1 คะแนนต่อ 1 ข้อคำถาม และตอบผิดจะได้ 0 คะแนนต่อ ข้อคำถาม มีจำนวน 45 ข้อ ค่าความเชื่อมั่นแบบ KR 20 เท่ากับ .6155 ค่าความยากง่ายมีค่า ตั้งแต่ .216 – 783 ค่าอำนาจจำแนกทดสอบด้วยสถิติที (Independent t-test) และคัดเลือกไว้เฉพาะ ข้อที่ค่าที มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.2 แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เป็นความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาครูที่มีต่อการ ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยเป็นประโยคบอกเล่า ประกอบมาตราประเมิน 6 ระดับ จำนวน 27 ข้อ มีค่า สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ครอนบาคแอลฟา (Alpha Coefficient) ทั้งฉบับเท่ากับ .8997

4.3 แบบประเมินทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการประเมินการแสดงผลออกมาโดย การทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นผลผลิตโดยเป็นชิ้นงานหรือร่องรอยและหลักฐานที่ของชิ้นงานนั้นๆ โดย การประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านจากการแบบประเมินเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ ดีมาก 4 คะแนน ดี 3 คะแนน พอใช้ 2 คะแนน ควรปรับปรุง 1 คะแนน และไม่สมบูรณ์ 0 คะแนน

4.4 ประเด็นคำถามการสนทนากลุ่ม เป็นการสนทนาในประเด็นของผลการใช้ โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย และสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ของ นักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรม

การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เตรียมการด้วยการสุ่มนักศึกษาเข้ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยการวิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งนักศึกษากลุ่มภาษาอังกฤษเป็น กลุ่มทดลองโดยได้รับโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะ การวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 33 คน และกลุ่มภาษาไทย เป็นกลุ่มควบคุมไม่ได้รับโปรแกรมส่งเสริม การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 33 คน จากนั้น จึงให้นักศึกษาทั้งสองกลุ่มตอบแบบตอบแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยแบบทดสอบ ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดทัศนคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน แบบวัดการรับรู้ ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน แล้วใช้คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัย ในชั้นเรียน แบ่งเป็นกลุ่มสูงและต่ำ สำหรับขั้นตอนการทดลองนั้นผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมการส่งเสริม ความภาคภูมิใจบทบาทครูวิจัยและสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน ในกระบวนการพัฒนาการวิจัยใน ชั้นเรียนของนักศึกษาครูในชั้นการฝึกประสบการณ์เต็มรูป จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 6 ชั่วโมง ซึ่งใน การพัฒนาจะมีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยไปพร้อมๆ กันกับการพัฒนา สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยจะใช้การพัฒนาในวันเสาร์และวันอาทิตย์ และในวันจันทร์-ศุกร์ นักศึกษาจะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนแหล่งฝึก พร้อมทั้งได้นำกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนา

ในแต่ละครั้งไปใช้ในสถานการณ์จริงในระหว่างที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หลังจากนั้นในขั้นการติดตามผลให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งส่งรายงานให้แก่ผู้วิจัย และดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus group) เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยจะใช้สถิติดังนี้

1. สถิติเชิงบรรยาย (Descriptive Statistical) ประกอบด้วย จำนวน ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile)
2. สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential Statistical) ซึ่งใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมหลายตัวแปรแบบสองทาง (Two way MANCOVA) ในการทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1 – 3

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพจากผลการสนทนากลุ่ม จะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ไม่มีปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนกับการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษาครูที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ภายหลังควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรม ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง

ด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมสูงขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษากลุ่มที่ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งมีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .121

สำหรับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถแยกได้ตามองค์ประกอบ ดังนี้

3.1 ระดับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .180

3.2 ระดับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับเจตคติการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .252

3.3 ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ใช้/ไม่ใช้โปรแกรมเพิ่มขึ้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มที่ได้ใช้โปรแกรมสูงกว่านักศึกษากลุ่มที่ไม่ใช้โปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .821

นอกจากนั้นข้อมูลเชิงคุณภาพยังยืนยันได้ว่านักศึกษาที่ใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนนักศึกษาได้รายงานข้อมูลที่สนับสนุนการพัฒนาตัวแปรตามทั้ง 4 ตัว คือ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการวิจัยในชั้นเรียน โดยตัวแปรทั้งหมด นักศึกษาได้เห็นถึงคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนตามบทบาทของครู มีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียน มีความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิทยาของการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนเกิดทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้นด้วย

การอภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัยจะอภิปรายตามสมมุติฐาน ดังนี้

สมมุติฐานข้อที่ 1. กล่าวว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรมและสมมุติฐานข้อที่ 2. กล่าวว่า นักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนต่ำ ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยใน

ชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ผลที่ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 2 ข้อ กล่าวคือผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำก็มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานทั้ง 2 ข้อในประเด็นเดียวกัน กล่าวคือ ในส่วนของผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะในการใช้วิธีการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยในครั้งนี้ได้ใช้วิธีการที่บรูโน (Bruno. 1983: 363) ได้เสนอแนะไว้คือการสร้างผลสำเร็จให้กับตนเองมากขึ้น (Increase Success) ซึ่งเป็นการพยายามที่จะเพิ่มความสำเร็จให้แก่ตนเอง โดยการไปให้ถึงวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และกิจกรรมในการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ ก็ได้ให้นักศึกษากำหนดคะแนนในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละครั้งจำนวน 9 ครั้งร่วมกับการให้คำแนะนำและคำพูดชักจูงจากผู้วิจัย ซึ่งจากกิจกรรมในการพัฒนาดังกล่าวก็เป็นวิธีการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนอีกด้วย ทั้งนี้เพราะแบนดูรา (Bandura. 1995: 3-5, 1997: 79-115) ได้กล่าวว่าการส่งเสริมประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (Enactive mastery experience) เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่จะทำให้บุคคลพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตน เพราะสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับความรอบรู้หรือความชำนาญในสิ่งที่ทำได้สำเร็จ ทำให้ได้รับความสำเร็จที่เข้มแข็งเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลและถ้าคนเราได้รับความสำเร็จก็จะคาดหวังว่าจะได้รับผลที่เกิดขึ้นจากการได้รับประสบการณ์โดยการเผชิญกับปัญหาอุปสรรคและการใช้ความพากเพียรพยายาม ดังนั้นอาจจะเป็นไปได้ว่านักศึกษาครูมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนแตกต่างกันก่อนการได้รับการส่งเสริมจากโปรแกรมฯ เมื่อได้รับการส่งเสริมจากโปรแกรมฯ จึงมีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้นอย่างไม่แตกต่างกัน จึงทำให้ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการเรียนรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับการใช้โปรแกรมฯ ดังกล่าว

อีกทั้งการวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนนั้นจะต้องวัดจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนมาก่อนจึงจะทำให้สามารถตัดสินความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง (Bandura. 1997: 115) แต่ในการวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูในการวิจัยครั้งนี้ ได้วัดก่อนการพัฒนาทักษะการวิจัยและนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการทำวิจัยในเรียนมาก่อน เพราะรายวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (EDC 106) ที่นักศึกษาได้เคยเรียนมาก่อนนั้นได้เรียนแต่ทฤษฎีเพียงอย่างเดียวไม่มีการฝึกปฏิบัติ

หรือพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียน จึงไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ดังนั้นการประเมินความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนจึงอาจจะทำให้นักศึกษาครูไม่สามารถประเมินได้สอดคล้องตามความสามารถที่แท้จริงได้ จึงทำให้ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 คือนักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำก็มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกันนั่นเอง

นอกจากนั้นการใช้คะแนนการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรมฯ เป็นตัวแปรจัดประเภท (Block) โดยใช้ตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 เป็นกลุ่มต่ำ ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 88 คะแนนลงมา มีจำนวน 16 คน โดยอยู่กลุ่มทดลองจำนวน 9 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 7 คน และตำแหน่งของเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 เป็นกลุ่มสูง ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 126 คะแนนขึ้นไป จำนวน 17 คน โดยอยู่กลุ่มทดลองจำนวน 8 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 9 คน จะเห็นว่าจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเซลล์ มีจำนวนน้อย ทำให้มีผลต่ออำนาจการทดสอบ กล่าวคือในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ จำนวนตัวอย่างในแต่ละเซลล์ควรมีตัวอย่างมากกว่า 20 คนจะทำให้ผลการทดสอบมีความแกร่ง (Robustness) มากขึ้น (Tabachnick; & Fidell. 2001: 329) รวมทั้งจากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนกับตัวแปรตามพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในตัวแปรตามทุกตัว ซึ่งในการใช้ตัวแปรจัดประเภท สำหรับการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณนั้น ตัวแปรที่ใช้ในการจัดประเภทต้องมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม (ผจงจิต อินทสุวรรณ. 2545: 137)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าจากผลการวิจัยที่ไม่ได้เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 นั้นอาจเป็นเพราะวิธีการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน (ตัวแปรตาม) เป็นการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยเรียน (ตัวแปรแบ่งกลุ่ม) ไปด้วย จึงทำให้ผลที่เกิดขึ้นขาดความชัดเจนไปด้วย รวมทั้งการวัดตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยเรียน ก็วัดก่อนที่จะให้นักศึกษาครูมีประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และจำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเซลล์มีจำนวนไม่เพียงพอ ตลอดจนตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยเรียนก็ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผลการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำไม่แตกต่างกันและนักศึกษาครูกลุ่มที่มีการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียนสูงและต่ำก็มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรม

สมมติฐานข้อที่ 2. ที่ว่าภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้โปรแกรมนักศึกษาครูกลุ่มที่ใช้โปรแกรมมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้โปรแกรม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าเป็นไปตามสมมติฐาน กล่าวคือ ภายหลังการควบคุมความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการใช้

โปรแกรมนักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมมีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งนี้เป็นเพราะโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นโปรแกรมที่พัฒนามาจากการศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน จะมีการพัฒนาจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 6 ชั่วโมง รวมเป็นเวลาทั้งหมด 60 ชั่วโมง ทั้งนี้การส่งเสริมความรู้ และทักษะ ควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถทางจิตใจ (Mental ability) และหลักการทางจิตวิทยามีความเชื่อว่าการพัฒนาจิตใจเกี่ยวกับสถานการณ์หนึ่งจะช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมรวมทั้งมีความคงทนของพฤติกรรมมากกว่าการพัฒนาพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งโดยเฉพาะ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, 2541) อีกทั้งการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ในขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูปแบบได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาปฏิบัติหน้าที่ได้เสมือนครูประจำการในโรงเรียนแหล่งฝึก โดยได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาไปปฏิบัติในสถานการณ์จริง รวมทั้งมีอาจารย์พี่เลี้ยงในโรงเรียนและอาจารย์นิเทศเป็นผู้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือทั้งในโรงเรียนแหล่งฝึกและอาจารย์ในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการออกแบบหลักสูตรให้เหมาะสมกับการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาโดยตรง (สุทธาสินี บุญญาพิทักษ์, 2545: 111) ซึ่งโปรแกรมฯ จะมีการส่งเสริมทั้งการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยในแต่ละครั้งจะแบ่งเป็นการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย จำนวน 1 ชั่วโมง และการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจำนวน 5 ชั่วโมง ทั้งนี้การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนก็มีเนื้อหาที่ครอบคลุมต่อการพัฒนาสมรรถนะการวิจัย กล่าวคือการสำรวจและวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง และกำหนดนวัตกรรมการวิจัยในชั้นเรียน การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน การใช้นวัตกรรมไปในการแก้ปัญหาผู้เรียน การวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลการแก้ปัญหา การสรุปและอภิปรายผล การวิจัย และการเขียนรายงานการวิจัย ทั้งนี้ในขั้นตอนการใช้นวัตกรรมไปในการแก้ปัญหาผู้เรียนนั้นก็เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกวิธีการรวบรวมข้อมูลที่หลากหลายตามแนวคิดของแฟรงค์ (สุวิมล ว่องวานิช, 2549: 193; อ้างอิงจาก Flake, C.L. 1995) ยังได้เสนอแนะให้หลักสูตรการผลิตครูต้องจัดวิชาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้วิธีที่หลากหลายในการเก็บข้อมูล เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ หรือการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ รวมทั้งการทำกรณีศึกษา เพื่อเชื่อมโยงทฤษฎีที่เรียนกับการปฏิบัติจริง ซึ่งผลที่พบก็สอดคล้องกับการศึกษาของ สุทธาสินี บุญญาพิทักษ์ (2545) ที่ได้ใช้หลักสูตรครูวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 4 วิชาเอกประถมศึกษา ปีการศึกษา 2544 จำนวน 27 คน ผลการใช้หลักสูตร พบว่ากระบวนการพัฒนาสมรรถภาพครูวิจัยในชั้นเรียนมี

ความเหมาะสมทั้งในระยะเตรียมความพร้อมและระยะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนแหล่งฝึกสมรรถภาพครูนักวิจัย และจากการประเมินตนเองของนักศึกษา พบว่าภายหลังจากการทดลองใช้หลักสูตรนักศึกษามีสมรรถนะครูนักวิจัยสูงกว่าก่อนใช้หลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีสมรรถภาพอยู่ในระดับมากสอดคล้องกับการประเมินของครูพี่เลี้ยงและผู้วิจัย

ดังที่กล่าวมาข้างต้นนั้นเป็นการอภิปรายในภาพรวมของการใช้โปรแกรมมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ซึ่งภายหลังการวิเคราะห์ตัวแปรเดียวก็พบว่าระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษาครูกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษาครูกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม มีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .121 ทั้งนี้เพราะการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยได้ใช้วิธีการของบรูโน (Bruno. 1983) ด้วยการสร้างผลสำเร็จให้กับตนเองมากขึ้น (Increase Success) เป็นการพยายามที่จะเพิ่มความสำเร็จให้แก่ตนเอง ซึ่งจะเห็นได้จากใช้โปรแกรมฯ ในแต่ละครั้งจะมีการกิจกรรมให้นักศึกษาได้ฝึกเป็นรายกลุ่ม และรายบุคคลโดยการฝึกทักษะการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการกำหนดคะแนนด้วยตนเอง (ดังรายละเอียดในภาคผนวก ง.) โดยให้นักศึกษابันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน หลังจากนั้นผู้วิจัยจะตรวจผลงานและให้คำแนะนำตลอดจนการให้กำลังใจ ซึ่งซัสซี (Sasse. 1978: 48) ก็ได้กล่าวว่าการให้กำลังใจอาจจะมาจากภายในตนเองหรือจากบุคคลอื่นก็เป็นวิธีการในการส่งเสริมให้บุคคลมีการเห็นคุณค่าในตนเองมากขึ้น นอกจากนั้นในกิจกรรมครั้งที่ 1 ก็ยังมีการใช้ตัวแบบ คือครูผู้เชี่ยวชาญ ได้ร่วมแลกเปลี่ยนกับนักศึกษาเกี่ยวกับแรงบันดาลใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียนและการพัฒนาวิชาชีพครู ความภาคภูมิใจที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการให้ข้อคิดเห็นสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งแบรดชอว์ (Bradshaw. 1981: 5-11) กล่าวว่า การได้แสดงบทบาทตามวิชาชีพและได้รับการยอมรับจากสังคมหรือการเห็นคุณค่าจากบุคคลอื่น ก็เป็นการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลได้อีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้บทบาทครูวิจัยก็สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับ พ.ศ. 2542 ในหมวด 4 มาตรา 24 และ มาตรา 30 ที่ระบุให้ครูต้องทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 14-17) ซึ่งผลจากการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษา จะเห็นได้ชัดเจนจากผลการสนทนากลุ่ม ของนักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมฯ ที่ได้รายงานถึงการเห็นคุณค่าของการแสดงบทบาทของการวิจัยในชั้นเรียนว่า นอกจากนั้นก็ยังมึนักศึกษาได้รายงานถึงความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยของนักศึกษาวิชาชีพครูที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม อันเนื่องมาจากการได้รับประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จจากการกำหนดคะแนนจากการทำกิจกรรมด้วยตนเองร่วมกับการใช้ตัวแบบจากครูผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้นักศึกษาที่ได้รับโปรแกรมมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ไม่ได้รับโปรแกรม ซึ่งมีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .121 ดังกล่าว

สำหรับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนนั้นสามารถแยกได้ตามองค์ประกอบ คือ ระดับความรู้ของการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .180 ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครูได้พัฒนาใน 2 ลักษณะคือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการบรรยายในห้องเรียน ร่วมกับความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ในระหว่างที่นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคอลบ์ ที่กล่าวว่าความรู้ของบุคคลเกิดจากความสัมพัทธ์ใน 2 มิติ คือ มิติแรกเป็นวิธีการเรียนรู้และกระบวนการจัดการข้อมูล แบ่งได้ 2 ประเภท คือ ผ่านประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experience) และประสบการณ์ที่เป็นนามธรรม (Abstract Conceptualization) ส่วนมิติที่สองเป็นกระบวนการจัดการความรู้ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกเกิดจากการคิด ไตร่ตรอง สะท้อนกลับ (Reflective Observation) และลักษณะที่สองเกิดจากการลงมือปฏิบัติ (Active Experimentation) (Healey; & Jenkins. 2000: 1-16 citing Kolb. 1984) ทั้งนี้ความรู้ที่ได้มาจากการประสบการณ์หรือได้ลงมือกระทำด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2538: 19-20) นอกจากนั้นยังเป็นการถ่ายโอนการเรียนรู้จากการถ่ายโอนความรู้จากการบรรยายในห้องเรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงในระหว่างการฝึกประสบการณ์ ซึ่ง อารี พันธุ์มณี. 2546: 264-265) กล่าวว่า การถ่ายโอนการเรียนรู้จะเกิดจากสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน โดยการเรียนรู้เดิมจะส่งเสริมให้การเรียนรู้ใหม่เกิดขึ้นได้อย่างดีขึ้นด้วย

ระดับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .252 ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนได้ใช้การพัฒนาความรู้เชิงประจักษ์ค่าโดยใช้ข้อความชักจูงที่กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยในชั้นเรียน เช่น ใช้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับประโยชน์ของวิจัยในชั้นเรียนของครูต้นแบบ ต่อจากนั้นให้กระทำพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เช่น การเข้าพบบาทสมมุติ การวาดรูประบายสี เป็นต้น และมีการดำเนินการเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการตอบโต้ด้วยการหาเหตุผลมาหักล้างและการขยายผลด้วยการจัดโครงการพัฒนาครูพันธุ์ใหม่ ใช้วิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน ซึ่งการพัฒนาเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าว ได้ใช้แนวคิดของแมคไกวร์ (McGuire. 1969: 155-156) ทั้งนี้เจตคติต่อเหตุการณ์ต่างๆ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติก็ย่อมเปลี่ยนแปลงได้ด้วย (สุขุมล เกษมสุข. 2548: 28) ดังนั้นจะเห็นว่าการใช้กระบวนการพัฒนาเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนที่เป็นระบบก็สามารถทำให้นักศึกษาที่ใช้โปรแกรมมีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนสูงขึ้นกว่ากลุ่มนักศึกษาที่ใช้โปรแกรม ดังจะเห็นได้จากผลการสะท้อนของนักศึกษาที่ร่วมโครงการจากการสนทนากลุ่ม ที่ว่า

ระดับทักษะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่ได้รับโปรแกรมสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มที่ไม่ได้รับโปรแกรม ซึ่งขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .821 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดโปรแกรมที่เน้นให้นักศึกษามีการฝึกปฏิบัติซึ่งเป็นการฝึกทั้งในห้องเรียนซึ่งต้องทำแบบฝึกหัดทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล ทั้งนี้ นักศึกษายังได้กำหนดคะแนนคุณภาพของงานด้วยตนเองและมีการตรวจแก้ไขจาก

ผู้วิจัย อีกทั้งนักศึกษาต้องนำไปใช้จริงในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งถือว่าเป็นการฝึกทักษะตามสภาพจริง (Authentic Skill) โดยแจคสันและแมคคิสแซค (Jackson; & MacLissaac. 1994: 17-28) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยการฝึกประสบการณ์ของจากจะจัดในชั้นเรียนยังสามารถใช้กับการฝึกภาคสนามได้เช่นกัน เนื่องจากจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ ความสามารถ และการตอบสนองได้สอดคล้องกับบริบทที่ไดลงมือปฏิบัติ โดยเฉพาะวิธีการเรียนรู้จากการฝึกงาน (Practicum) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการผลิตครูได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาให้ครูเป็นครูวิจัย ซึ่งจะสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะในการคิด การจัดการ ฝึกให้มีนิสัยในการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม ความรับผิดชอบ สามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสมต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 14-17) จะเห็นว่าการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติการวิจัยในสถานการณ์จริงสามารถเพิ่มทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้ดังจะเห็นจากการศึกษาของปรีดา เบญญการ (2548) ได้ศึกษาถึงการส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู โดยกลุ่มที่ศึกษาเป็นครูจากโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 ด้วยการใช้วิธีการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ประกอบด้วย ขั้นเตรียมการ ขั้นวางแผน (Plan) ขั้นปฏิบัติการและสังเกต (Action & Observe) และขั้นสะท้อนผล (Reflect) จากผลการวิจัยพบว่าครูผู้ร่วมวิจัยมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและความสามารถในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนพัฒนาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการศึกษาของจากรุวรรณ ศิลปะรัตน์ (2548) ได้ศึกษาถึงการพัฒนารูปแบบเสริมพลังการทำงานเพื่อพัฒนาศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นครูอนุบาลจำนวน 30 คน จากโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร การผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการแสวงหาความรู้, ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน, ด้านการคิด, ด้านการรู้จักและเข้าใจตนเอง, ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการสื่อสาร สำหรับรูปแบบการเสริมสร้างพลังการทำงาน มี 4 ลักษณะ คือ ส่งเสริมให้ครูรู้จักและเข้าใจตนเอง, ส่งเสริมให้ครูสร้างทีมและทำงานเป็นทีม, ส่งเสริมให้ครูเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วยการลงมือทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนด้วยตนเอง และส่งเสริมให้ครูสะท้อนคิดด้วยตนเอง และจากผลทดลองการใช้รูปแบบพบว่า ครูอนุบาลมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ตนเองเกี่ยวกับศักยภาพการเป็นนักวิจัยทุกด้านหลังการวิจัยสูงกว่าก่อนการวิจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สำหรับผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ขึ้นเต็มรูปแบบนั้น ทักษะการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งเป็นมิติหนึ่งสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนจะมีขนาดอิทธิพล (Effect size) มีค่าเท่ากับ .821 ซึ่งสูงที่สุดจาก 3 มิติ จากผลดังกล่าวทำให้สะท้อนได้ว่าการใช้โปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาในชั้นการฝึกประสบการณ์แบบเต็มรูปแบบสามารถทำให้นักศึกษามีทักษะการวิจัยในชั้นเรียน

สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการผลิตครูรุ่นใหม่ได้มีกระบวนการพัฒนาให้ครูได้มีความสามารถในการเป็นครูนักวิจัยและในขั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเต็มรูปแบบ ซึ่งจะต้องทำวิจัยในชั้นเรียนโดยนำเสนอเป็นภาคินพนธ์ ในรายวิชาปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 (Teaching Practice 2) (มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. 2551: 5) ซึ่งโปรแกรมฯ ก็สามารถทำให้วัตถุประสงค์ของหลักสูตรบรรลุได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติ

1. ในการนำโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ไปใช้ควรศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งการพัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ให้เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เพราะโปรแกรมฯ จะมีการพัฒนาไปพร้อมกันระหว่างคุณลักษณะทางด้านจิตใจ และสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งผู้ใช้โปรแกรมฯ ควรมีความรู้พื้นฐานทางจิตวิทยา การฝึกอบรม หลักการสอน เพื่อให้โปรแกรมฯ บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้
2. ครูผู้สอนวิชาการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ สามารถนำโปรแกรมส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ไปบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ด้วยการส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เพราะจะทำให้นักศึกษาเกิดความสนุกสนาน มีความรู้สึกที่ดีต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทำให้การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพควรใช้โปรแกรมฯ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพขั้นต้นเต็มรูปแบบในภาคเรียนที่ 1 เพราะจะได้มีเวลาในการพัฒนาเค้าโครงการวิจัย และนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา แล้วนำมาใช้ทดลองในภาคเรียนที่ 2 จึงจะทำให้การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเวลาในการพัฒนานวัตกรรม ดังนั้นควรเพิ่มระยะเวลาในขั้นตอนการทดลองใช้นวัตกรรม ซึ่งทำให้นวัตกรรมที่ได้อาจจะไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มขั้นตอนการทดลองใช้และการหาคุณภาพนวัตกรรม เพื่อจะมีนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. การใช้ตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนในการวิจัยในชั้นเรียน เป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มควรคำนึงถึงประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแบ่งกลุ่มกับตัวแปรตาม จึงจะสามารถทำให้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณมีความแข็งแกร่งมากขึ้น

3. ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครูในชั้นการฝึกประสบการณ์ เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบโปรแกรม เช่น ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ และครูผู้ควบคุมการออกฝึกประสบการณ์ เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการผลิตครู ควรมีการวิจัยต่อการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู ในขั้นตอนการฝึกประสบการณ์แบบเต็มรูป ด้วยการวิจัยแบบมีส่วนร่วม โดยเน้นให้ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพครูเข้ามามีบทบาทร่วมกันใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีคุณภาพต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543). *การจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2551). *รายงานผลการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพครู ภาคเรียนที่ 2/2550*. ยะลา: ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- (2551). *คู่มือนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูวิชา PROF 104-105*. ยะลา: ม.ป.พ. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวรรณ ศิลปะรัตน์. (2548). *การพัฒนารูปแบบเสริมพลังในการทำงานเพื่อศักยภาพการเป็นนักวิจัยของครูอนุบาล*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ด. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูชัย สมितिไกร. (2540). *การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- เชาวนา อมรสังเจริญ. (2537). *ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง จังหวัดพัทลุง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ณรงควิทย์ แสนทอง. (2547). *มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ*. กรุงเทพฯ: บริษัท เอช อาร์ เซ็นเตอร์ จำกัด.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคณะ. (2531). *ชุดฝึกอบรมหลักสูตรการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม และจริยธรรมของข้าราชการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานข้าราชการพลเรือน.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2549). *การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) วารสารวัดผล การศึกษา มมส. ปีที่ 12 กันยายน 2549*.
- ทิสนา แคมมณี และ สร้อยสน สกลรักษ์. (2540). *แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). *หลักคิดพื้นฐานในการวิจัยและการสังเคราะห์งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนในก้าวในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และการสังเคราะห์งานวิจัย. หนังสือเผยแพร่ในโครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: นิชนแอตเวอร์ไทซิงกรุ๊ป*.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2542). *การวิเคราะห์เรื่องราวการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา ขนนอนเวช. (2542). *การสร้างพลังฯ. สารานุกรมศึกษาศาสตร์ฉบับเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- บุรณา ไตรรัตน์. (2545). ผลการชี้แนะโดยการใช้จินตภาพที่มีต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลวัดหนองม่วงอำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปทีป เมธาวุฒิ. (2547). การเรียนการสอนที่ใช้กระบวนการวิจัย. ในการเรียนการสอนที่ใช้การวิจัยเป็นฐาน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีดา เบญจการ. (2548). การส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของตนในกระบวนการพัฒนาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู. วิทยานิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประภารัตน์ มีเหลือ. (2540). การศึกษาสมรรถภาพของครูนักวิจัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ผจงจิต อินทสุวรรณ. (2545). การวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัว. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ: บริษัทธนรัชการพิมพ์ จำกัด.
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์ และคณะ. (2545). เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน : หลักการสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: บริษัทเดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมนเนจแมนท์ จำกัด.
- พูนทรัพย์ นาคนาคา และคณะ. (2551). การศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ไพจิตร สะดวกการ และ ศิริกาญจน์ โกสุม. (2548). ชุดฝึกอบรมครู. URL: <http://www.moe.go.th/wijai/classroom%20actionresearch.htm>.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2538). เพื่อความเป็นผู้นำของครูศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล วรุณีพุททพงศ์. (2547, มกราคม – มิถุนายน). การเสริมสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง. วารสารมนุษยศาสตร์. 5(1): 49-55.
- ภาวณี ธนบดีธรรมจารี. (2540). ปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อความสำนึกในคุณค่าตนเองของพยาบาลจิตเวชโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าพระยา. วิทยานิพนธ์. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ภาวณี นาวาพานิช. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงาน ความภาคภูมิใจในตนเอง ความวิตกกังวล และปัจจัยทางชีวสังคมบางประการ กับแนวโน้มการออกจากงานของพยาบาลโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มนสิข สิริสมบุญ. (2546). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน. วิทยานิพนธ์.

พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

ยุทธิ เย็นเปรม. (2534). เกียรติภูมิแห่งตนกับการทำงานของข้าราชการครู. วิทยานิพนธ์.

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

วรรณะ บรรจง. (2551). ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของเอกลักษณ์และการรับรู้ความสามารถของ
ตนในการเป็นครูนักวิจัยของนักศึกษาครูที่มีต่อพฤติกรรมครูนักวิจัยของนักศึกษาครูในยุค
ปฏิรูปการศึกษา. ปรินญานิพนธ์ วท.ด. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิชัย แหวนเพชร. (2543). มนุษย์สัมพันธ์ในการบริหารอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมมกล.

วิลาสลักษณ์ ชวาลลี. (2542). ผลของรางวัลภายนอกและการรับรู้ความสามารถของคนที่มีความ
แรงจูงใจภายในของนักเรียน. รายงานการวิจัยฉบับที่ 81 สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมบัติ ห้ายเรือคำ. (2546). การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาหลักสูตรการวิจัย
ปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วิทยานิพนธ์. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

สมศักดิ์ สีดาทุลฤทธิ. (2545). ปัจจัยการถ่ายทอดทางสังคมเชิงวิชาชีพครูที่ส่งผลต่อเอกลักษณ์
และพฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทครูแนะแนว. ปรินญานิพนธ์ วท.ด.
(การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2543). ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการปฏิรูปวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

สุเทพ อ่วมเจริญ. (ม.ป.ป.). การวิจัยในชั้นเรียน: กลไกสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษา.
ม.ป.พ.

สุธาสนี บุญญาพิทักษ์. (2545). การพัฒนาหลักสูตรครูนักวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุพรรณิ สินโพธิ์. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู
ประถมศึกษา โดยการใช้การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2541). เสริมพลังบทบาทครูในโลกที่เปลี่ยนแปลงในมุมมองของเอเชีย-แปซิฟิก.
เอกสารประกอบการประชุม UNESCO-ACEID กรุงเทพฯ สำหรับการประชุมที่เจนีวา
ระหว่างวันที่ 30 กันยายน - 5 ตุลาคม 1996. กรุงเทพฯ: ฟันนี่ พับบลิชชิง.

- สุนันท์ ปันนุพา. (2540). *สภาพแวดล้อมการฝึกอบรมการวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยและคุณลักษณะของนักวิจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของมหบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.*
- สุวัฒนา สุวรรณเขตนิยม. (2544 : มีนาคม–มิถุนายน). การพัฒนาเครื่องมืออาชีพด้วยการวิจัยในชั้นเรียน. *วารสารครุศาสตร์*. 29 (3): 15-25.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2544). *คู่มือการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. เอกสารประกอบการอบรมโครงการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนโรงเรียนสังกัด กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร.*
- สุวิมล ว่องวานิช. (2546). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุวิมล ว่องวานิช. (2549). *การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.*
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). *คู่มือประกอบวิชาชีพทางการศึกษา กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.*
- สำนักงานสถาบันราชภัฏ. (2546). *หลักสูตรการผลิตครู 5 ปี. กรุงเทพฯ: สำนักงานสถาบันราชภัฏ.*
- องอาจ นัยพัฒน์. (2543). (2543, พฤษภาคม – สิงหาคม). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ : แนวคิดและวิธีการ. *วารสารการวัดผลการศึกษา*. 64: 23 -40.
- อังคณา เทศทิศ. (2543). *การศึกษาความภาคภูมิใจในอาชีพครูแนะแนว สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.*
- อุทุมพร จามรمان. (2546). *การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พันธ์.*
- Bandura, Albert. (1977). Self- efficacy : Toward a Unifying Theory of Behavioral Change. *Psychological Review*. 84: 191-215.
- Bandura, Albert. (1982, February). Self-efficacy Mechanism in Human Agency. *American Psychologist*. 37(2): 122-147.
- Bandura, Albert. (1986). *Social Foundations of Thought and Action : A Social Cognitive Theory*. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice-Hall.
- Bandura, Albert. (1995). *Self-efficacy in Changing Societies*. UK : Cambridge University Press.

- Bandura, Albert. (1997). *Self-efficacy : The Exercise of Control*. New York: W.H. Freeman And Company.
- Benz, C. et al. (1992). Personal Teaching Efficacy :Developmental Relationships in Education. *Journal of Educational Research*. 85(5): 274-286.
- Bradshaw, P. (1981). *The Management of Self Esteem : How People Feel Good About Themselves and Better About Their Organization*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.
- Bruno, Fronk J. (1983). *Adjustment and Personal Growth : Leven Pathway*. New York: John Wiley Lon Inc.
- Coopersmith, S. (1981). *The Antecedent of Self-Esteem*. Palo Alto, California : Consulting Psychologists Press, Inc.
- Day, C. (2000, February). Teachers in the Twenty – firs Century : Time to Renew the Vision (1). *Teacher and Teaching : Theory and Practice*. 6(1) : 101–105.
- Elliot John. (1991). *Action Research for Educational Change*. 2 nd ed. Buckingham : Open University. Teacher college Columbia University.
- Fueyo, V.; & Koorland, M. A. (1997, November / December). Research : A Tool for Good, Promotion Reflexive Practice. *Journal of Teacher Education*. 48(5) : 336- 344.
- Good, C.V. (1983). *Dictionary of Education*. New York: Mcgraw – Hill Book.
- Hunt, G.; & Wainwright, P. (1994). *Expanding the Role of Nurse*. Oxford : Blackwell Seientific.
- Kemmis, S; & Mc Taggart, R. (1990). *The Action Research Planer*. 3 rd ed. Victoria : Deakin University.
- Kirk, R.E. (1995). *Experimental design : Procedures for Behavior Sciences*. Pacific Gove,CA : Brooks/Cole Publishing.
- McGaghie, W.C.; el al. (1978). *Competency – Based Curriculum Development in Medical Education*. Geeva : WHO.
- Mclean, J. E. (1995). Improving education through action research : A guide for administrators and Teacher. *The Practicing Administrators's Leadership Seried*.
- Neufeldt, V.; & Guralnik, D. B., Eds. (1985). *Webster's New Word Dictionary*. 3rd ed. New York : Simon & Schuster.
- Philliips, J.C.; & Russell, R. K. (1994, October). Research Self – Efficacy, The Research Training Environment, and Research Productivity Among Graduate Students In Counseling Psychology. *The Counseling Psychologist*. 28(4) : 628 – 641.

- Stryker, S.; & Burke, P. J. (2000). The past, and Future of an Identity Theory.
Social Psychology Quarterly. 63(4): 284–297.
- Sasse, Connie R. (1978). *Person*. San Francisco : Chas A . Bemnett.Co.Inc.
- Taylor; et al. (1984). The A Behavior and Faculty Research Productivity : What are the
 Mechanisms? In *Organizational Behavior and Human Performance*. (34) : 402-418.
- The American Heritage of the English Language. (1992). *Dictionary of English*. 3rd ed.
 Boston : Houghton Mifflin.
- William J. McGuire. (1969). The Nature of Attitude and Attitude Change In *The Handbook
 of Social Psychology*. second edition volume three : 137-314.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- การหาคุณภาพของเครื่องมือ
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการวิจัยในชั้นเรียน
2. แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน
3. แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
4. แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

แบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง

ขอให้ท่านประเมินถึงความสามารถของท่านในการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยประเมินว่าท่านสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนในด้านต่อไปนี้ได้ว่าท่านมีความมั่นใจอยู่ในระดับใด ก็ขอให้ทำเครื่องหมายรอบตัวเลขที่ตรงกับระดับความสามารถของท่าน โดยให้ประเมินว่าสามารถทำได้ในระดับใดให้ทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบตัวเลขตั้งแต่ระดับ 1 ถึง 10 ซึ่งเป็นระดับความมั่นใจในความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของท่าน โดยระดับตัวเลขที่มากขึ้นจะบอกถึงระดับความมั่นใจที่มากขึ้นด้วย

1. ท่านสามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนของนักเรียนจากข้อมูลที่ได้รวบรวมมาได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

2. ท่านสามารถกำหนดปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

3. ท่านสามารถแสวงหาแหล่งความรู้เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างนวัตกรรมสำหรับแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

4. ท่านสามารถกำหนดนวัตกรรมเพื่อใช้สำหรับแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

5. ท่านสามารถตั้งชื่อเรื่องการวิจัยที่สามารถบ่งบอกถึงปัญหาการวิจัย ตัวแปร และกลุ่มตัวอย่างได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

6. ท่านสามารถเขียนรายงานจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

7. ท่านสามารถกำหนดตัวแปรหรือประเด็นในการวิจัยได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

8. ท่านสามารถเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้เหมาะสมกับตัวแปรและข้อมูลได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

9. ท่านสามารถสร้างเครื่องมือในการวิจัยได้ตามขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

10. ท่านสามารถตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้				ทำได้	
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง				มั่นใจมากที่สุด	

11. ท่านสามารถใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้				ทำได้	
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง				มั่นใจมากที่สุด	

12. ท่านสามารถเลือกสถิติที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์มาวิเคราะห์ข้อมูล

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้				ทำได้	
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง				มั่นใจมากที่สุด	

13. ท่านสามารถแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้				ทำได้	
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง				มั่นใจมากที่สุด	

14. ท่านสามารถนำเสนอข้อมูลจากการวิเคราะห์จากการวิเคราะห์ในรูปแบบของตาราง และแผนภูมิ ได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้				ทำได้	
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง				มั่นใจมากที่สุด	

15. ท่านสามารถบรรยายผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

16. ท่านสามารถสรุปข้อค้นพบจากการวิจัยได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

17. ท่านสามารถเขียนอภิปรายข้อค้นพบจากการวิจัยได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

18. ท่านสามารถเขียนอธิบายถึงประโยชน์ของข้อค้นพบจากการวิจัยได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

19. ท่านสามารถเสนอแนะข้อค้นพบไปใช้ประโยชน์หรือให้ปรับปรุงในการเรียนการสอนต่อไป

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

20. ท่านสามารถเสนอแนะวิธีการศึกษาสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปได้

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
ทำได้				ทำได้					ทำได้
มั่นใจน้อย				มั่นใจปานกลาง					มั่นใจมากที่สุด

แบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ฉันคิดว่าการทำงานวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูไม่มีเวลาดูแลนักเรียนได้อย่างเต็มที่

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

2. ฉันคิดว่ากรวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูทำงานเป็นระบบมากขึ้น

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

3. จันคิดว่ากรวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่ทำทายความสามารถของครู

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

4. จันคิดว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการยกมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

5. จันคิดวาระบบการทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือ

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

6. ฉันคิดว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีขั้นตอนที่ย่างซับซ้อน ลำบากต่อการทำความเข้าใจ

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

7. ฉันคิดว่าการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน ไม่ยากเกินไปสำหรับครู

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

8. ฉันรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ใช้การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

9. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายกับกฎหมายที่บังคับให้ครูต้องทำวิจัยในชั้นเรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

10. ฉันรู้สึกว่าการศึกษาวิจัยในชั้นเรียนทำให้ครูมีการแก่งแย่งกันมากขึ้น

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

11. ฉันรู้สึกว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเพียงกระแสที่เกิดขึ้นเป็นครั้งคราว

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

12. การทำวิจัยในชั้นเรียนทำให้ฉันต้องมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

13. ฉันรู้สึกกังวลกับขั้นตอนในการวิจัยในชั้นเรียนที่ยุ่งยาก ซับซ้อน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

14. ฉันรู้ท้าทายในการวิธีใหม่ๆ มาใช้การแก้ปัญหาการเรียนการสอน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

15. ฉันรู้สึกว่าการวิจัยในชั้นเรียนทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนเพิ่มขึ้น

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

16. ฉันรู้สึกไม่มั่นใจในความสามารถของตนเองต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

17. ฉันเต็มใจที่จะใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

18. ฉันพร้อมที่จะอบรมเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

19. ฉันมักจะพูดคุยกับเพื่อนครูถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

20. หากมีการอบรมเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ฉันมักปฏิเสธ

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

21. ฉันมักจะแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้นวัตกรรมกับเพื่อนครู

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

22. ฉันพร้อมที่จะให้คำแนะนำเพื่อนครูเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

23. ฉันสนใจที่จะค้นคว้าหานวัตกรรมใหม่ๆ สำหรับมาใช้ในการเรียนการสอน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

24. ฉันไม่ยอมเปลี่ยนวิธีการสอนที่ฉันใช้สอนอยู่ประจำ

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

25. ฉันชอบพูดชักจูงให้เพื่อนครูมาทำวิจัยในชั้นเรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

26. ฉันไม่เคยอ่านงานวิจัยในชั้นเรียน

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

27. เมื่อเกิดปัญหาด้านการเรียน ฉันต้องใช้การวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาทันที

เห็นด้วยที่สุด	เห็นด้วย	ค่อนข้างเห็นด้วย	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยที่สุด
.....					

แบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

คำชี้แจง ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ข้าพเจ้ามีความยินดีและพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

2. ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้พยายามค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อหาแนวทางสำหรับแก้ไขต่อไป

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

3. ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมตัวเองที่ได้ค้นคว้าหานวัตกรรมเพื่อใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

4. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองมีความสุขเมื่อได้พูดคุยเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนกับเพื่อนๆ

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

5. ข้าพเจ้าภูมิใจกับตัวเองเมื่อสามารถใช้นวัตกรรมมาแก้ปัญหาผู้เรียนได้

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

6. ข้าพเจ้ายินดีที่ได้ทุ่มเทความรู้ ความสามารถ อย่างเต็มที่ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

7. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าเมื่อได้ใช้ความพยายามเพื่อให้การวิจัยในชั้นเรียนของข้าพเจ้าได้สำเร็จลงได้

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

8. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ได้ทุ่มเทเวลาให้กับการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเต็มที่

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

9. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเมื่อได้ใช้ความสามารถเต็มที่ในการทำวิจัยในชั้นเรียน

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

10. ข้าพเจ้ายินดีที่จะใช้ความอดทนในการฟันฝ่าอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยในชั้นเรียน

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

11. ข้าพเจ้าภูมิใจที่ผลการวิจัยในชั้นเรียนได้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาระบบการเรียนการสอน

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

12. ข้าพเจ้าชื่นชมตัวเองที่ได้นำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียน

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

13. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

14. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีที่ได้นำผลการวิจัยไปแลกเปลี่ยนกับเพื่อนๆ

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

15. ถึงแม้ผลการวิจัยไม่ได้เป็นไปตามสมมุติฐาน ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะหาหนทางในการพัฒนาผู้เรียนต่อไปโดยไม่ย่อท้อ

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

16. ข้าพเจ้ายินดีที่ผู้เรียนได้สืบค้นความรู้จากแหล่งต่างๆ ด้วยตนเอง

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

17. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจกับผู้เรียนได้นำข้อค้นพบไปพูดคุยกับเพื่อนๆ

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

18. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าเมื่อได้ใช้การวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

19. ข้าพเจ้ายินดีที่ได้สอนให้ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัยในการแสวงหาคำตอบหรือหาความรู้ใหม่

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

20. ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้พัฒนาให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการวิจัยในการแสวงหาความรู้

มากที่สุด	มาก	ค่อนข้างมาก	ค่อนข้างน้อย	น้อย	น้อยที่สุด
.....					

แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

คำชี้แจง แบบทดสอบฉบับนี้ มีจำนวน 45 ข้อ เป็นข้อสอบปรนัยเลือกตอบ 5 คำตอบ โดยให้ทำเครื่องหมายกากบาทในคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว (ให้ตอบในกระดาษคำตอบ)

1. ข้อใดเป็นวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยในชั้นเรียน
 - ก. เป็นงานวิจัยที่ครูทำขึ้นเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน
 - ข. เป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาในระยะยาว
 - ค. เป็นการวิจัยเพื่อใช้เลื่อนวิทยฐานะของครู
 - ง. เป็นการวิจัยเพื่อมุ่งนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน
 - จ. ข้อ ก. และ ง. เป็นคำตอบที่ถูกต้อง
2. ข้อใดเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - ก. ความสนใจพิเศษของครู
 - ข. ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
 - ค. การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ง. การอ่านข้อเสนอแนะจากงานวิจัยของผู้อื่น
 - จ. การสนทนากับครูผู้เชี่ยวชาญ
3. ข้อใดไม่ใช่หลักการสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
 - ก. งานวิจัยที่ดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการเรียนการสอน
 - ข. เป็นการวิจัยที่ทำโดยครูผู้สอน
 - ค. เป็นการสอดแทรกให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้
 - ง. มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้
 - จ. อ้างอิงผลการวิจัยไปสู่กลุ่มผู้เรียนอื่น ๆ ได้
4. ข้อใดคือความแตกต่างระหว่างการทำวิจัยในชั้นเรียนและการวิจัยเชิงวิชาการ
 - ก. การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ข. การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย
 - ค. การอ้างอิงผลการวิจัยไปสู่กลุ่มประชากร
 - ง. การสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล
 - จ. การเขียนเค้าโครงการวิจัย

5. ครูสมศรีจะทำการวิจัยในชั้นเรียน ครูสมศรีต้องเริ่มด้วยขั้นตอนใด
 - ก. การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ข. การกำหนดปัญหาการวิจัย
 - ค. การสร้างและพัฒนานวัตกรรม
 - ง. การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย
 - จ. การคัดเลือกนักเรียนที่เพื่อเข้าร่วมการวิจัย
 6. ข้อใดเป็นลักษณะของปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
 - ก. เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
 - ข. เป็นปัญหาที่ต้องใช้เวลาในแก้ันาน
 - ค. เป็นปัญหาที่ต้องค้นหาสาเหตุที่เกิดขึ้น
 - ง. เป็นปัญหาที่ทุกคนเห็นร่วมกัน
 - จ. เป็นปัญหาที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
 7. ครูสมชายเป็นครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ครูสมชายควรเลือกปัญหาใดเป็นลำดับแรกในการวิจัยในชั้นเรียน
 - ก. เด็กชายเก่งชอบแกล้งเพื่อน
 - ข. เด็กหญิงแกล้มชอบหลับในห้องเรียน
 - ค. เด็กชายกุ่มอ่านภาษาไทยไม่ออก
 - ง. เด็กหญิงก้อยไม่มีทักษะในการคิดเลขวิธีลัด
 - จ. เด็กชายก้องท่องจำสูตรคูณไม่ได้
 8. ข้อใดถือเป็นข้อผิดพลาดของการเลือกปัญหาการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - ก. หัวข้อปัญหาที่กว้าง ๆ
 - ข. หัวข้อที่เฉพาะเจาะจง
 - ค. แก่ปัญหาเฉพาะเรื่อง
 - ง. อยู่ในวิสัยที่ครูสามารถแก้ได้
 - จ. มีความน่าสนใจ ท้นต่อเหตุการณ์
- จากหัวข้อวิจัยเรื่อง “ การใช้บทเรียนสำเร็จรูปเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” ให้ใช้คำตอบต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 9 – 10
- ก. ความสามารถทางภาษาไทย
 - ข. บทเรียนสำเร็จรูป
 - ค. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
 - ง. ทักษะการอ่านภาษาไทย
 - จ. ความสามารถของนักเรียน
9. ตัวแปรต้นในการวิจัยครั้งนี้คือข้อใด
 10. ตัวแปรตามในการวิจัยครั้งนี้คือข้อใด

11. ข้อใดไม่ใช่วัตถุประสงค์ในการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ก. เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดในการปัญหาการวิจัย
 - ข. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
 - ค. เพื่อค้นหาวิธีการสร้างนวัตกรรม
 - ง. เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
 - จ. เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการอธิบายข้อค้นพบจากการวิจัย
12. ข้อใดเป็นหลักเกณฑ์ในการเลือกเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - ก. เป็นเอกสารที่ทันสมัย หรือเป็นความรู้ใหม่
 - ข. เป็นเอกสารที่ค้นมาจากอินเทอร์เน็ต
 - ค. เป็นเอกสารที่มาจากการอ้างอิงต่อ ๆ กันมา
 - ง. เป็นเอกสารที่สะดวกในการค้นคว้า
 - จ. เป็นเอกสารที่ทำความเข้าใจได้ง่าย
13. ข้อใดเป็นประโยชน์ของนวัตกรรมทางการศึกษา
 - ก. ต้องมีความแปลกใหม่
 - ข. ต้องทำให้นักเรียน เรียนรู้ได้รวดเร็วกว่าเดิม
 - ค. ต้องมีความทันสมัย
 - ง. ต้องคุ้มค่ากับการลงทุน
 - จ. ต้องมีความสะดวก ใช้ง่าย
14. หากคุณครูสมชายต้องการสร้างนวัตกรรม ควรเริ่มจากขั้นตอนใด
 - ก. กำหนดกรอบแนวคิดของกระบวนการเรียนรู้
 - ข. สร้างต้นแบบนวัตกรรม
 - ค. ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
 - ง. กำหนดประสิทธิภาพของนวัตกรรม
 - จ. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
15. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน จัดว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาประเภทใด
 - ก. เทคนิคการสอน
 - ข. สื่อผสม
 - ค. สื่อการสอน
 - ง. เทคนิคการนำเสนอ
 - จ. ข้อ ข. และข้อ ค.

ให้ใช้คำตอบต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 16 ถึง 20

- ก. แบบทดสอบ
- ข. แบบสังเกต
- ค. แบบสัมภาษณ์
- ง. แบบสอบถาม
- จ. ศีการายกรณี

- 16. ใช้รวบรวมข้อมูลของตามที่คุณชอบนอนหลับในห้องเรียน
- 17. ใช้ตรวจสอบความถนัดของสุนัขคิดว่าควรเรียนต่อสาขาไหนดี
- 18. ใช้ในการแก้ไขปัญหาที่นักเรียนเฉพาะบุคคล
- 19. มีการเผชิญหน้าระหว่างผู้ให้และผู้รับข้อมูล
- 20. ใช้รวบรวมความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียน

จงใช้คำตอบต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 21 – ข้อ 25

- ก. กลุ่มเดียวมีการทดสอบหลังอย่างเดียว (One Group Posttest Only Design)
- ข. กลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design)
- ค. สองกลุ่มเปรียบเทียบทดสอบก่อนและหลัง (Pretest-Posttest Control Group Design)
- ง. สุ่มสองกลุ่มเปรียบเทียบทดสอบก่อนและหลัง (Randomized Pretest-Posttest Control Group Design)
- จ. อนุกรมเวลา (Time Series)

- 21. มีการทดสอบภายหลังการทดลองหลาย ๆ ครั้ง
- 22. ต้องมีเกณฑ์มาใช้ในการเปรียบเทียบ
- 23. สามารถสะท้อนให้เห็นการพัฒนาการได้แต่ไม่มีกลุ่มเปรียบเทียบ
- 24. สามารถเปรียบเทียบให้เห็นพัฒนาการความแตกต่างระหว่างการใช้และไม่ใช้นวัตกรรม
- 25. ต้องมีการกระทำทั้งสองกลุ่มมีความเท่าเทียมกันก่อนมีการทดลอง
- 26. ข้อใดเป็นประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของโครงร่างการวิจัย
 - ก. เพื่อขอสนับสนุนงบประมาณ
 - ข. เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัย
 - ค. เพื่อใช้ในการกำหนดเครื่องมือในการวิจัย
 - ง. เพื่อใช้ในการกำหนดสถิติที่ใช้ในการวิจัย
 - จ. เพื่อให้ครบรูปแบบของการวิจัย
- 27. ข้อใดเป็นความสำคัญที่สุดในการจัดทำโครงร่างการวิจัย
 - ก. การระบุถึงความสำคัญและขั้นตอนการวิจัย
 - ข. การระบุถึงงบประมาณและขั้นตอนการวิจัย
 - ค. การระบุถึงตัวแปรและการควบคุมตัวแปร
 - ง. การระบุถึงขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
 - จ. การระบุถึงความต้องการของผู้วิจัย

28. ข้อใดควรทำก่อนการเขียนเค้าโครงการวิจัย
- การกำหนดตัวแปร
 - ทบทวนเอกสาร
 - การกำหนดสถิติ
 - การกำหนดเครื่องมือ
 - การกำหนดรูปแบบ
29. การเขียนเค้าโครงการวิจัยเปรียบเสมือนกับข้อใด
- การสร้างบ้าน
 - การปลูกต้นไม้
 - การทำแปลงบ้าน
 - การตกแต่งบ้าน
 - การหาสถานที่สร้างบ้าน
30. ข้อใดไม่ได้มีระบุไว้ในโครงร่างการวิจัย
- ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
 - ประวัติผู้วิจัย
 - ระยะเวลาในการวิจัย
 - ตารางปฏิทินการปฏิบัติงาน
 - งบประมาณ
31. การหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม ควรกระทำเมื่อใด
- ภายหลังจากการสร้างนวัตกรรมเสร็จทันที
 - ก่อนที่จะให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
 - ภายหลังจากการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และมีการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว
 - ภายหลังจากการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ และมียังไม่มีการแก้ไข
 - จะกระทำตอนไหนก็ได้
32. ข้อใดเป็นการค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
- การประเมินความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ
 - การประเมินเกณฑ์ประสิทธิภาพ
 - การประเมินจากเกณฑ์สมบูรณ์
 - การประเมินจากเกณฑ์สัมพัทธ์
 - การประเมินความสอดคล้องระหว่างนวัตกรรม
33. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 ค่า 90 ตัวแรก มีความหมายว่าอย่างไร
- นักเรียนทำข้อสอบก่อนใช้นวัตกรรมได้เฉลี่ยร้อยละ 90
 - นักเรียนทำข้อสอบระหว่างใช้นวัตกรรมได้เฉลี่ยร้อยละ 90
 - นักเรียนทำข้อสอบหลังใช้นวัตกรรมได้เฉลี่ยร้อยละ 90
 - นักเรียนมีความสามารถก่อนเรียนโดยเฉลี่ย ร้อยละ 90
 - นักเรียนส่วนใหญ่ทำข้อสอบได้ร้อยละ 90

34. การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของพฤติกรรมการศึกษาประเภทใดมีค่ามากที่สุด

- ก. ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติไทย
- ข. ลักษณะนิสัยการอ่านหนังสือ
- ค. ทักษะการผลิตนภกระดาษ
- ง. พฤติกรรมการดูแลสุขภาพฟัน
- จ. พฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งการบ้าน

35. นวัตกรรมในข้อใดมีประสิทธิภาพมากที่สุด

- ก. 85/82
- ข. 90/90
- ค. 95/90
- ง. 85/95
- จ. 95/85

36. ข้อใดเป็นสถิติเชิงอ้างอิง

- ก. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Mean)
- ข. ค่ามัธยฐาน (Median)
- ค. ค่าฐานนิยม (Mode)
- ง. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- จ. ค่าที (t- test)

37. ค่ากระจายค่าใดควรใช้คู่กับค่าเฉลี่ย

- ก. มัธยฐาน
- ข. ฐานนิยม
- ค. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- ง. ค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์
- จ. ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์

จงใช้คำตอบต่อไปนี้ตอบคำถามข้อ 38-40

- ก. การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว (One Sample t – test)
- ข. การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระ (Independent t – test)
- ค. การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ (Dependent t – test)
- ง. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)
- จ. การสร้างสมการทำนาย (Regression)

38. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับเกณฑ์มาตรฐานของกระทรวงต้องใช้สถิติประเภทใด

39. การเปรียบเทียบความรู้ระหว่างการสอนแบบบรรยายกับการสอนด้วยบทเรียนสำเร็จรูปต้องใช้สถิติประเภทใด

40. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังการสอนแบบบทเรียนสำเร็จรูปใช้สถิติประเภทใด

41. การวิจัยในชั้นเรียนที่เสร็จสมบูรณ์แล้วเรียกว่าอะไร

- ก. คำโครงการวิจัย
- ข. โครงการวิจัย
- ค. รายงานการวิจัย
- ง. บทสรุปการวิจัย
- จ. การนำเสนอการวิจัย

จงใช้คำตอบต่อไปนี้ตอบคำถาม ข้อ 42 – 43

- ก. ส่วนอ้างอิง
- ข. ส่วนนำ
- ค. ส่วนเนื้อหา
- ง. ส่วนประกอบ
- จ. ส่วนเพิ่มเติม

42. กิตติกรรมประกาศต้องเขียนไว้ส่วนไหนของรายงานการวิจัย

43. ผลการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยต้องเขียนไว้ส่วนไหนของรายงานการวิจัย

จงใช้คำตอบต่อไปนี้ตอบคำถาม ข้อ 44– 45

- ก. บทนำ
- ข. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ค. วิธีดำเนินการวิจัย
- ง. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- จ. สรุป และอภิปรายผล

44. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ต้องเขียนไว้ส่วนไหนของรายงานการวิจัย

45. สมมุติฐานเขียนไว้ส่วนไหนของรายงานการวิจัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ตาราง 15 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที และค่าความเชื่อมั่น
รายด้านของแบบวัดการรับรู้ความสามารถของตนด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อที่	ค่าที (t-test)	ระดับนัยสำคัญ (sig)
1.	3.965	.001
2.	4.940	.000
3.	4.141	.001
4.	7.063	.000
5.	4.311	.000
6.	4.277	.001
7.	5.733	.000
8.	6.116	.000
9.	8.560	.000
10.	8.180	.000
11.	8.618	.000
12.	9.445	.000
13.	10.881	.000
14.	6.362	.000
15.	8.262	.000
16.	7.729	.000
17.	9.391	.000
18.	9.022	.000
19.	10.842	.000
20.	8.347	.000

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9720

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที และค่าความเชื่อมั่น
รายด้านของแบบวัดเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อที่	ค่าที (t-test)	ระดับนัยสำคัญ (sig)
1.	3.589	.002
2.	4.493	.000
3.	2.362	.030
4.	2.890	.010
5.	3.525	.003
6.	2.402	.028
7.	4.589	.000
8.	4.349	.000
9.	4.743	.000
10.	2.896	.010
11.	4.578	.000
12.	2.588	.019
13.	3.04	.006
14.	4.271	.001
15.	2.442	.026
16.	2.693	.019
17.	5.202	.000
18.	2.362	.043
19.	2.881	.010
20.	4.068	.001
21.	2.515	.022
22.	4.892	.000
23.	6.677	.000
24.	3.303	.004
25.	2.271	.036

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าที (t-test)	ระดับนัยสำคัญ (sig)
26.	3.700	.003
27.	2.24	.041

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8997

หมายเหตุ : ตัดข้อที่ไม่มีคุณภาพตามเกณฑ์ออกไป 3 ข้อ

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที และค่าความเชื่อมั่น
รายด้านของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

ข้อที่	ค่าที (t-test)	ระดับนัยสำคัญ (sig)
1.	3.492	.007
2.	2.333	.044
3.	4.180	.001
4.	2.269	.037
5.	6.726	.000
6.	5.624	.000
7.	2.239	.038
8.	5.025	.000
9.	4.177	.001
10.	5.529	.000
11.	7.349	.000
12.	3.335	.004
13.	3.726	.002
14.	2.987	.012
15.	3.796	.001
16.	3.553	.008
17.	3.281	.012
18.	2.670	.022
19.	6.035	.000
20.	4.896	.000

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9078

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการทดสอบค่าที ค่าความยากง่ายและ
ค่าความเชื่อมั่นรายด้านของความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อที่	ค่าที (t-test)	ระดับนัยสำคัญ (sig)	ค่าความยากง่าย
1.	4.183	.002	.756
2.	.002	.007	.756
3.	2.928	.008	.648
4.	2.282	.034	.567
5.	2.887	.016	.216
6.	2.331	.032	.729
7.	2.331	.032	.702
8.	3.078	.007	.702
9.	4.138	.002	.729
10.	2.282	.034	.432
11.	2.331	.030	.621
12.	3.769	.001	.648
13.	2.282	.034	.459
14.	2.500	.024	.783
15.	2.331	.030	.459
16.	2.500	.024	.783
17.	3.689	.001	.621
18.	3.464	.006	.756
19.	2.331	.030	.675
20.	3.769	.001	.756
21.	2.282	.034	.513
22.	2.500	.024	.216
23.	2.928	.008	.540
24.	2.500	.024	.621
25.	2.282	.034	.540

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าที (t-test)	ระดับนัยสำคัญ (sig)	ค่าความยากง่าย
26.	2.928	.008	.756
27.	2.331	.030	.351
28.	2.500	.024	.324
29.	3.664	.006	.783
30.	2.331	.030	.567
31.	2.500	.024	.756
32.	2.928	.008	.459
33.	3.078	.007	.351
34.	2.928	.008	.594
35.	2.928	.008	.459
36.	3.796	.001	.702
37.	2.331	.030	.405
38.	2.282	.034	.378
39.	3.689	.001	.459
40.	3.078	.007	.216
41.	2.500	.024	.675
42.	2.282	.034	.540
43.	4.183	.002	.648
44.	3.464	.006	.729
45.	2.928	.008	.648

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .6155

หมายเหตุ : ตัดข้อที่ไม่มีคุณภาพตามเกณฑ์ออกไป 15 ข้อ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณ ภาควัตถุ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภลักษณ์ สินธนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
3. รองศาสตราจารย์ บรรพต พรประเสริฐ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป จินวี สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ดร. วรณะ บรรจง คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ MACOVA

ผลการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติ MACOVA

ตาราง 19 แสดง ค่าความเบ้ (Skewness) ค่าความโด่ง (Kurtosis) และค่า Shpiro – Wilk ของ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม		
	ความเบ้	ความโด่ง	Shpiro – Wilk	ความเบ้	ความโด่ง	Shpiro – Wilk
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	.308	.015	.701	-.237	-.864	.343
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	.029	2.789	.283	-1.749	4.856	.105
เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	.366	-.316	.045	.819	1.649	.000
ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	.615	-.858	.000	2.200	6.153	.000

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตาราง 20 แสดงผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของเมทริกซ์ความแปรปรวน แปรปรวนร่วม ด้วยวิธี Box'M test ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

Box'M	df1	df2	F	Sig
16.858	10	19582.4701	1.572	.108

ตาราง 21 แสดงผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนในตัวแปรตามทุกตัว
ด้วยวิธี Levene's test ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	F (Levene Statistic)	df1	df2	sig
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	2.143	1	64	.148
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	.085	1	64	.772
เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	.731	1	64	.396
ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	1.255	1	64	.276

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรร่วม (ความรู้เกี่ยวกับการวิจัย
ในชั้นเรียนก่อนการทดลอง) กับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ความรู้เกี่ยวกับ
การวิจัยในชั้นเรียน เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน หลังการทดลอง

ตัวแปรตาม	ตัวแปรร่วม (ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนก่อนการทดลอง)
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย	.373**
ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	.381**
เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	.200
ทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียน	.476**

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ภาคผนวก ค

ผลการสนทนากลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง
ด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู
ชั้นประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป

**ผลการสนทนากลุ่มนักศึกษาที่ได้รับการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง
ด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคู
ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูแบบเต็มรูป**

ความรู้สึกที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้

- สุกียา** สิ่งที่ได้มาตรงๆ ก็คือความรู้ที่ได้จากการวิจัยซึ่งที่จริงแล้วในเทอมที่แล้วเราก็เรียนมาแล้ว ในครั้งที่แล้วที่เราเรียนมาได้แค่เขียนเค้าโครงแต่ในโครงการนี้ได้มาปฏิบัติได้ทำทั้ง 5 บท แล้วก็ภูมิใจก็คือการทำนวัตกรรม ได้อันก็คือได้ความรู้ของการวิจัยได้อย่างเต็มที่ และอาจารย์ก็ได้เสริมในเรื่องของทัศนคติในเรื่องของการวิจัยตอนแรกก่อนมาเรียนก็เข้าใจว่าการวิจัยมันยาก แต่พอมาเรียนจริง ๆ ได้เรียนรู้ได้สัมผัส ได้คลุกคลีกับมันจริงๆ มันก็ไม่ได้ยากอย่างที่คิดถ้าได้ลงลงมือทำ ก็ลองได้ปฏิบัติจริง ทุกอย่างมันมีวิธีการแก้ไข ทุกอย่างมันมีแนวทางให้เราเดิน
- วรรณ** สำหรับการวิจัยโดยส่วนตัวแล้วคิดว่าเป็นเรื่องยาก แต่ไม่ยากต่อการเรียนรู้ คือสนใจที่จะเรียนรู้แต่ยากมากในการลงมือทำ กว่าจะได้ลงมือทำแต่ละอย่างก็คืออาจจะมียุทธศาสตร์ปัญหาบ้าง แต่เมื่อได้เข้าร่วมโครงการกับอาจารย์แล้วก็รู้สึกที่ดีมากๆ เสียหายแทนเพื่อนหลายคนที่ไม่ได้มาเข้าร่วมโครงการนี้ จากประสบการณ์ในเทอมที่แล้วก็ได้เรียนมาบ้างแล้ว เทอมนี้ก็ได้มาเพิ่มเติมความรู้ให้มากขึ้น ก็มีบางคาบที่ขาดไปก็รู้สึกเสียหายมากเหมือนกัน ก็พยายามที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์ตรงนี้ให้มากและนำไปใช้ในการประกอบอาชีพต่อไปคะ
- มณียาตี** ก่อนอื่นก็คือ โครงการนี้ทำให้หนูได้รู้จักว่าการวิจัยที่แท้ คืออะไร และได้ลงมือปฏิบัติ และก็ทำให้รู้ว่าคืออะไร และมีขั้นตอนในการทำวิจัยอย่างไร และสามารถที่จะนำไปใช้ได้กับชีวิตของความเป็นครูในอนาคตต่อไป และก็อยากทิ้งท้ายด้วยว่าขอบคุณอาจารย์บุญสิทธิ์มากๆ ที่สอนให้หนูรู้จักว่าการวิจัยเป็นอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไรและขอบคุณอาจารย์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญช่วยในการกลั่นกรองงานวิจัย ทำให้ได้งานวิจัยมาเล่มหนึ่ง ภูมิใจมากๆ
- เนาวรัตน์** รู้สึกภูมิใจที่เสาร์ อาทิตย์ ถึงแม้รู้ว่าบางทีก็มีภาระของตัวเองที่ต้องทำแต่ก็ยังเจียดเวลามาเรียนตรงนี้ แล้วก็มีความรู้สึกว่าคุณค่าที่ได้เรียนและมีความรู้สึกว่าการวิจัยได้ดีมากขึ้น และรู้ขั้นตอน และต่อไปก็ยังสมารถนำไปใช้ได้จริง และเวลาใครมาถามหรือว่าอะไรจะแนะนำให้ได้ และอยากจะขอบคุณอาจารย์
- ติะ** ก็ดีใจที่อาจารย์ได้จัดโครงการนี้ให้พวกหนูได้เรียน เพราะที่แรกหนูคิดว่าวิจัยเป็นอย่างยากต้องทำไม่ได้แน่เลย ก็ดีใจที่อาจารย์มาชี้แนวทางในการทำวิจัยจน หนูสามารถทำวิจัยได้ดี แล้วก็ประสบการณ์ความสำเร็จ ก็ต้องขอบคุณอาจารย์

- วารุณี กิติใจคะที่ได้เข้าโครงการนี้ ก็ได้รับความรู้มาเยอะคะเกี่ยวกับงานวิจัย ถ้าเกิดหนูไม่ได้เข้าโครงการนี้หนูอาจจะทำวิจัยไม่ได้ เพราะจากที่หนูได้เรียน ชั้นปี 5 แล้วก็รุ่นพี่ก็บอกว่าการวิจัยเนี่ยยาก กว่าจะผ่านก็ยากแต่ว่าพอได้เข้าโครงการนี้มันก็ไม่ได้ยากก็ทำได้คะ
- สุนิสา ก้อย่างแรกที่ยากจะพูดก็คือ ตอนแรกที่เรามาความคิดเห็นเราแตกต่างกัน มีกลุ่มหนึ่งที่ไม่อยากเข้า แต่อีกกลุ่มหนึ่งก็อยากเข้า ขอบอกเพื่อน ๆ ตรงนี้เลยนะคะว่า เพื่อน ๆ ที่เข้าร่วมโครงการนี้รู้สึกว่ามันคุ้มค่า และภูมิใจ เราคิดบางคนที่ไม่มาคือ คิดว่าไม่อยากมาเลยวันเสาร์ อาทิตย์ จะพักผ่อน แต่ในความเป็นจริง ถ้าเราจะทำจริง ๆ เราทำได้ และเราสามารถที่จะมาเรียนร่วมกันมาทำกิจกรรมร่วมกันได้ และคิดอย่างหนึ่งคือเราจะเห็นได้ว่าการเรียนรู้ต่าง ๆ เราไม่สามารถที่จะหามาได้ สั้น ๆ ต้องใช้เวลา เหมือนกับว่าการวิจัยเนี่ย เราก็ต้องใช้เวลาเรียนไม่น้อยเป็นเดือน สองเดือน ที่เราจะสามารถทำวิจัยชิ้นหนึ่ง ซึ่งงานวิจัยที่เราได้มาส่งผลต่อความรู้สึกของเรา ความภาคภูมิใจของเราที่เราทำได้ คะโครงการนี้จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าขาด อาจารย์บุญสิทธิ์ ของเรา (ตรบมือ) ซึ่งบางครั้งก็เข้าใจความรู้สึกอาจารย์ ว่าเพื่อน ๆ มาน้อย ทุกคนรู้สึกว่าการเจออาจารย์จัง อาจารย์อุตส่าห์มาแต่เช้า ตรงเวลา แต่พวกเราเรียน เก้าโมง มาทีละคน สองคน บางวัน สิบเอ็ดโมงแล้วยังมีคนมา ถ้าเลือกได้อยากจะย่นเวลาตั้งแต่วันแรกเราจะมาให้ตรงต่อเวลาทุกวัน บางสิ่งบางอย่างเราจะไม่เห็นคุณค่า ตอนนี้นั้นจะหมดแล้วไง ก็ย้อนกลับไปดู ทำไมนะเรา จึงไม่ตั้งใจเรียน และมาตรงเวลา ก็อยากจะบอกเพื่อน ๆ ว่าดีใจด้วยที่สามารถมาทำกิจกรรมร่วมกัน และมาเรียนร่วมกัน และก็ได้ผลงานจากน้ำพัก น้ำแรง ของเราและได้แรงผลักดันจากอาจารย์นี้แหละที่ทำให้ได้ผลงานของเราเอง
- ดวงใจ สำหรับความรู้สึกที่ได้มาร่วมโครงการนี้ เริ่มแรกเลยก่อนที่จะมาถึงตรงนี้ ก่อนที่จะมาเข้าร่วมโครงการ ก็ไปฝึกสอนที่เบตง ทำให้ห่างไกลจากเพื่อน ๆ และด้วยความตระหนักถึงการวิจัย แต่เชื่อว่าการวิจัย ใครที่ได้ยินคำว่าวิจัยก็ต้องคิดแน่นอนว่ามันเป็นเรื่องยาก มันเป็นเรื่องยาก มันเป็นเรื่องของการทางวิทยาศาสตร์ น่าจะยากเสร็จที่นี้ด้วยความที่ห่างเพื่อน ๆ และก็กลัวว่าจะพางานวิจัยของเราไปไม่รอด เพราะรู้สึกว่าวิจัยยากมาก ๆ แต่พอได้มาเข้ามาที่มหาวิทยาลัย ประชุมครั้งหนึ่งและได้รู้จากอาจารย์ว่ามีโครงการสอนการวิจัย รู้สึกว่าเหมือนมีน้ำมาหยดแล้วชีวิตเรา รู้สึกมีแรงที่จะทำวิจัยแล้ว ก็ไม่กลัวแล้ว พอได้เข้ามาจริง ๆ แล้วมันได้มากกว่าที่คิด ได้มากกว่าคำว่า ได้มากกว่าวิจัยวิจัย 5 บท ได้มากกว่าชิ้นงาน ได้หายคิดถึงเพื่อน ๆ ไปอยู่เบตงเทอมหนึ่ง คิดถึงเพื่อน ๆ จริง ๆ จะบอกให้ และพอมายู่ตรงนี้ได้รู้สึกซึ่งถึงวิจัย ว่าวิจัยมันไม่ได้ยากอย่างที่เราคิด และบทที่ 2 ที่เค้าว่ากันว่ามันยาก มันก็ไม่ได้ยากอย่างที่เราคิด ก็ทำได้ พอถึงบทที่ 3 บทที่ 4 ทำไปทำมามันก็ไม่เหมือนกับที่เราจินตนาการไว้ แบบว่ามันไม่ได้แบบว่าอลังการ และยากเย็นอะไรขนาดนั้น พอได้เล่มแล้วได้นวัตกรรมอีกเล่มหนึ่ง ทุกอย่างก็ได้มา 2 เล่ม และได้ความภาคภูมิใจที่ได้มา ด้วยตนเองแล้ว มันยิ่งเหนือคำบรรยายคะ

- สุนิสา ค่ะจากคำพูดของดวงใจ นะคะ ทำให้เราคิดว่าสำนวนสำนวนหนึ่งที่ล้ำหลังและยังใช้ได้ทุกเมื่อทุกเวลาก็คือ ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น
- รอกีย๊ะ ก่อนอื่นก็ต้องพูดว่าขอบคุณนะคะ ขอบคุณสำหรับอาจารย์บุญสิทธิ์ที่ทำให้โครงการนี้มีขึ้น มีโครงการดี ๆ อย่างนี้เกิดขึ้น ก็อย่างที่เพื่อน ๆ หลายคนพูดว่าถ้าพูดถึงวิจัยก็คือทุกคนก็จะคิดเลยว่ามันต้องยากแน่ ๆ เลย ไม่รู้ว่าจะทำได้หรือเปล่า ตอนแรกก็คิดนะค่ะว่าการที่เรามาเรียนเสาร์ อาทิตย์นี้ จะมีเวลาว่างพอหรือเปล่า เราจะพักผ่อน เราจะทำอย่างไรดี จันทร์ ถึง ศุกร์ เราก็เหนื่อยอยู่แล้ว เสาร์อาทิตย์เราต้องมาเรียนอีกหรอ แต่พอมาเรียนจริงๆ ก็รู้สึกว่าคุณค่ากับเวลาที่เสียไป เราอาจจะยอมเสียเวลานิดหนึ่งแต่ผลลัพธ์ที่เราได้รับมันคุ้มค่าจริงๆ ก็ไม่มีอะไรจะบรรยายจริงๆ ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ
- สุนิสา เจ๊ะ ก็รู้สึกว่าคุณค่ามากๆ ที่ได้เข้าโครงการนี้ ตอนแรกคิดว่าวิจัยยากมาก ๆ เลย รุ่นพี่บางคนเค้าบอกว่าบางคนไม่จบเพราะวิจัย พอเข้าโครงการนี้จริงรู้สึกว่าการวิจัยเนี่ยไม่ได้ยากอย่างที่คิดเลย แล้วก็รู้สึกว่าคุณค่ามากๆ ที่ได้มาเรียนเสาร์อาทิตย์ เพราะว่าหาโอกาสแบบนี้ไม่ได้แล้ว ก็ขอบคุณอาจารย์มาก ถ้าสมมติว่าไม่มีโครงการนี้ วิจัยของเราไม่รู้จักจะเป็นอย่างไร สะเปะสะปะ ไม่รู้จะเริ่มต้นอย่างไร พอได้มาเข้าโครงการนี้ ได้รู้ว่าเออขั้นตอนการเขียนการวิจัย เป็นยังไง ประวัติความเป็นมา จุดประสงค์อย่างไร เออได้รู้ชัดเจน ได้พัฒนานวัตกรรมของเรา และได้พัฒนาเด็กให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ก็ขอบคุณอาจารย์มากค่ะ
- รุสมา ตั้งแต่ได้ร่วมเข้าโครงการนี้ตอนแรกก็มีทัศนคติต่อการวิจัยในแง่ลบมาก ๆ จะคิดว่าการวิจัยเป็นอะไรที่ยาก คือคิดว่าถ้าทำไปแล้วตัวเองต้องทำไม่ได้แน่ ๆ เลย แต่พอมีโอกาสได้มาเข้าร่วมโครงการนี้ ก็ทำให้เราได้เรียนรู้ เมื่อเกิดการเรียนรู้ เราก็สามารถนำมาใช้ ก็ต้องขอบคุณอาจารย์มากที่มอบโครงการดี ๆ นี้ให้กับพวกเราทุกคนซึ่งโครงการนี้นอกจากทำให้เราได้ความรู้ทางด้านวิจัยแล้วเรายังมีกิจกรรมที่น่าสนใจ ในขณะที่เราร่วมกันดำเนินการ ตอนแรกคิดว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่น่าเบื่อ ก็คิดว่าคงเรียนแต่ทางด้านเนื้อหาทฤษฎีอย่างเดียว แต่พอเข้าร่วมจริง ๆ มีกิจกรรมคั่นทำให้ไม่น่าเบื่อตอนเรียน ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีขึ้น จากเดิมทัศนคติในแง่ลบ ตอนนี้ก็มีทัศนคติในแง่บวกขึ้นเรื่อย ๆ ก็ขอขอบคุณอาจารย์บุญสิทธิ์ มากนะค่ะที่ได้ให้โครงการดี ๆ นี้แก่พวกเราทุกคน
- ถ้วนซามีเนาะ ก็สำหรับความรู้สึกที่ได้เข้ามาร่วมโครงการนี้ ก่อนอื่นก็ต้องบอกว่า เรามีงานวิจัยที่ต้องทำในเทอมนี้ ก็รู้สึกว่าเออ ตัวเองจะทำได้มัยเพราะมันยาก และถ้าไม่มีการวิจัยนี้มาเราจะทำได้แค่ไหน เพราะเท่าที่ได้ยินมาคือมันยากจริงๆ และสำหรับเราเองทำวิจัยในปี 4 เราทำวิจัยแค่เค้าโครง สิ่งที่เรากลัวก็คือ 5 บท พอเราได้มาเรียนกับอาจารย์รู้สึกว่าคุณค่าที่ได้สอนเป็นสเตป ได้เจาะลึกจริงๆ (นะค่ะ) ได้ใช้เวลา ไม่ว่าจะเป็นเวลาเรียนนอกเวลา หลังจากการสอน อาจารย์จะใช้เวลาให้เราเสมอจะเต็มที่กับ

- นักศึกษา คืออาจารย์จริงจังกับเราจริงๆ ค่ะ สำหรับดิฉันคือ ต้องเดินทางไปกลับปัตตานี ยะลา ทุกวัน คือทั้ง 7 วัน ก็คือ 2วันมาเรียนกับอาจารย์ และ 5 วันไปฝึกสอน ทั้งสัปดาห์คือไม่ว่างเลยถึงแม้เหนื่อยก็คุ้มค่ะ
- นุริยา อยากจะบอกว่าดีใจมากและภูมิใจมากที่ได้เข้าโครงการนี้ แลที่ภูมิใจสุดๆ ก็คือ มีคุณอาจารย์บุญสิทธิ์ที่ได้ชี้แนะแนวทางของพวกเราเอาไว้แล้วก็อาจารย์ไม่ได้เฉพาะแค่สอนเราอย่างเดียว อาจารย์ยังสอนในเรื่องอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นเทคนิคในการสอน แล้วก็จ้ำจี้จ้ำไชพวกเรา สนใจพวกเราเอามากๆ ซะด้วยจากเมื่อก่อนหนูจำได้ว่าตอนที่หนูปี 3 มีรุ่นพี่คนหนึ่งเค้ามาปรึกษาหนูเรื่องบทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล เพราะว่าเค้าได้ไม่เรียนคณะครุศาสตร์แต่เค้าต้องทำวิจัย แต่พวกเราได้เรียนอะไรแบบนี้มาก่อนแล้ว แต่จริง ๆ แล้วตอนที่เรายุ่งปี 3 เราไม่ได้อะไรเลยเกี่ยวกับเรื่องแบบนี้ แค่ได้รู้คร่าวๆ จะต้องมีแนวๆ เค้าก็มาปรึกษาหนูในการวิเคราะห์ข้อมูล หนูบอกตรงๆ ว่าตอนนั้นหนูไม่อยากจะเรียนวิจัยมากเลย อะไรก็ไม่รู้วิชาคำนวณหนูเกลียดที่สุดเลย บอกตรงๆ หนูเลือกเรียนเอกที่ไม่มีคณิตค่ะ พออยู่ปี 4 ก็ได้มาเรียนเค้าโครงวิจัย ก็ยังหาอยู่ว่าเอ๊ะตรงไหนที่คำนวณนะ พอปีนี้ปี 5 ก็ได้มาเรียนการแปลงคะแนนทีเทส เอฟเทส การใช้โปรแกรม spss อะไรแบบนี้ บอกตรงๆ มันก็ไม่ได้ยากอย่างที่หนูคิด แค่หนูหวาดกลัวไปเท่านั้นเอง ก็ขอขอบคุณแล้วก็อยากบอกว่ารักอาจารย์มากเลยคะ
- อาชีวะะ ก็ตอนแรกก่อนที่จะได้เข้าร่วมโครงการนี้ มีความรู้สึกว่าการวิจัยเป็นวิชาที่ยากมาก ๆ คือ เราเรียนและได้มาฝึกสอนและก็รู้ว่าต้องทำวิจัย ก็ไม่รู้ว่าทำได้หรือไม่ เราจะจบมัยคือ รู้ว่าวิจัยมันยาก คือตอนปี 4 เรียนแค่เค้าโครง บทที่ 4 และ 5 เราไม่ได้เรียน รู้สึกเสียดาย แต่พอได้เข้ามาร่วมในโครงการนี้ก็รู้สึกดีใจนะค่ะว่า วิจัยแรก ๆ ที่เราคิดว่ายากแต่อาจารย์สอนให้มันดูง่าย สนุก อยากมาเรียนเพราะว่าแรกๆ หนูมีความรู้ไม่อยากจะมาเรียน เพราะเป็นเรื่องที่เครียด แต่อาจารย์สอนรู้สึกสนุก และอยากมาเรียน แต่ในบางครั้งก็ไม่ได้มาเพราะว่าติดธุระแต่ก็พยายามที่สุดที่จะมา อยากจะได้ความรู้จากอาจารย์ค่ะ ก็ต้องขอบคุณอาจารย์นะค่ะที่ได้ให้ความรู้กับพวกเราในเรื่องของวิจัย ทำให้ปีนี้พวกเราจบ และทำให้เราได้วิจัยมาเล่มหนึ่ง ขอขอบคุณค่ะ
- นายนิธัชฐาน ก็ต้องขอบคุณอาจารย์เป็นอย่างสูง ตอนแรกอาจารย์ทำโครงการนี้กับเอกปฐมวัย ก็ผมคิดว่าทำไมนะไม่ทำกับเอกภาษาอังกฤษ เราก็ยังไม่รู้ว่ขั้นตอนในการทำวิจัย ก็คิดอยู่ในใจ อยากให้อาจารย์เปลี่ยนเป็นเอกภาษาอังกฤษเหลือเกิน ในที่สุดอาจารย์ก็ได้มาสอนพวกเราจริงๆ ทำให้เราเจอหนทางที่จะทำวิจัย ครบก็ต้องขอบคุณตรงนี้ ตอนแรกก็คิดเหมือนเพื่อนเลยว่าวิจัยสงสัยต้องยากน่าดูเลย หาข้อมูลอย่างโน้นสรุปอย่างนี้ แต่พอเรียนไปแล้ว เอ๊ะวิจัยมันสนุกอย่างนี้เอง อาจจะเป็นเพราะเรียนกับอาจารย์บุญสิทธิ์ด้วยสนุก มีกิจกรรมก่อนเรียนก็มีกิจกรรม กิจกรรมกลุ่ม ได้เทคนิคอะไรหลายๆ อย่าง ก็ขอบคุณอาจารย์อีกครั้งนึ่ง

- เกศรา กิตอนแรกก็กังวลมากในการทำวิจัย ทำไม่ได้แน่นอนเพราะว่า ได้ยินคนอื่นพูดที่เค้าทำมาเค้าบอกว่ายากมาก รุ่นพี่แต่คนละบอกว่ามันยาก เราก็เอ๊ะเราจะทำได้มัย พอมาได้ร่วมโครงการก็เออ ตอนแรกๆ ที่รู้ว่าเอกภาษาอังกฤษได้เข้าร่วมโครงการก็ดีใจ สนใจทันที แต่ว่าเรียนเสาร์ อาทิตย์ ไม่ได้กลับบ้านยอมรับว่าเหนื่อยไปทุกวัน บางอาทิตย์ สลบเป็นไข้ขึ้นเลยนะค่ะ เพราะว่าสุขภาพไม่ค่อยดีช่วงนี้ ก็ดีใจที่ได้มาเจอเพื่อนๆ อีกครั้งหนึ่งเพราะไม่ได้เจอมาთอมหนึ่ง ได้มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน และร่วมกิจกรรมต่างๆ ทำให้เห็นคุณค่าในการทำวิจัย พอเรียนๆ ไปวิจัยฉบับนี้รู้สึกภูมิใจที่แบบว่าเออเราก็ทำได้นะ สำเร็จด้วยตัวเราเอง สุดท้ายนี้ก็ขอขอบคุณอาจารย์อีกครั้ง ที่ทำให้สามารถทำวิจัยได้ และเห็นคุณค่าของมันขอบคุณค่ะ
- สุภาวดี ก่อนอื่นก็ขอขอบคุณอาจารย์มากเลยที่สอนเรื่องวิจัยในครั้งนี้ให้กับพวกเราการทำวิจัยใดๆ ก็รู้ว่ามันยากแต่การมาเรียนมาครั้งนี้ทุกเสาร์ อาทิตย์ และต้องฝึกสอนจันทร์ถึงศุกร์ ทำให้ไม่ได้หยุดเลย แต่มันทำให้การวิจัยเป็นอย่างง่ายสำหรับตัวเอง มีกระบวนการที่แน่นอนเสร็จทันตามเวลาที่อาจารย์กำหนดไว้ อาจจะเสียตายแทนเพื่อนนิดนึงว่าเพื่อนเอกปฐมวัยที่เค้าไม่ได้มาเรียน เค้าก็เคยมาพูดว่าเค้าก็เสียตายเหมือนกันที่ไม่ได้เรียนแล้วพอเค้าไปทำจริง ๆ ของเค้าก็ในวุ่นวายหลายเรื่อง เพื่อเอกภาษาไทยบางคนก็บ่นเหมือนกันว่ามันไม่ง่ายเหมือนที่เราทำและเค้าก็ทำช้ากว่าเรามากค่ะ สุดท้ายนี้ก็ขอขอบคุณอาจารย์อีกครั้งอีกค่ะ ที่ทำให้หนูทำวิจัยเสร็จแล้วค่ะ
- สุรศักดิ์ ก่อนอื่นก็ดีใจที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ ขอขอบคุณท่านอาจารย์บุญสิทธิ์ที่ได้ให้โอกาสเอกภาษาอังกฤษ ได้มาเรียนรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย ก็คือโครงการนี้ะครับเป็นโครงการที่ให้โอกาสนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ออกฝึกประสบการณ์ 1 ปี ซึ่งตอนที่ออกไปก็ได้รับคำสั่งให้ไปทำวิจัยก็ยังคงอยู่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรเหมือนกัน แต่พอได้เข้าโครงการนี้ แล้วอาจารย์ก็สอนว่าการทำวิจัยทำอย่างไร ทำให้เราได้สเต็ปแต่ละขั้นๆ ไป และก็เห็นคุณค่าว่าเออการทำวิจัยทำให้เราได้ ซึ่งผมได้ทำสื่อนวัตกรรม ปัญหาของเด็กของผมคือจำศัพท์ไม่ได้พอผมได้มาเรียนรู้ผมก็ได้นวัตกรรมแล้วก็นำความรู้ที่ได้รับจากท่านอาจารย์บุญสิทธิ์ที่สอนไปใช้กับนักเรียนปรากฏว่า ปัญหาที่ลดลง คือนักเรียนผม มีความรู้ความสามารถในการจำศัพท์อังกฤษมากขึ้น เออ เออในที่นี้ก็คือว่า การวิจัยนี้มันมีประโยชน์ จริง ๆ แล้วก็คือสามารถนำไปแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียนได้ ก็มีแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

อยากให้พวกเราฝากถึงเพื่อนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ หรือมีใครบ้างมัยที่มาถามเรา

- เกศรา มีทั้งเพื่อนเอกภาษาไทยที่มาร่วมโครงการเดียวกับเรา แต่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มทดลอง
 คำอยู่ในกลุ่มควบคุม คำก็มีบ่นเหมือนกันว่า เอกภาษาอังกฤษเดินไปไกลแล้ว แต่
 คำยังไม่ได้เริ่มเลย และคำไม่รู้จะเริ่มยังงัย และจะก้าวต่อไปอย่างไร และเอก
 ภาษาอังกฤษ ฝึกที่คณะราษฎร 4 คน เข้าร่วมโครงการนี้ 3 คน ไม่ได้เข้า 1 คน
 ถ้าพูดถึงเรื่องการไปทำวิจัยเมื่อใดของคำก็คือตอนนี้ยังไม่ได้เริ่มไปถึงไหนเลย
 ตอนนี้ก็จะสอบแล้วก็ยังไม่ได้ทดลองกับเด็กเลย นวัตกรรมยังไม่ได้สร้างคำก็บ่น
 เสียใจเหมือนกันว่าทำไมถึงไม่เข้าร่วมโครงการ (คำมาถามมัย) ก็มาถามค่ะ เรา
 ถามคำเหมือนกันว่าทำไมถึงไม่เข้าร่วม ขนาดเราเข้าบ้างไม่เข้าบ้างแต่ก็พยายาม
 เข้าที่สุด บางอาทิตย์ที่ได้เข้าก็คือบางครั้ง แผนไม่ทัน เตรียมสอนไม่ทัน อาทิตย์นั้น
 ต้องขาดไปก็รู้สึกเสียตายนะค่ะ คำก็มาถาม เราก็เสียตายนะคำจะค่ะ
 เพื่อนที่ไม่ได้เข้าส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเอกภาษาไทย หรือว่าเอกอังกฤษที่หามา
 ถามตลอด มาดูคำโครง ถามตั้งแต่บทที่ 1 2 3 4 5 ถามทุกวัน เวลาไป
 โรงเรียนที่ฝึกสอน คบ.2 ก็เหมือนกันมีเอกภาษาอังกฤษ 4 คน ที่ไป แต่มีอุ้มคน
 เดียวที่เข้าโครงการ 3 คนไม่ได้เข้า คำก็ถามว่าไปถึงไหนแล้ว ทำยังงัย และเอา
 แบบวัดนี้มายังงัย จากไหน ไปขอได้มัย คำทำไมเป็น คือ คำมาปรึกษาตลอดเลย
 พอช่วงนี้คำก็บอกว่าคำเครียดทำไมทัน(ส่วนใหญ่คำถามที่เจอ)
- วรรณ การหาค่า ioc เราโชคดีเราได้ตัวแบบมาเลย แต่เพื่อนไม่รู้จะทำยังงัย ถามว่าเพื่อน
 รู้มัย รู้แต่รู้เพียงว่า ioc คำไม่มีแบบคำไม่ได้ดำเนินการ คือ ไม่มีผู้เชี่ยวชาญใน
 การประเมินนวัตกรรม ของคำ ซึ่งเราโชคดี ซึ่งตรงนี้ถามว่า แล้วเรานี้ได้ให้คำมัย
 ให้ค่ะ คำมาขอเราก็ให้ค่ะ
- ยานี ค่ะสำหรับของหนูก็จะเจอเอกภาษาไทย คำก็จะพูดว่า เอกอังกฤษโชคดีคนที่ได้เข้า
 ร่วมโครงการกับอาจารย์เพราะว่าเราจะหาเวลาแบบนี้ไม่ได้อีกแล้วให้เก็บเกี่ยวกับ
 ความรู้จากอาจารย์ให้ได้มากที่สุด (แล้วคำถามอะไรบ้างมัย) ถามค่ะ ก็บอกเท่านี้
 บอกได้ (อุ้ม บางทีพอตอบไม่ได้คำก็ว่าทำไมถึงไม่ถามอาจารย์มาให้)
- วรรณ คณะราษฎรก็เหมือนกัน ท.-3 ด้วย คณะราษฎรอาจารย์คำเป็นอาจารย์มาตั้ง 20
 กว่าปี แต่พอพูดถึงวิจัยแล้วคำก็ไม่ค่อยจะรู้ และให้มาบอกอาจารย์ด้วยว่าถ้า
 อาจารย์เปิดอบรมวิจัยขอเข้าด้วย และก็ยังมีการขอแบบทดสอบที่อาจารย์ได้
 ทดสอบพวกเรา ได้ขอ ioc และขอนวัตกรรม และสุดท้ายก็ขอวิจัยของเราพร้อม
 นวัตกรรมพร้อมวิจัย 5 ของเราไปไว้ที่โรงเรียนได้มัย

ใครจะฝากถึงเพื่อนๆ ที่ไม่เข้าร่วมโครงการมัย

สุรศักดิ์ ไม่ได้เข้าครั้งนี้ก็ไม่ต้องเสียใจนะ ครั้งหน้าก็ขอร้องให้อาจารย์บุญสิทธิ์เปิดใหม่แล้วกัน ผมขอแนะนำว่าโครงการนี้ดีจริง ๆ คือ จะทำให้เราได้รู้อะไรที่ไม่รู้หลายเรื่อง
ดวงใจ ก่อนอื่นก็ต้องขอบอกเพื่อนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการว่าเสียใจด้วยนะละ ที่คุณไม่ได้ร่วมโครงการกับเราเพราะว่าคุณได้พลาดโอกาสที่ดีที่สุดในชีวิตไปครั้งนึงแล้ว

ถ้าโครงการนี้จะจัดให้กับรุ่นน้องอีก อยากจะเพิ่มเติมหรือเสนอแนะอะไรบ้าง

เกศรา อยากให้โครงการนี้จัดขึ้นมาก่อนที่เราจะออกไปฝึกสอนในเทอมสุดท้ายละ เพราะว่าปัญหาบางที่มันเกิดขึ้นก่อนเทอม 2 นี้แล้วละ เหมือนกับว่ามาทำในเทอมนี้อะไรมันก็รีบเร่งทกอย่างเลยละ เรื่องของเวลาละ

ดวงใจ พูดถึงเวลาเหมือนกันละ คือ จริงแล้วอยากให้ตั้งแต่ปี 2 ละ ปี 2 เริ่มตั้งแต่เทอม 1 เราไม่ได้วิจยแค่เรื่องเดียว เราสามารถวิจยในปี 2 เรื่องหนึ่ง ปี 3 เรื่องหนึ่ง ปี 4 เรื่องหนึ่ง ปี 5 เรื่องหนึ่ง สุดท้ายเราก็ชำนาญ เราโอบยบินแล้วความแข็งแกร่ง จริงๆ อันนี้เรามาพลาดในเรื่องของเวลาเรามาทำในเทอม 2 และเรื่อง ก็คือ เรื่องเดียว อะไรๆ มันก็จะบีบเราซะมากกว่า แต่ถ้าเริ่มตั้งแต่ปี 2 ที่นี้ละก็ละละละ เชี่ยวชาญแน่ละ

ยานี อยากจะให้อาจารย์เปิดโครงการนี้ให้กับทุกคน ให้นักศึกษา 5 ปี ทุกคนเลย คือสอนวิจยทุกคนเลย เพราะเค้าจะได้นำความรู้ไปทำวิจยของเค้า ให้เค้าพัฒนาตัวเค้านะครับ

สุนิสา อยากให้ทางมหาวิทยาลัยเห็นความสำคัญของโครงการต่างๆ ที่จะสามารถยกระดับนักศึกษา สามารถที่จะพัฒนา เพราะว่าสังเกตจากเพื่อนต่างมหาวิทยาลัยเค้าจะมีโครงการเยอะมากแต่ละปี แต่ละเทอม แต่มหาวิทยาลัยเราน้อยมาก ที่จะมีโครงการดีๆ เกิดขึ้นสักโครงการหนึ่ง อยากให้เห็นความสำคัญของตรงนี้ เชื่อว่าทุกโครงการที่เค้ามอบลงมาหรือที่อาจารย์ หรือคนที่จริงจัง จริงๆ เนี่ยอยากให้มันเกิดขึ้น ให้มันมีขึ้นละ สามารถที่จะเป็นตัวเลือกแก่นักศึกษาครู สามารถที่จะเข้าไปร่วมทำกิจกรรมที่จะส่งผลให้ตัวเองได้พัฒนา เรียนรู้ และมีศักยภาพขึ้น

สุรศักดิ์ อยากให้ทางคณะครุศาสตร์เอาโครงการนี้ไปบรรจุในหลักสูตร แล้วอยากให้มีการสอนกันจริง พัฒนากันจริงๆ เพราะรู้สึกรู้สีกว่าวิจยเป็นเรื่องที่อยาก แต่พอเรียนแล้วอาจารย์ทำเรื่องยากให้กลายเป็นเรื่องง่ายก็อยากให้บรรจุในหลักสูตร และอยากให้ทำกันจริงๆ จังๆ

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างโปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนต่อนักศึกษาครู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นเต็มรูป

ตัวอย่างโปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนต่อนักศึกษาครู ชั้นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูชั้นเต็มรูป

ตาราง 23 แสดงรายละเอียดของโปรแกรมการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

ครั้งที่	การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน			การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
	ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	
1.	การบรรยาย เรื่องความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 1.)	-	การใช้ตัวแบบ (ใบงานที่ 1.) (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่า)	การให้ข้อเสนอแนะจากตัวแบบ (ใบงานที่ 2.)
2.	การบรรยาย เรื่องการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 2.)	การฝึกทักษะการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนตามโจทย์ที่กำหนด (งานกลุ่มตามใบงานที่ 4.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 5.)	การใช้สารชักจูง (ใบงานที่ 3.) (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่า)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 5.)
3.	การบรรยาย เรื่องการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 3.)	การฝึกทักษะการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาตามโจทย์ที่กำหนด (งานกลุ่มตามใบงานที่ 7.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 8.)	การอภิปรายกลุ่ม (ใบงานที่ 6) (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่า)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 8.)

ตาราง 23 (ต่อ)

ครั้งที่	การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน			การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
	ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	
4.	การบรรยาย เรื่องการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยในชั้นเรียน (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 4.)	การฝึกทักษะการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน (งานกลุ่มตามใบงานที่ 9.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 10.)	การจัดสภาพการณ์ที่พึงพอใจและการวาดภาพระบายสี (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านความรู้เชิงประเมินค่าและความรู้สึก)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 10.)
5.	การบรรยาย เรื่องการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 5.)	การฝึกทักษะการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน (งานกลุ่มตามใบงานที่ 12.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 13.)	การใช้บทบาทสมมติ (ใบงานที่ 11) (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านพฤติกรรม)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 13.)
6.	การบรรยาย เรื่องการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 6.)	การฝึกทักษะการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน (งานกลุ่มตามใบงานที่ 15.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 16.)	การใช้บทบาทสมมติ (ใบงานที่ 14) (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านพฤติกรรม)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 16.)

ตาราง 23 (ต่อ)

ครั้งที่	การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน			การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
	ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	
7.	การบรรยาย เรื่องการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียน (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 7.)	ฝึกทักษะการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียน (งานกลุ่มตามใบงานที่ 18.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 19.)	การใช้ตัวแบบ (VCD ครูต้นแบบ) (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านพฤติกรรม) (ใบงานที่ 17)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 19.)
8.	-	การใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ (ใบงานที่ 20)	การได้รับประสบการณ์ตรง (เพื่อส่งเสริมเจตคติ ด้านพฤติกรรม) (ใบงานที่ 20)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 20.)
9.	การบรรยาย เรื่องการวิเคราะห์แปลผลข้อมูลและการอภิปรายผล (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 8.)	การฝึกทักษะการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูลและการอภิปรายผล (งานกลุ่มตามใบงานที่ 22.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 23.)	ความคิดตอบโต้และการหาเหตุผลมาหักล้าง (เพื่อส่งเสริมเจตคติด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน) (ใบงานที่ 21)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 24.) และการเล่าประสบการณ์ที่มีความภาคภูมิใจ (ใบงานที่ 20)

ตาราง 23 (ต่อ)

ครั้งที่	การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน			การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย
	ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน	ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน	เจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน	
10.	การบรรยาย เรื่องการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน (เอกสารประกอบการบรรยายครั้งที่ 9.)	ฝึกทักษะการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน (งานกลุ่มตามใบงานที่ 25.) (งานเดี่ยวตามใบงานที่ 26.)	ครูพันธุ์ใหม่ ใช้วิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน (ส่งเสริมเจตคติด้านการสรุปและขยายผล) (ใบงานที่ 24)	การเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (ใบงานที่ 26.) และการเล่าประสบการณ์ที่มีความภาคภูมิใจ (ใบงานที่ 20)

กิจกรรมครั้งที่ 1.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนและการให้ข้อเสนอแนะจากครูผู้เชี่ยวชาญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความคิดเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนจากคำพูดชักจูงของตัวแบบ
3. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาททศครูวิจัย จากการให้ข้อเสนอแนะจากตัวแบบ

แนวความคิด

การได้รับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน นักศึกษาจะได้ทราบถึงความจำเป็นของการวิจัยในชั้นเรียน ความหมาย ลักษณะและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

นอกจากนั้นยังได้รับความรู้เชิงประเมินค่าของการวิจัยในชั้นเรียนจากครูผู้เชี่ยวชาญ โดยจะชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งเป็นกระบวนการเปลี่ยนเจตคติด้านความรู้เชิงประเมินค่าอีกด้วย

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาททศครูวิจัยจากการได้รับข้อเสนอแนะจากตัวแบบที่มีความน่าเชื่อถือคือครูผู้เชี่ยวชาญ ทำให้นักศึกษาเกิดกำลังใจ และความภาคภูมิใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 1. ประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนกลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 2. คุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน คนละ 1 ใบงาน
4. กระดาษโปสเตอร์ และปากกาเคมี สำหรับการเขียนข้อสรุปกลุ่มละ 1 แผ่น
5. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับการเห็นความสำคัญและคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพครู
2. การตอบใบงานของนักศึกษาที่มีต่อความสำคัญและคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพครู

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 (การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยและการส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน)

เวลา 2 ชั่วโมง

ขั้นนำ (10 นาที)

- ผู้วิจัยเชิญวิทยากรและแนะนำให้นักศึกษารู้จักกับวิทยากรซึ่งเป็นครูผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นครูดีเด่นที่ได้รับการยอมรับเกี่ยวกับการใช้การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ขั้นกิจกรรม (1 ชั่วโมง 30 นาที)

- ให้วิทยากรซึ่งเป็นครูผู้เชี่ยวชาญเล่าถึงเรื่องดังต่อไปนี้
 - แรงบันดาลใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - ขั้นตอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - ประโยชน์ที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียนและการพัฒนาวิชาชีพครู
 - ความภาคภูมิใจที่ได้รับจากการทำวิจัยในชั้นเรียน
 - การให้ข้อคิดเห็นสำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน

- ให้นักศึกษาพูดคุยแลกเปลี่ยนและซักถามเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนกับครูผู้เชี่ยวชาญ

- ให้นักศึกษาแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่มแล้วทำกิจกรรมตามข้อกำหนดในใบงานที่ 1.

- ให้นักศึกษาทำกิจกรรมในใบงานที่ 2. แล้วรวบรวมไว้ในแฟ้มสะสมผลงาน

ขั้นสรุปและอภิปรายผล (20 นาที)

ผู้วิจัยและนักศึกษาร่วมกันสรุปถึงประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนที่ส่งผลถึงการพัฒนาผู้เรียนและการพัฒนาวิชาชีพครู

ช่วงที่ 2 (การส่งเสริมความรู้พื้นฐานของการวิจัยในชั้นเรียน) เวลา 3 ชั่วโมง
รายละเอียดแสดงในเอกสารประกอบการบรรยายที่ 1

ใบงานที่ 1 (งานกลุ่ม)

ให้นักศึกษาระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนต่อการพัฒนาการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพครูแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ใบงานที่ 2. (งานเดี่ยว)

ให้นักศึกษาเขียนความสำคัญและคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียน ในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

2. ด้านการพัฒนาวิชาชีพครู

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมครั้งที่ 2.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนและการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความคิดเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียน

เรียนจากการใช้สารชักจูง

4. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

แนวความคิด

การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนเป็นขั้นแรกของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งนักศึกษาจะได้ทราบถึงปัญหาและสาเหตุของปัญหา ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ปัญหา และเกณฑ์ในการเลือกปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนนักศึกษาได้รับการฝึกให้เกิดทักษะในการวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

นอกจากนั้นยังได้รับความรู้เชิงประเมินค่าของการวิจัยในชั้นเรียนจากสารชักจูงซึ่งเป็นเนื้อหาสาระจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เกี่ยวข้องกับการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญในพัฒนาการเรียนรู้อยู่ โดยเนื้อหาดังกล่าวจะเป็นสารที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนเจตคติด้านความรู้เชิงประเมินค่า

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ให้นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 3. สารของพระราชบัญญัติการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 4. โจทย์การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนรายกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบงาน
4. ใบงานที่ 5. การวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนรายบุคคล
5. กระดาษโปสเตอร์ และปากกาเคมี สำหรับการเขียนข้อสรุปกลุ่มละ 1 แผ่น
6. แบบบันทึกคะแนน
7. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน
2. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการใช้สารชักจูง (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 3 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 3
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 3 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 2

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะด้านการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 4 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 4
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 5 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 5
- ให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 5 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 3

ขอให้ท่านอ่านข้อความแล้วตอบคำถาม

“จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 มาตรา 24(5) ที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และมีความรู้ และสามารถ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ และมาตรา 30 ที่ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาขั้น พื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้กล่าวถึงกระบวนการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ผู้สอนนำกระบวนการวิจัยมาผสมผสานหรือบูรณาการใช้ในการ จัดการเรียนรู้และเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถใช้กระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้”

จากข้อความข้างต้นจงตอบคำถามดังต่อไปนี้

1. เพราะเหตุใด การวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของ ผู้เรียน
2. ท่านรู้สึกละอย่างไร หากครูไม่ได้ใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติ ดังกล่าวข้างต้น
3. เมื่อท่านต้องออกไปทำหน้าที่เป็นผู้สอน ท่านจะใช้กระบวนการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียน หรือไม่ เพราะอะไร

ใบงานที่ 4

คุณครูสอफीะสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และจากผลการสอบก่อนเรียนพบว่ามึนักเรียนจำนวนหนึ่งยังได้คะแนนส่วนที่เกี่ยวกับสระที่ใช้ในวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ

ให้นักศึกษาร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการสอนของคุณครูสอफीะ โดยการใช้การวิเคราะห์แบบผังความคิดในประเด็น ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร
2. ปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับใครบ้าง
3. นักศึกษาจะศึกษาในประเด็นใด
4. ปัญหาการวิจัยคืออะไร

ใบงานที่ 5

ให้ท่านสังเกตปัญหาการเรียนรู้อที่เกดขึ้นในชั้นเรียนของท่านแล้ววิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการใช้การวิเคราะห์แบบผังความคิดในประเด็น ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร
2. ปัญหานั้นเกี่ยวข้องกับใครบ้าง
3. นักศึกษาจะศึกษาในประเด็นใด
4. ปัญหาการวิจัยคืออะไร

แบบบันทึกคะแนน
กิจกรรมการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาครบตามที่กำหนด และ 2. ปัญหาการวิจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้โดยไม่ต้องมีการปรับปรุง
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาครบตามที่กำหนด และ 2. ปัญหาการวิจัยที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้โดยมีการปรับปรุงเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาไม่ครบตามที่กำหนด หรือ 2. ปัญหาการวิจัยยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง หรือ 3. สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้โดยต้องมีการปรับปรุง
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการในการวิเคราะห์ปัญหาไม่ครบตามที่กำหนด หรือ 2. ปัญหาการวิจัยยังไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยตรง หรือ 3. ไม่สามารถนำไปใช้เป็นปัญหาการวิจัยได้
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

กิจกรรมครั้งที่ 3.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาและการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา
2. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา
3. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความคิดเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนจากการอภิปรายกลุ่ม
4. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

แนวความคิด

การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเพราะนักศึกษาจะได้ทราบถึงองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการวิจัย อีกทั้งการได้รับความรู้เกี่ยวกับประเภทของนวัตกรรมต่างๆที่จะได้นำมาเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ตลอดจนนักศึกษาได้รับการฝึกให้เกิดทักษะในการการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

นอกจากนี้ยังได้รับความรู้เชิงประเมินค่าของการวิจัยในชั้นเรียนจากการอภิปรายกลุ่ม จากคำกล่าวของผู้ที่ได้รับการยอมรับจากสังคม โดยกิจกรรมดังกล่าวจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านความรู้เชิงประเมินค่าของนักศึกษาได้

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา
2. ใบงานที่ 6. คำกล่าวของนายแพทย์ประเวศ วะสี เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 7. โจทย์การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา รายกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบงาน
4. ใบงานที่ 8. การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา รายบุคคล
5. กระดาษโปสเตอร์ และปากกาเคมี สำหรับการเขียนข้อสรุปกลุ่มละ 1 แผ่น
6. แบบบันทึกคะแนน
7. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา
2. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหานักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการอภิปรายกลุ่ม (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 6 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 6
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา (เวลา 3 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 3

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะด้านการวิเคราะห์ปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 7 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 7
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 8 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 8
- ให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 8 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 6

“ครูประจักษ์เลิศพันธ์แห่งความดี เมื่อตกอยู่ในที่ที่ย่อมทำให้ความดีงอกขึ้นโดยรอบ ครูคือผู้แสวงหากระบวนการเรียนรู้ที่ดีที่สุด ครูเป็นผู้ริเริ่มมีนวัตกรรมใหม่ในการเรียนการสอน สามารถประเมิณความริเริ่มและนำนวัตกรรมนั้นมาปรับให้การเรียนเรียนรู้มีคุณภาพ ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง นั่นคือครูมีการวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ออกจากการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา”

(จากคำกล่าวของ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ประเวศ วะสี ในงานพระราชทานเข็มเชิดชูเกียรติให้แก่ครูแห่งชาติและครูต้นแบบ ประจำปี 2542)

จากคำกล่าวข้างต้นให้นักศึกษาร่วมกันอภิปรายในประเด็น ต่อไปนี้

1. ท่านรู้สึกอย่างไร กับคำกล่าวข้างต้น
2. การใช้การวิจัยมาใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้มีความสำคัญกับวิชาชีพครูอย่างไร
3. หากครูไม่มีการค้นหานวัตกรรมมาใช้พัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ จะมีผลต่อการจัดการเรียนรู้หรือไม่

ใบงานที่ 7

จากปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนที่พบว่า “นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ” ท่านจะมีวิธีการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องอย่างไร และจากแหล่งใด

ประเด็นที่จะค้นหา

แหล่งข้อมูล

1

1.....

2.....

2.....

3.....

3.....

4.....

4.....

5 _____

5 _____

6.

6.....

7.....

7.....

ท่านจะใช้นวัตกรรมอะไรสำหรับการแก้ปัญหา เพราะอะไร

[illegible]

ใบงานที่ 8

จากการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของท่านในใบงานที่ 5 ขอให้ท่านเสนอวิธีการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้อง และแหล่งที่มาของข้อมูล

ประเด็นที่จะค้นหา

แหล่งข้อมูล

1.....

1.....

2.....

2.....

3.....

3.....

4.....

4.....

5.....

5.....

6.....

6.....

7.....

7.....

ท่านจะใช้นวัตกรรมอะไรสำหรับการแก้ปัญหา เพราะอะไร

[illegible]

แบบบันทึกคะแนน

กิจกรรมการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรม
ในการแก้ปัญหา

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา จากแหล่งที่น่าเชื่อถือ และ 2. ประเด็นในการทบทวนเอกสารรวมทั้งนวัตกรรมมีความสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นเอกสารประกอบการวิจัยโดยไม่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา จากแหล่งที่น่าเชื่อถือ และ 2. ประเด็นในการทบทวนเอกสารรวมทั้งนวัตกรรมมีความสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นเอกสารประกอบการวิจัยโดยมีการปรับปรุงแก้ไขเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหา จากแหล่งที่น่าเชื่อถือ และ 2. ประเด็นในการทบทวนเอกสารรวมทั้งการกำหนดนวัตกรรมบางประเด็นยังไม่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นเอกสารประกอบการวิจัยโดยต้องปรับปรุงแก้ไข
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีกระบวนการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องและการกำหนดนวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหายังไม่ชัดเจน และ 2. ประเด็นในการทบทวนเอกสารรวมทั้งการกำหนดนวัตกรรมบางประเด็นยังไม่สอดคล้องกับปัญหาการวิจัย และ 3. ไม่สามารถนำไปใช้เป็นเอกสารประกอบการวิจัยได้
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

กิจกรรมครั้งที่ 4.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียนและการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดความคิดเชิงประเมินค่าและอารมณ์เกี่ยวกับประโยชน์ของการวิจัยในชั้นเรียนจากการจัดสภาพการณ์ที่พึงพอใจและการวาดภาพระบายสี
4. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

แนวความคิด

การรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาจำเป็นต้องมีความรู้ถึงประเภทของข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ข้อดี และข้อจำกัดของข้อมูลแต่ละประเภท ตลอดจนการเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมสำหรับการใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน อีกทั้งนักศึกษาได้รับการฝึกให้เกิดทักษะการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้มีการเลือกใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมสำหรับใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

นอกจากนั้นยังได้รับความรู้เชิงประเมินค่าและอารมณ์ของการวิจัยในชั้นเรียนจากการจัดสภาพการณ์ที่พึงพอใจและการวาดภาพระบายสี โดยกิจกรรมดังกล่าวจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติด้านความรู้เชิงประเมินค่าและอารมณ์ของนักศึกษาได้

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 9. โจทย์การรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน รายกลุ่ม กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 10. โจทย์การรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน รายบุคคล
4. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
5. สีเทียนกลุ่มละ 1 กล่อง
6. เทปเพลง ครูของแผ่นดิน
7. แบบบันทึกคะแนน
8. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและการรวบรวมข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน
2. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานรวบรวมข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการจัดสภาพการณ์ที่พึงพอใจและการวาดภาพระบายสี (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยตั้งคำถามกับนักศึกษาว่า หากเรานำการวิจัยมาเป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของเรา จะส่งผลต่อผู้เรียนอย่างไรบ้าง เช่น ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นต้น
- ผู้วิจัยเปิดเพลงครูของแผ่นดินเบาๆ แล้วให้นักศึกษาจินตนาการว่า การใช้การวิจัยมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน จะเกิดอะไรตามมาบ้าง และสิ่งที่เกิดขึ้นจะส่งผลอย่างไรกับตัวนักศึกษา ซึ่งเป็นครูผู้สอน
 - แบ่งนักศึกษาเป็น 5 กลุ่ม
 - ให้นักศึกษาแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นจากการใช้การวิจัยมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน แล้วช่วยกันวาดภาพนั้นออกมา
 - ให้ตั้งชื่อภาพ และมีคำอธิบายประกอบว่าหมายถึงอะไร
 - ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 3 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 4

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะด้านรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 9 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 9
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 10 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 10
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 10 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 9

จากปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนที่พบว่า “นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่ำ” ท่านจะรวบรวมข้อมูลอะไรบ้าง และใช้เครื่องมืออะไร

ข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้
1.....	1.....
2.....	2.....
3.....	3.....
4.....	4.....

ใบงานที่ 10

จากปัญหาการวิจัยในชั้นเรียนของท่าน ท่านจะรวบรวมข้อมูลอะไรบ้าง และใช้เครื่องมืออะไร

ข้อมูล

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

เครื่องมือที่ใช้

- 1.....
- 2.....
- 3.....
- 4.....

แบบบันทึกคะแนน
กิจกรรมการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกใช้อุปกรณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. มีการเลือกใช้อุปกรณ์มือสอดคล้องข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้โดยไม่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกใช้อุปกรณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. มีการเลือกใช้อุปกรณ์มือสอดคล้องข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้โดยมีการปรับปรุงแก้ไขเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกใช้อุปกรณ์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. มีการเลือกใช้อุปกรณ์มือยังไม่สอดคล้องข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้โดยต้องมีการปรับปรุงแก้ไข
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกใช้อุปกรณ์ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. มีการเลือกใช้อุปกรณ์มือไม่สอดคล้องข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย และ 3. ไม่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

กิจกรรมครั้งที่ 5.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนและการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้

บทบาทสมมติ

4. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

แนวความคิด

การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาต้องกำหนดวิธีการจัดนวัตกรรมการใช้ ในการแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อย่างมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดย นักศึกษาจะต้องรู้ถึงการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนแต่ละประเภท ข้อดี และข้อจำกัดของออกแบบ การวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนการเลือกแบบแผนการวิจัยในชั้นเรียนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การวิจัย อีกทั้งนักศึกษาได้รับการฝึกให้เกิดทักษะออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้มีการเลือกใช้แบบ แผนการวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมสำหรับการใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน

นอกจากนั้นนักศึกษายังได้เกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้ บทบาทสมมติ ทำให้เกิดความกระฉ่งในกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับเจตคติเดิมที่ใช้ใน กิจกรรมที่ผ่านมา

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้าน บทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 11. บันทึกของคุณครูสุภาภรณ์ กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 12. โจทย์การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน รายกลุ่ม
4. ใบงานที่ 13. โจทย์การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน รายบุคคล
5. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
6. แบบบันทึกคะแนน
7. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน
2. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการใช้บทบาทสมมติ (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 11 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 11
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 3 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 5

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะด้านรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 12 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 12
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 13 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 13
- ให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 13 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 11

บันทึกของคุณครูสุภาภรณ์

โรงเรียนศูนย์อพยพ แปลง 1

พฤษภาคม 2533

ในปีการศึกษานี้ปัญหาที่พบคือ นักเรียนในชั้นเรียนจะมีของหายบ่อยมากโดยเฉพาะเงิน และได้ข้อมูลจากครูประจำชั้น ป. 4 ว่า เด็กหญิงสุภา สาเรือน (ชื่อสมมติ) มีนิสัยชอบขโมย ซึ่งจับได้หลายครั้งและถูกลงโทษเป็นประจำ ฉันจึงค้นหาสาเหตุโดยการเยี่ยมบ้าน พบว่าที่บ้านมีสภาพยากจนอาศัยอยู่กับตายาย พ่อแม่หย่าร้างกัน ต่างแยกไปมีครอบครัวใหม่ สุภา บอกว่าไม่มีใครต้องการเขา และที่โรงเรียนเพื่อนๆ มักจะแสดงความรังเกียจถูกปฏิเสธในการร่วมกลุ่มทำงาน และจะได้รับคำตำหนิจากบุคคลรอบข้างเสมอ นอกจากชอบขโมยของแล้ว สุภายังชอบทำลายสิ่งของที่เพื่อนหวง เช่น ของเล่น สมุดผลงาน ฯลฯ มักจะด่าเพื่อนด้วยคำหยาบ และเมื่อถูกครูลงโทษก็จะแสดงกิริยาก้าวร้าวและลับหลังจะด่าครูด้วยคำหยาบ

จากปัญหาดังกล่าวฉันจึงได้หาวิธีการแก้ไขพฤติกรรมของสุภา จากการศึกษาข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า พฤติกรรมของสุภา เกิดจากแรงกดดันที่ทำให้รู้สึกว่ามีใครรัก ไม่มีใครต้องการ จึงคิดแก้แค้นด้วยการทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ดังนั้นสิ่งที่สุภา ต้องการคือความรัก ความเอาใจใส่ และการได้รับการยกย่องจากสังคม ฉันจึงได้ใช้วิธีเสริมแรงทางบวก โดยการให้ความใกล้ชิด มอบหมายงานให้ทำเพื่อให้สุภา เกิดความภาคภูมิใจ ให้ทำหน้าที่จัดโต๊ะครู ซ่อมสื่อการเรียน ทุกวันฉันจะชื่นชมสุภา ในการทำงานที่ต่างๆ และชื่นชมบุคลิกท่าทางรวมทั้งการพูดที่ไพเราะ และผลงานของสุภาในด้านการเรียนจะได้ระดับคะแนนที่สูง เพื่อนๆ ในชั้นเรียนเริ่มสนใจสุภา และให้เข้ากลุ่มทำกิจกรรม สุภาเปลี่ยนจากความก้าวร้าวและคนที่ร่าเริง และไม่มีของหายในห้องเรียนอีก

วันที่ 20 สิงหาคม ฉันทดสอบสุภา โดยนำเงิน 280 บาท วางไว้บนโต๊ะแล้วกลับบ้านแล้วกลับบ้าน โดยมอบหมายให้สุภาจัดโต๊ะครูให้เรียบร้อยหลังเลิกเรียน พอรุ่งเช้าฉันพบสุภาวิ่งมาหาด้วยความไม่สบายใจ และพูดว่า “ คุณครูขา เมื่อคืนหนูนอนไม่หลับทั้งคืน เพราะเป็นห่วงคุณครู ที่คุณครูลืมเงินไว้บนโต๊ะ” พร้อมกับยื่นเงินครบจำนวนให้

เป็นความภูมิใจอีกครั้งที่ฉันได้ทำหน้าที่ครูอย่างสมบูรณ์ ฉันทำให้คนคนหนึ่งค้นพบตัวเอง มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และมีความสุขในสังคม

สิงหาคม 2533

บันทึกของคุณครูสุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (ประสบการณ์ตรงของครูต้นแบบ)

ใบงานที่ 11. (ต่อ)

จากบันทึกของคุณครูสุภาภรณ์ ให้นักศึกษาร่วมกันคิดว่า

1. เพราะเหตุใดคุณครูสุภาภรณ์ จึงรู้สึกภูมิใจในการทำหน้าที่ความเป็นครู
2. นักศึกษารู้สึกอย่างไรกับการกระทำของคุณครูสุภาภรณ์
3. หากนักศึกษาเป็นคุณครูสุภาภรณ์ นักศึกษาจะทำเช่นนี้หรือไม่ เพราะอะไร

ใบงานที่ 12. (งานกลุ่ม)

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ว่า

1. “เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ”
2. “เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการสอนตามคู่มือครู”

ท่านจะออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนแบบใด เพราะอะไร จงอธิบาย

ใบงานที่ 13. (งานเดี่ยว)

จากวัตถุประสงค์การวิจัยของท่าน ท่านจะออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนแบบใด เพราะอะไร จงอธิบาย

**แบบบันทึกคะแนน
กิจกรรมการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน**

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. ให้คำอธิบายได้ถูกต้องตามหลักการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน 3. สามารถนำไปใช้ในการออกแบบการวิจัยได้โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. ให้คำอธิบายยังไม่ถูกต้องตามหลักการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน 3. สามารถนำไปใช้ในการออกแบบการวิจัยได้โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. ให้คำอธิบายไม่ถูกต้องตามหลักการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน 3. สามารถนำไปใช้ในการออกแบบการวิจัยได้โดยต้องปรับปรุงแก้ไข
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการเลือกการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 2. ให้คำอธิบายไม่ถูกต้องตามหลักการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน 3. ไม่สามารถนำไปใช้ในการออกแบบการวิจัยได้
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

กิจกรรมครั้งที่ 6.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน และการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้บทบาทสมมติ
4. เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

แนวความคิด

การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาต้องวางแผนการวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามขั้นตอน สอดคล้องกับระยะเวลาและงบประมาณ อีกทั้งยังเป็นการกำกับการวิจัยในชั้นเรียนให้สำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด โดยนักศึกษาจะต้องรู้ถึงรูปแบบของเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนตามรูปแบบที่มีมาตรฐาน

นอกจากนั้นนักศึกษายังได้เกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้บทบาทสมมติ ทำให้เกิดความกระฉับในกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับเจตคติเดิมที่ใช้ในกิจกรรมที่ผ่านมา

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ให้นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 14. บันทึกของคุณครูมาร์ธา กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 15. โจทย์การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน รายกลุ่ม
4. ใบงานที่ 16. โจทย์การเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน รายบุคคล
5. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
6. แบบบันทึกคะแนน
7. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน
2. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการใช้บทบาทสมมติ (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 14 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 14
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 3 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 6

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 15 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 15
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 16 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 16
- ให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 16 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 14

บันทึกของคุณครูมาร์ธา

10 สิงหาคม 2542

การเข้าคิวในชั้นเรียน

ฉันพบว่านับวันนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะเข้าคิวเพื่อให้ตรวจงานหรือการบ้านที่หน้าโต๊ะครูเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ฉันจึงหาหรือเรื่องนี้กับนักเรียนในห้อง ก็ได้ข้อสรุปว่าต่อไปนี้นักเรียนคนหนึ่งคอยจับเวลาทุก 10 นาที เพื่อตรวจนับว่ามีนักเรียนจำนวนกี่คนที่ยืนเข้าคิวและตัวฉันเองก็จดบันทึกว่านักเรียนที่มายืนรอหน้าโต๊ะแต่ละคนว่ามีปัญหาอะไร ต้องการความช่วยเหลืออะไรทุกวันตอนเช้า ฉันประกาศว่าเมื่อวานจำนวนนักเรียนที่มาเข้าคิวคิดโดยเฉลี่ยมีกี่คน หลังจากสัปดาห์แรกผ่านไป ฉันพบว่า จากจำนวนนักเรียนในห้องทั้งหมด 30 คน มีนักเรียน 8 คนใช้เวลามากกว่านักเรียนคนอื่น ฉันก็เลยพูดคุยกับเด็กกลุ่มนี้ถึงความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง การพึ่งตนเองและฉันก็เปลี่ยนระบบการส่งงานจากที่เคยให้กองซ้อนกันบนโต๊ะ เป็นวางถาดตะแกรง 2 อันที่หลังห้อง

ในปลายสัปดาห์ที่สอง ฉันเริ่มพบว่าคิวเริ่มหดสั้นลงจาก 6 คน โดยเฉลี่ยเหลือเพียง 2 คน พวกเราเห็นพ้องกันว่าการศึกษาครั้งนี้คุ้มค่า และตกลงกันว่าถ้าเมื่อไหร่คิวยาวอีก เราก็จะใช้วิธีกระตุ้นแบบซ้ำเดิมอีก

ฉันไม่คิดว่าคำพูดที่จริงจังของฉันหรือการวางตะแกรง 2 อันนั้นจะอธิบายการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ ฉันเดาว่าสาเหตุดังกล่าวนี้น่าจะมาจากนักเรียนในห้องกำลังสนใจการทำคิวให้สั้นลงแต่การทดลองครั้งนี้กับบรรลุเป้าหมายตามที่ฉันต้องการ และพวกนักเรียนรู้สึกดีที่ได้ร่วมอยู่ในการวิจัยนี้

มาร์ธา

เรียบเรียงจาก Bassey, M. อ้างใน สุวิมล ว่องวานิช. 2542

ใบงานที่ 14. (ต่อ)

จากบันทึกของคุณครูมาร์ธา ให้นักศึกษาร่วมกันคิดว่า

4. เพราะเหตุใดคุณครูมาร์ธา จึงรู้สึกภูมิใจในการทำหน้าที่ความเป็นครู
5. นักศึกษารู้สึกอย่างไรกับการกระทำของคุณครูมาร์ธา
6. หากนักศึกษาเป็นคุณครูมาร์ธา นักศึกษาจะทำเช่นนี้หรือไม่ เพราะอะไร

ใบงานที่ 15. (งานกลุ่ม)

จากชื่อเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน

“การเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษและการสอนตามคู่มือครู”

ขอให้ท่านเขียนเค้าโครงการวิจัย ให้ครบทั้ง 13 หัวข้อ

ใบงานที่ 16. (งานเดี่ยว)

ขอให้ท่านเขียนเค้าโครงการวิจัยจากเรื่องที่ท่านได้กำหนดในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

แบบบันทึกคะแนน
กิจกรรมการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในเค้าโครงการวิจัย มีการแสดงถึง 1. มีหัวข้อเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนครบทั้ง 13 หัวข้อ และ 2. ในแต่ละหัวข้อมีการเขียนอธิบายไว้อย่างถูกต้องชัดเจน โดยไม่มีการแก้ไข 3. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยได้โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในเค้าโครงการวิจัย มีการแสดงถึง 1. มีหัวข้อเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนครบทั้ง 13 หัวข้อ และ 2. ในบางหัวข้อมีการเขียนอธิบายยังไม่ชัดเจน ต้องมีการแก้ไขเล็กน้อย 3. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยได้โดยต้องแก้ไขเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในเค้าโครงการวิจัย มีการแสดงถึง 1. มีหัวข้อเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนครบทั้ง 13 หัวข้อ และ 2. ในแต่ละหัวข้อมีการเขียนอธิบายยังไม่ชัดเจน ยังต้องมีการแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ก่อน 3. สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยได้โดยต้องแก้ไขให้ครบสมบูรณ์ก่อน
1	ควรปรับปรุง	ในเค้าโครงการวิจัย มีการแสดงถึง 1. มีหัวข้อเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียนไม่ครบทั้ง 13 หัวข้อ และ 2. ในแต่ละหัวข้อมีการเขียนอธิบายยังไม่ชัดเจน ยังต้องมีการแก้ไข 3. ไม่สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวิจัยได้
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งไปงาน

กิจกรรมครั้งที่ 7.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้การวิจัยในชั้นเรียนและการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้ตัวแบบ
4. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่ม

ประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

แนวความคิด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย นับว่าเป็นส่วนสำคัญต่อผลการวิจัยเป็นอย่างมาก ดังนั้นเมื่อมีการสร้างเครื่องมือถูกต้องตามหลักการแล้ว ส่วนที่ขาดไม่ได้คือการหาคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างขึ้น เพื่อจะเป็นข้อยืนยันว่าเครื่องมือชุดนั้นมีคุณภาพเพียงพอที่จะใช้ในการวิจัยต่อไปได้ อีกทั้งยังมีการฝึกให้นักศึกษามีทักษะในการหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยเฉพาะการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

นอกจากนี้นักศึกษายังได้เกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้ตัวแบบ ซึ่งเป็นครูต้นแบบแห่งชาติ ทำให้เกิดความมั่นใจในการแสดงพฤติกรรมอีกทั้งมีความสอดคล้องกับเจตคติเดิมที่ใช้ในกิจกรรมที่ผ่านมาอีกด้วย

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 17. เทคนิคการจัดการเรียนรู้ของคุณครูอัญชลี กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 18. โจทย์การการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนรายกลุ่ม
4. ใบงานที่ 19. โจทย์การการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนรายบุคคล
5. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
6. แบบบันทึกคะแนน
7. แฟ้มสะสมผลงาน
8. แผ่น วีดีโอ ซีดี หลายหลายเทคนิคการเรียนรู้...ครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน และการการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน
2. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการใช้บทบาทตัวแบบ (เวลา 1.30 ชั่วโมง)

- ให้สมาชิกชมวีดีโอ ซีดี หลายหลายเทคนิคการเรียนรู้...ครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ
- ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 17 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 17
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 2.30 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 7.

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 18 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 18
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 19 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 19
- ให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 19 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 17.

จากการชมวิดีโอ ซีดี หลายหลายเทคนิคการเรียนรู้...ครูแห่งชาติ ครูต้นแบบ ให้นักศึกษา
ร่วมกันคิดในประเด็นต่อไปนี้

1. เพราะเหตุใดคุณครูอัญชลี จึงรู้สึกภูมิใจในการทำหน้าที่ความเป็นครู
7. นักศึกษารู้สึกอย่างไรกับการกระทำของคุณครูอัญชลี
8. หากนักศึกษาเป็นคุณครูอัญชลี นักศึกษาจะทำเช่นนี้หรือไม่ เพราะอะไร

ใบงานที่ 18. (งานกลุ่ม)

จงวิเคราะห์ความสอดคล้องของข้อความกับจุดประสงค์ทั้งสองข้อ

จุดประสงค์ที่	ข้อความข้อที่	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่					X	IOC
		1	2	3	4	5		
1	1	+1	0	+1	+1	0		
	2	+1	+1	+1	+1	+1		
	3	-1	0	0	-1	0		
2	4	0	0	0	0	0		
	5	+1	+1	+1	+1	0		
	-							
								172

ใบงานที่ 19. (งานเดี่ยว)

ขอให้ท่านวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากเครื่องมือการวิจัยของท่านโดยการหาความสอดคล้องจากความคิดเห็น จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

แบบบันทึกคะแนน
กิจกรรมการเขียนเค้าโครงการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการหาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีจำนวนผู้เชี่ยวชาญครบถ้วนและมีคุณสมบัติครบถ้วน และ 2. มีการแสดงวิธีการและขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือถูกต้อง และ 3. สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัยได้โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีจำนวนผู้เชี่ยวชาญครบถ้วนและมีคุณสมบัติครบถ้วน และ 2. มีการแสดงวิธีการและขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือถูกต้อง และ 3. สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัยได้โดยมีการปรับปรุงแก้ไขเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีจำนวนผู้เชี่ยวชาญครบถ้วนและมีบางท่านยังไม่มีคุณสมบัติครบถ้วน และ 2. มีการแสดงวิธีการและขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือถูกต้อง และ 3. สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัยได้โดยต้องปรับปรุงแก้ไข
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีจำนวนผู้เชี่ยวชาญไม่ครบถ้วนและไม่มีคุณสมบัติครบถ้วน และ 2. มีการแสดงวิธีการและขั้นตอนการหาคุณภาพของเครื่องมือไม่ถูกต้อง และ 3. ไม่สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัย
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

กิจกรรมครั้งที่ 8.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ และการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้
2. เพื่อให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการปฏิบัติจริง
3. เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ

แนวความคิด

การใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่นักศึกษาต้องนำนวัตกรรมสร้างขึ้นไปใช้ในการแก้ปัญหาผู้เรียนในห้องเรียน ซึ่งจะเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในเค้าโครงการวิจัย ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาจะได้ใช้ทักษะต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน

นอกจากนั้น นักศึกษายังได้เกิดพฤติกรรมที่สนับสนุนเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากประสบการณ์ตรง ทำให้เกิดความมั่นใจในกิจกรรมที่จัดขึ้น โดยมีความสอดคล้องกับเจตคติเดิมที่ใช้ในกิจกรรมที่ผ่านมา

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จจากการฝึกทักษะการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 2 สัปดาห์

อุปกรณ์ที่ใช้

1. นวัตกรรมสำหรับการแก้ปัญหาการเรียนรู้
2. เครื่องมือสำหรับการรวบรวมข้อมูล
3. ใบงานที่ 20.
4. แบบบันทึกคะแนน
5. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นรายบุคคล
2. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ นักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

- ผู้วิจัยชี้แจงให้นักศึกษาแต่ละบุคคล ให้เตรียมความพร้อมสำหรับการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ โดยแจ้งวัน เวลา ในการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ ให้ผู้วิจัยทราบ
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 20 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 20
- ให้นักศึกษานำวัตรกรรมไปใช้เพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ในโรงเรียนที่นักศึกษาออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เป็นเวลา 2 สัปดาห์
- ผู้วิจัยออกนิเทศ ติดตาม เพื่อแนะนำและให้กำลังใจ
- ให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 20 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 20

บันทึกการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้

1. ให้นักศึกษานำบันทึกขั้นตอนการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ อย่างละเอียด และให้ระบุถึงปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ และวิธีการแก้ไข
2. ให้นักศึกษานำบันทึกความรู้สึกละหว่างการใช้วัตรกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้

แบบบันทึกคะแนน
กิจกรรมการการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลในเค้าโครงการวิจัยอย่างครบถ้วน และ 2. มีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ลุล่วงไปด้วยดี 3. มีการเตรียมข้อมูลพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลในเค้าโครงการวิจัยอย่างครบถ้วน และ 2. มีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ลุล่วงไปด้วยดี 3. มีการเตรียมข้อมูลพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ แต่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. ยังไม่มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลในเค้าโครงการวิจัยอย่างครบถ้วน และ 2. มีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้ลุล่วงไปด้วยดี 3. มีการเตรียมข้อมูลพร้อมสำหรับการวิเคราะห์ โดยต้องปรับปรุงแก้ไข
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. ยังไม่มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลในเค้าโครงการวิจัยอย่างครบถ้วน และ 2. ยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ 3. ไม่มีการเตรียมข้อมูลพร้อมสำหรับการวิเคราะห์
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

กิจกรรมครั้งที่ 9.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียนและการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่สร้างภูมิคุ้มกันเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการใช้ความคิดตอบโต้
4. เพื่อให้นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จและการเล่าประสบการณ์ที่มีความภาคภูมิใจ

แนวความคิด

ภายหลังจากนักศึกษาได้ใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วก็ได้ข้อมูลซึ่งยังเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถสรุปถึงประสิทธิภาพของนวัตกรรมได้ ดังนั้นการนำข้อมูลที่ได้อบรมมาต้องผ่านการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปผลการใช้นวัตกรรม ด้วยวิธีการทางสถิติ นักศึกษาจึงจำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับข้อมูลและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

นอกจากนั้นภายหลังจากการส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนแล้วนักศึกษาก็สามารถใช้ความคิดตอบโต้ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เจตคติในทางบวกต่อการวิจัยในชั้นเรียนยังคงอยู่ต่อไป

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน และการเล่าประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 21. ความคิดตอบโต้ กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 22. โจทย์การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน รายกลุ่ม
4. ใบงานที่ 23. โจทย์การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน รายบุคคล
5. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
6. แบบบันทึกคะแนน
7. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน
3. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการใช้ตัวแบบ (เวลา 1.30 ชั่วโมง)

- ให้สมาชิกออกมาเล่าความรู้สึกที่ได้ใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ (ตามใบงานที่ 20.) คนละ 3 นาที จำนวน 15 คน
- ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 21 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 21
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 2.30 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 9.

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 2 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 22 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 22
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 23 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 23
- ให้นักศึกษานับที่คะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 23 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 21.

จากการสำรวจปัญหาการไม่ทำวิจัยในชั้นเรียนของคุณพบว่าสาเหตุ ดังนี้

1. ครูขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน
2. ครูไม่ตระหนักต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน
3. ครูเห็นว่าการวิจัยเป็นเรื่องยากเกิดความสามารถของครูที่จะทำได้
4. ครูขาดผู้ชี้แนะ หรือให้คำแนะนำในการทำวิจัย
5. ครูไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะแยกงานวิจัยออกจากการเรียนการสอน
(คัดลอกจาก ประสพการณ์ของครูต้นแบบ)

จากปัญหาดังกล่าวให้นักศึกษาช่วยกันวิเคราะห์และหาข้อสรุปร่วมกันในการแก้ไข
ปัญหาที่เกิดขึ้น

ใบงานที่ 22. (งานกลุ่ม)

จากคะแนนก่อนและหลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูปในการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้นักศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการใช้บทเรียนสำเร็จรูป โดยนำเสนอเป็นตารางพร้อมทั้งเขียนคำอธิบายใต้ตารางเพื่อแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล

นักเรียนคนที่	คะแนนก่อน (X_1)	คะแนนหลัง (X_2)
1	16	36
2	12	32
3	14	32
4	15	35
5	16	32
6	14	35
7	12	27
8	15	30
9	12	24
10	14	27
11	12	24
12	10	27
13	10	26
14	12	27
15	12	30

ใบงานที่ 23. (งานเดี่ยว)

ขอให้ท่านวิเคราะห์ข้อมูลของท่านที่ได้จากการใช้นวัตกรรม เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย
โดยนำเสนอเป็นตารางพร้อมทั้งแปลผลที่ได้จากการวิเคราะห์

แบบบันทึกคะแนน

กิจกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการแสดงขั้นตอน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างครบถ้วน และ 2. สามารถใช้สถิติได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัยได้โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. มีการแสดงขั้นตอน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างครบถ้วน และ 2. สามารถใช้สถิติได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัยได้โดยมีการปรับปรุงแก้ไขเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. ไม่มีการแสดงขั้นตอน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างครบถ้วน และ 2. สามารถใช้สถิติได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 3. สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัยได้โดยต้องปรับปรุงแก้ไข
1	ควรปรับปรุง	ในใบงาน มีการแสดงถึง 1. ไม่มีการแสดงขั้นตอน วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างครบถ้วน และ 2. สถิติที่ใช้ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และ 3. ไม่สามารถนำไปใช้ในการเขียนรายงานการวิจัย
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งใบงาน

กิจกรรมครั้งที่ 10.

เรื่อง การส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนและการส่งเสริมเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน
2. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดทักษะเกี่ยวกับการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน
3. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดพฤติกรรมที่สามารถขยายผลเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนจากการเขียนเรียงความเพื่อเชิญชวนให้ครูใช้วิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัย ด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จและการเล่าประสบการณ์ที่มีความภาคภูมิใจ

แนวความคิด

การเขียนรายงานการวิจัยเป็นการรายงานกระบวนการดำเนินการวิจัยและข้อค้นพบจากการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนเผยแพร่ให้สาธารณชนรับทราบ ในรูปแบบของรายงานการวิจัยที่เป็นทางการ โดยมีส่วนประกอบครบทั้ง 3 ส่วน คือ ส่วนหน้า ส่วนเนื้อหา และส่วนอ้างอิง อีกทั้งมีการฝึกทักษะให้นักศึกษาสามารถจัดรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนต่อไป

นอกจากนั้นภายหลังจากการส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและนักศึกษาสามารถใช้ความคิดตอบโต้ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนได้แล้ว นักศึกษาก็สามารถขยายผล เพื่อให้เจตคติในทางบวกต่อการวิจัยในชั้นเรียนไปสู่สังคมของครูได้

รวมทั้งเป็นการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยจากการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ จากการฝึกทักษะเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน และการเล่าประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาเกิดความพยายามในการสร้างความสำเร็จ อันจะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของตนเองด้านบทบาทครูวิจัยต่อไป

ระยะเวลา 6 ชั่วโมง

อุปกรณ์ที่ใช้

1. Power Point ประกอบการบรรยาย เรื่องการการวิจัยในชั้นเรียน
2. ใบงานที่ 24. การขยายผลเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มละ 1 ใบงาน
3. ใบงานที่ 25. โจทย์การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน รายกลุ่ม
4. ใบงานที่ 26. โจทย์การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน รายบุคคล
5. กระดาษโปสเตอร์ กลุ่มละ 1 แผ่น
6. แบบบันทึกคะแนน
7. แฟ้มสะสมผลงาน

การประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรมการนำเสนอของกลุ่มเกี่ยวกับเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนและการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน
4. การตอบใบงานและการให้คะแนนคุณภาพงานการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษารายบุคคล

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ช่วงที่ 1 การส่งเสริมเจตคติต่อการวิจัยในชั้นเรียนด้วยการขยายผล (เวลา 1.30 ชั่วโมง)

- ให้สมาชิกออกมาเล่าความรู้สึกที่ได้ใช้นวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้ (ตามใบงานที่ 20.) คนละ 3 นาที จำนวน 15 คน (ส่วนที่เหลือจากกิจกรรมครั้งที่ 9)
- ให้สมาชิกแบ่งกลุ่มเป็น 5 กลุ่ม
- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 24 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 24
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 2 การส่งเสริมความรู้ด้านการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 3 ชั่วโมง)

นักศึกษาฟังบรรยายตามเอกสารประกอบการบรรยายที่ 10.

ช่วงที่ 3 การส่งเสริมทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยในชั้นเรียน (เวลา 1 ชั่วโมง)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 25 กลุ่มละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 25
- ให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ช่วงที่ 4 การส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านบทบาทครูวิจัยด้วยการเพิ่มประสบการณ์ที่ประสบความสำเร็จ (เวลา 30 นาที)

- ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 26 คนละ 1 ใบงาน
- ให้นักศึกษาปฏิบัติตามคำสั่งในใบงานที่ 23
- ให้นักศึกษานำบันทึกคะแนนคุณภาพงานของตนเองตามแบบบันทึกคะแนน
- ให้นักศึกษานำใบงานที่ 26 มาส่งผู้วิจัย
- ผู้วิจัยตรวจ และให้คำแนะนำ พร้อมทั้งการพูดกระตุ้นให้กำลังใจ

ใบงานที่ 24.

ให้นักศึกษาร่วมกันคิด เพื่อหาวิธีการรณรงค์ให้ครูใช้วิจัยเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน และร่วมกันเขียนรายงาน เรื่อง “ครูพันธุ์ใหม่ ใช้วิจัยในการพัฒนาผู้เรียน” แล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน

ใบงานที่ 25. (งานกลุ่ม)

จากการวิจัยเรื่อง ผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูปเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ให้นักศึกษาร่วมกันวางแผนโครงการเขียนรายงานการวิจัยให้ครบทั้ง 3 ส่วนคือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนอ้างอิง

ใบงานที่ 26. (งานเดี่ยว)

ขอให้ท่านเขียนรายงานการวิจัยที่เป็นทางการจากงานวิจัยในชั้นเรียนของท่าน โดยมีส่วนประกอบของรายงานครบทั้ง 3 ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนอ้างอิง

แบบบันทึกคะแนน
กิจกรรมการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อ-สกุล.....รหัสประจำตัว.....

ระดับคะแนนที่คาดว่าจะทำได้.....

ระดับคะแนนที่ทำได้จริง.....

ข้อเสนอแนะของผู้ตรวจ.....

ลงชื่อ..... (ผู้ตรวจงาน)

ลงชื่อ..... (เจ้าของผลงาน)

เกณฑ์การให้คะแนนกิจกรรมการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์การพิจารณา
4	ดีมาก	ในรายงาน มีการแสดงถึง 1. องค์ประกอบของรายงานการวิจัยครบถ้วนทั้ง 3 ส่วน และ 2. ในแต่ละส่วนมีการแสดงหัวข้อที่ถูกต้องชัดเจน และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นรายงานการวิจัยเพื่อเผยแพร่ได้โดยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข
3	ดี	ในรายงาน มีการแสดงถึง 1. องค์ประกอบของรายงานการวิจัยครบถ้วนทั้ง 3 ส่วน และ 2. ในแต่ละส่วนมีการแสดงหัวข้อที่ถูกต้องชัดเจน และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นรายงานการวิจัยเพื่อเผยแพร่ได้โดยต้องปรับปรุงแก้ไขเพียงเล็กน้อย
2	พอใช้	ในรายงาน มีการแสดงถึง 1. องค์ประกอบของรายงานการวิจัยครบถ้วนทั้ง 3 ส่วน และ 2. ในแต่ละส่วนยังไม่มีแสดงหัวข้อที่ถูกต้องชัดเจน และ 3. สามารถนำไปใช้เป็นรายงานการวิจัยเพื่อเผยแพร่ได้โดยต้องมีการปรับปรุงแก้ไข
1	ควรปรับปรุง	ในรายงาน มีการแสดงถึง 1. องค์ประกอบของรายงานการวิจัยไม่ครบถ้วนทั้ง 3 ส่วน และ 2. ในแต่ละส่วนไม่มีการแสดงหัวข้อที่ถูกต้องชัดเจน และ 3. ไม่สามารถนำไปใช้เป็นรายงานการวิจัยเพื่อเผยแพร่ได้
0	ไม่สมบูรณ์	ไม่มีการส่งรายงาน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายบุญสิทธิ์ ไชยชนะ
วันเดือนปีเกิด	10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2511
สถานที่เกิด	จังหวัดพัทลุง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	133/33 ถนนเทศบาล 3 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประเมินผลและวิจัยทางการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533	วิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง
พ.ศ. 2543	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2552	วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ